Do anh Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (Từ microfilm Thư Viện Đại học Cornell)

Các trang trong Cấp Tiến đã cải tiến thích hợp với mọi gia đình

SỐ 60 — 8 TRANG 8Đ. — CHỦ NHỰT 22-6-1969

Cấp TIẾN

TỔ QUỐC ◎ TỰ DO ◎ TIẾN BỘ

Chủ Nhiệm VÕ-BÌNH-SƠN — Giám Đốc Chánh Trị G.S. NGUYỄN-V-BÔNG — Tổng Thư Ký Tòa Soạn PHI VÂN — Tòa soạn và Trị sự 173, Phạm-ngũ-Lão — Saigon D.T. : 21.505

1 GIẢI PHÁP CHÁNH TRỊ CHO VẤN ĐỀ VN CÒN TRỞ NGẠI VỀ VẤN ĐỀ :

TỔ CHỨC tuyển cử tự do

sau khi chiến tranh V. N. chấm dứt :

- **Phe đông minh : Phải có quốc tế kiểm soát !**
- **Phe Cọng Sản : Phải do cái «Chính phủ Cách mạng» ủng hộ cùng cái «Nội các hòa bình» tổ chức riêng.**

BALÉ 20-6 (UPI).— Cả hai phe Đông minh lẫn phe CS đều đề nghị tổ chức tuyển cử tự do sau khi chiến tranh VN chấm dứt. Sự khác biệt của lập trường hai bên liên quan đến vấn đề ai sẽ bảo đảm cho cuộc tuyển cử được tự do.

Phe đông minh muốn cuộc bầu cử được quốc tế kiểm soát. Phe Cộng sản không muốn «dây lá công việc nội bộ của nhân dân miền Nam» một phái ngôn viên của Bắc Việt bình thứ năm đã nại cớ như vậy tại hòa hội Ba Lê.

Các nhà lãnh đạo Hoaky ở cả Balê và Hoa Thịnh Đốn bàn thứ năm đều chỉ trích đề nghị việc Bắc Việt không chấp thuận cuộc tuyển cử có quốc tế kiểm soát.

Tại Hoa thạnh Đốn, Tổng thống Richard M. Nixon đã thôi thúc phe Cộng sản hãy thuận cuộc tuyển cử có quốc tế kiểm soát, và cam kết là Hoa kỳ sẽ chấp nhận bất kỳ một hình thức chính trị nào do cuộc tuyển cử mang lại.

Phe Cọng Sản đòi tổ chức tuyển cử «tự do» theo cách riêng của họ nghĩa là do cái gọi là «chính phủ cách mạng lâm thời» và một cái gọi là «nội các hòa bình» tổ chức. Kế hoạch này không đảm đề cho người quốc kiểm soát trong cuộc tuyển cử.

Sau khi Việt Cộng loan báo «chánh phủ Cách mạng» giới ngoại giao tây phương tại đây đã tuyên bố rằng việc VC thành lập «chính phủ» này cốt để tiếp tục bắc bẻ cuộc bầu cử tự do.

Xem trang 5 :

HẠNH PHÚC BUỒN

của THANH NAM

BẠN ĐỌC HÃY THAM GIA THẬT ĐÔNG VÀO «CUỘC TRƯNG CẦU Ý KIẾN VỀ ĐÔNG Y» VỚI NHIỀU GIẢI THƯỞNG GIÁ TRỊ. THÙNG PHIẾU ĐÃ SẴN SÀNG TRƯỚC TÒA SOẠN CẤP TIẾN 173 ĐƯỜNG PHẠM NGŨ LÃO SAIGON

●

HÔM NAY : XEM TIẾP

TIỂU NGẠO GIANG HỒ

(Trong trang 7)

TT Ng xuân Thịnh Tư lịnh sư đoàn 25 xác nhận

CỘNG QUÂN TOÀN CHIẾM THÀNH PHỐ TÂY NINH

ĐỂ LÀM NƠI TRÌNH DIỆN CÁI « CHÁNH PHỦ CÁCH MẠNG » CỦA CHÚNG, NHƯNG BỊ BẺ GÃY NGAY TỪ ĐẦU

*** Khi Cọng quân đến sát Tòa Thành, chúng đã xách động dân chúng đi biểu tình tiếp đón cái « Chánh phủ của chúng ». * Một phái sư Cao Đài và nhiều tín đồ vô bị Cọng quân bắt giữ.**

TÂY NINH (TV) 21-6. — Trung một cuộc tiếp xúc với phóng viên Tin Việt tại chiến trường Tây Ninh, Thiếu tướng Nguyễn xuân Thịnh Tư lệnh Sư đoàn 25 Bộ binh kiêm Tư Lệnh khu 33 Chiến thuật đã xác nhận rằng những trận đánh trong những ngày gần đây chung quanh thị trấn Tây Ninh đã mang một mầu sắc chánh trị đặc biệt. Tướng Thịnh cho biết thêm là Cộng quân tăng cường áp lực và đang mưu toan chiếm lãnh thành phố Tây Ninh để dùng làm nơi trình diện cái gọi là Chánh phủ Cách mạng Lâm thời của chúng. Nhưng mưu toan này đã bị các chiến sĩ Nhảy Dù và Sư đoàn 25 BB bẻ gãy ngay từ đầu.

Cộng quân tăng cường Nông trường 7 và 1 tại Tây Ninh

Mặt trận Tây Ninh bùng nổ **mạnh nhất kể từ 6-6-69**, sau đó đã lắng dịu một thời gian ngắn và **nổ** động trở lại kể từ đêm 18 rạng ngày 19-6. Đơn vị địch hoạt động chung quanh thị xã Tây Ninh và Nông trường 9 mới được tăng cường thêm Nông trường 7 và một số đơn vị của Nông trường 1 chánh qui BV từ Cam bốt sang.

Vì thế tình hình được các giới hữu trách ở đây coi như khá nặng. Tuy nhiên cho đến nay, địch vẫn chưa huy động toàn lực để tấn công mà chỉ dùng vào các trận chiến các đơn vị cấp tiểu đoàn với mục đích để dương và có lẽ đang chờ đợi những biến chuyển chính trị, hoặc sẽ mở các trận đánh lớn trong những ngày sắp tới.

(Xem trang 2)

PHE « BỒ CÂU » CÓ Ý «BÁM CHẶT» VÀO LỜI TUYÊN BỐ CỦA T.T. NIXON HÔM 19-6 :

Hồi hương 100.000 binh TRƯỚC CUỐI NĂM 69

VÀ RÚT HẾT SỐ QUÂN CHIẾN ĐẤU TRƯỚC CUỐI NĂM 1970 !

HOA THỊNH ĐỐN UPI 21-6. Trong cuộc họp báo ngày 19-6 TT Nixon đã bảy tỏ hy vọng có thể hồi hương hết quân chiến đấu Mỹ tại VN sẽ được trước cuối năm 1970, nếu viễn ảnh hòa bình sáng sủa hơn.

Mặt phát ngôn nhân Ngũ giác Đài cho hay rằng hiện nay tại V.N. Mỹ có 358.000 bộ binh, 81.000 TQLC vậy nếu hồi hương số quân chiến đấu gồm 60% tổng số quân này thì vào trước cuối năm 1970 sẽ có 263.400 quân chiến đấu Mỹ được hồi hương. Như vậy so với tất cả số quân Mỹ thuộc các quân binh chủng tại VN là 538.000 người, số quân chiến đấu lên gần phân nửa.

Theo tin AP, thì các lãnh tụ dân chủ tại Thượng viện Mỹ đã nói rằng họ coi các lời tuyên bố của TT Nixon về việc rút quân trong cuộc họp báo ngày 19-6 là những lời tuyên định có giá trị thiết thọ, và sẽ dùng áp lực để buộc TT Nixon phải tôn trọng.

TNS Mike Mansfield, Thủ lãnh Đảng Dân chủ đã số tại Thượng Viện và TNS Edward Kennedy, phó Thủ lãnh, bình luận với các ký giả rằng lời tuyên bố về việc rút quân của TT Nixon trong cuộc họp báo đêm thứ năm 19-6 là những lời cam kết.

TT Nixon nói rằng ông hy vọng số rút khỏi VN 100.000 quân Mỹ trước cuối năm 1969 và sẽ rút hết số quân chiến đấu Mỹ, trước cuối năm 1970.

TNS Mansfield nói rằng ông hy vọng lịnh rút quân này sẽ có thể thực hiện được, và ông sẽ chắc chắn ủng hộ TT Nixon để thực hiện được việc này.

TNS Kennedy thì đòi TT Nixon đến chủ phái coi các lời tuyên bố mà TT chỉ nói là «hy vọng» như những lời cam kết phải được tôn trọng.

Tân Tổng Thống Pháp

G. POMPIDOU

CHÍNH THỨC NHẬM CHỨC

● **Ông Chaban Delmas được cử làm Thủ Tướng**

BA LÊ (TV) 21-6.— Tổng thống Georges Pompidou đã chính thức chỉ định chủ tịch Quốc hội, ông Jacques Chaban Delmas làm Thủ tướng. Việc chỉ định này đã đúng như nhiều người tiên đoán và đã được công bố sau khi Thủ tướng cũ ông Couve de Murville chính thức đệ đơn từ chức.

Trước đó vào hồn qua, tân Tổng thống Pompidou cũng đã nhậm chức trong một buổi lễ tại điện Elysée.

CỌNG QUÂN TẤN CÔNG TÂY NINH BẰNG 4 MẶT NHƯNG...

MŨI DÙI NÀO CŨNG BỊ *làm «mòn đi» ở 4 phía*

- **CÁC GIỚI CHỨC HOA KỲ CHO RẰNG CÁC TOÁN CỌNG QUÂN Ở CAM BỐT BỊ TRỰC XUẤT NÊN MỚI TIẾN VỀ PHÍA TÂY NINH VÀ DỤNG ĐỘ DỮ DỘI NHƯ THẾ.**
- **ĐÊM THỨ SÁU TẠM YÊN TÍNH**

SAIGON 21-6 (Tin tổng hợp). Gần 500 cọng quân đã bị lực lượng đồng minh bộ sát trong các cuộc giao tranh quanh thành phố Tây Ninh tại phía Tây Bắc Saigon. Các phát ngôn viên quân sự cho rằng đây là những cuộc giao tranh dữ dội nhất trong vòng 10 tháng nay.

Tân thất phía Hoa kỳ và VNCH là 25 tử thương và gần 40 người bị thương.

Một phát ngôn viên Hoa Kỳ cho biết «Cọng quân cố gắng tiến vào Tây Ninh, nhưng chúng ta đã làm mòn mũi dùi của chúng ở cả 4 phía».

Ông cho biết tiếp « cần cứ vào ý kiến địch cố gắng thực hiện, chúng tôi thấy là chúng đã thất bại. Chúng tôi chờ đợi chúng thử 1 lần nữa vào đêm hôm qua (thứ sáu), nhưng tình hình đã yên tịnh.»

Nếu mục tiêu của địch là chiếm một phần hoặc toàn thể lãnh thổ tỉnh Tây Ninh thì chúng đã thất bại hoàn toàn, mặc dầu địch đã cho được một số quân đột nhập vào ven thành phố (lối 150 toán là quân BV). Nhưng toán này đã bị giết hoặc bị đẩy lui trong các cuộc giao phòng từ khu vực qua khỏi kia chỉ cách Thánh Thất Cao Đài có 2 dặm nhà.

Vì bị Cam Bốt đánh đuổi nên Cọng quân phải tiến về Tây Ninh ?

Tin của UPI trong ngày thứ Bảy cho biết các giới chức Hoa Kỳ đã tìm ra lời giải thích cho các cuộc dụng độ ác liệt quanh Tây Ninh.

Các giới chức này nói rằng **Cam Bốt đã bắt đầu bực bội về việc cố** những binh sĩ mình không **mới tới** mà cứ biện điện trên lãnh thổ mình. Bởi thế Cam Bốt đã cố gắng trực xuất các binh sĩ này ra khỏi **nước** bằng vũ lực.

Bởi thế người ta cho rằng **Cọng quân đã phải di chuyển** khỏi Cam Bốt về lãnh thổ VNCH và **Tây** Ninh là thành phố gần nhất ở biên giới.

Trên đường về Tây Ninh, **Cọng** quân đã dụng đầu với các lực lượng đồng minh và vì thế các cuộc giao tranh dữ dội đã diễn ra ?

TỔNG THỐNG VNCH

BAN HÀNH LUẬT QUI CHẾ CHÁNH ĐẢNG

SAIGON 21-6. — Văn phòng Phủ Tổng Thống loan báo, Tổng Thống **VNCH Nguyễn văn Thiệu** trong ngày 19-6 vừa qua đã ký ban hành luật ấn định Qui chế Chánh Đảng. Luật này đã được thảo luận và biểu quyết tại lưỡng viện Quốc Hội sau nhiều phiên khoáng đại sôi nổi.

Mặt khác vào chiều hôm qua, Tổng Thống đã chủ tọa một phiên họp của Hội đồng Bình định và Xây dựng trung ương.

Trước đó vào lúc 15g30, Tổng Thống đã tiếp kiến ông Đại sứ Nhật bản tại VNCH.

LẬP TRƯỜNG

DƯ ÂM HỘI NGHỊ MIDWAY

Hùng Nguyên NGUYỄN NGỌC HUY

Ngày 18-6-69, mười ngày sau hội nghị Midway, Hạ Nghị Viện đã nhóm họp để thảo luận về hội nghị này. Trong phiên họp, dân biểu Phan Thiệp có nêu ra một số nhận xét.

Theo ông, Đồng Minh đã lùi dài về lập trường chống Cộng.

Bắt đầu với việc Huê Kỳ ngưng oanh tạc một phần lãnh thổ Bắc Việt, sự lui bước của Đồng Minh đã được tiếp tục sau đó. Hội nghị Midway đánh dấu cho một sự lui bước mới, với việc loan báo quyết định thay thế 25.000 binh sĩ Huê Kỳ bằng quân đội Việt Nam Cộng Hòa, và việc chấp nhận đem vấn đề bầu cử tự do, có thể ngoài thời hạn và thể thức hiện định để bàn cãi với Cộng sản.

Thật sự thì sự thay đổi trong lập trường chống Cộng không phải chỉ mới bắt đầu với việc Huê Kỳ ngưng oanh tạc một phần lãnh thổ Bắc Việt. Nó đã được nêu ra từ đầu năm 1966 ở hội nghị Honolulu, lúc các nhà lãnh đạo Việt-Mỹ tuyên bố rằng vấn đề Việt Nam không phải giải quyết bằng quân sự, mà bằng chánh trị, theo nguyên tắc «mỗi người dân một lá phiếu».

Việc chuẩn bị áp dụng chánh sách mới cũng đã bắt đầu từ năm 1966. Việc xây dựng một cơ sở pháp lý vững chắc cho chế độ chánh trị Việt Nam Cộng Hòa nằm trong khuôn khổ của kế hoạch dùng giải pháp chánh trị để chấm dứt cuộc chiến Việt Nam.

Thật thế. Không có bản Hiến Pháp năm 1967 do một Quốc Hội dân cử biểu quyết, không có những cơ cấu cầu chánh quyền thiết lập trên cơ sở của Hiến Pháp ấy, Việt Nam Cộng Hòa rất khó đương đầu lại Cộng sản tại cuộc hội đàm Balê. Chính nhờ dựa vào Hiến Pháp 1967 và những cơ cấu chánh quyền thiết lập trên cơ sở của Hiến Pháp ấy mà Việt Nam Cộng Hòa chứng minh được tánh cách chánh đáng của mình và phát huy được chánh nghĩa của mình trên thế giới.

Chúng ta cũng nên lưu ý rằng những cuộc hội họp thăm dò giữa Huê Kỳ và Bắc Việt đề dọn đường cho cuộc hội đàm Balê hiện tại chỉ bắt đầu sau khi Việt Nam Cộng Hòa thiết lập xong chánh quyền hợp hiến. Nếu chúng ta lấy hội nghị Honolulu làm khởi điểm cho sự thay đổi lập trường chống Cộng, chúng ta sẽ thấy rằng cuộc hội họp thăm dò giữa Huê Kỳ và Bắc Việt nói trên đây không phải là kết quả cuộc tấn công của Cộng sản vào dịp Tết Mậu Thân. Trái lại, Cộng sản đã không ngại dùng chánh sách thủ quân, mở cuộc tấn công vào dịp Tết Mậu Thân với mục đích gây một xúc động tâm lý trong dư luận Huê

(Xem tiếp trang 8)

HỘI ĐÀM BA LÊ KỂ NHƯ ĐÃ TẮT NGHẼN !

NGUYỄN - THỊ - BÌNH BỎ ĐI ĐÔNG-BÁ-LINH

TRONG KHI TRÀN BỬU KIẾM ĐÃ LÊN ĐƯỜNG VỀ... BƯNG !

- **Mỹ và VNCH phê bình lời Lê đức Thọ : Ngày nào Cọng sản còn đòi thay thế chánh phủ của TT Thiệu thì không có cuộc trao đổi thuyết minh chính nào !**

BA LÊ 21-6 AFP.— Nguyễn thị Bình đã dự máy bay đi Đông Bá Linh ngày 20-6 dự Đại Hội bào bình thế giới được tổ chức tại đây để sự chủ xướng của khối Cọng sản Đông Âu từ ngày 22 đến 24-6.

Bà Bình sẽ viếng thăm Đông Đức theo lời mời của chính phủ nước này. Bà Bình đã được tiếp đón trọng thể tại Đông Bá Linh.

Mặt khác phái đoàn VC cho biết Trần Bửu Kiếm rời Ba le trở về Nam VN giữ chức bộ trưởng tại phủ chủ tịch VC ngày 21-6. Kiếm sẽ đi qua Mạc Tư Khoa và Bắc kinh bằng máy bay Nga, không có Kiếm sẽ phế lại hai thủ đô này bao nhiêu lâu và hội kiến với những xi.

Trước lúc lên đường, trong 1 buổi tiếc tại hội Thân Hữu Pháp Việt Kiếm vẫn tuyên bố giữ lập trường cũ bảy tỏ trong giải pháp 10 điểm của VC nêu lên ngày 8-5 trong 1 phiếu họp công khai.

(Xem tiếp trang 2)

ÔNG TỔNG TRƯỞNG KINH TẾ TRƯỚC ỦY BAN BÀI TRỪ THAM NHŨNG HẠ VIỆN

VỤ HÃNG LA VE B.G.I. BÁN QUÁ GIÁ BỊ PHẠT

VÀ VỤ « GẠO TIẾP TẾ MIỀN TRUNG » BƯỢC TRẢ LỜI ÊM XUÔI.

- **Ông Tổng Trưởng K.T. tố ngược cơ vợ dân biểu Diệp văn Hưng đầu phầu mua xi măng và hàng xe của dân biểu này bán xe quá giá.**

SAIGON 22-6 (XM).— Vào hồi 15g30 chiều thứ sáu, ông Âu ngọc Hồ, Tổng Trưởng Kinh tế đã đến Ủy ban bài trừ tham nhũng Hạ Nghị Viện để trả lời một số thắc mắc của các Dân Biểu về vấn đề «tham nhũng» liên quan đến Bộ Kinh tế.

Khui hồ sơ BGI

Mở đầu cuộc chất vấn, một số dân biểu đã «khui» ngay hồ sơ vụ hãng la ve BGI bao gồm giá bị lập biên bản phạt trên 200 triệu từ tháng 10-1968 mà đến nay chưa thấy Bộ Kinh Tế đề động gì đến ? Các dân biểu thắc mắc : Phải chăng Bộ Kinh Tế đã có ý định gì sau mà tính «lơ» luôn vụ BGI ?

(Xem tiếp trang 2)

CHIẾN DỊCH SỬA SAI

BỔN PHẬN BẢO MẬT và lương tâm người Cảnh Sát !

Sau khi «Chiến dịch sửa sai» của C.T mở màn, gây sôi nổi trong mọi giới chánh quyền và nhưu dân thì phản ứng đầu tiên của Nhà cảnh sát Đô thành là tăng cường biện pháp PHÒNG GIAN BẢO MẬT, và tiếp hành điều tra để khám phá THỦ PHẠM đã thạt tin cho báo chí !

Dĩ nhiên phải như vậy, vì không vậy cảnh sát không còn là cảnh sát nữa, nhưu là cảnh sát V.N. với truyền thống đặc biệt của ngành này.

Chúng tôi bàn đến chuyện này **mục đích là nhượng nhịp cầu đặt lại vấn đề.**

Bổn phận bảo mật và lương tâm người Cảnh Sát

Người ở trong ngành Cảnh sát là người được huấn luyện có thời quen và bổn phận bảo mật.

Không thể hiểu bổn phận bảo mật không xứng đáng ở trong ngành, không bị ảnh hưởng bởi lý luật.

Cho nên người cảnh sát cấp dưới sợ bị phạt, sợ bể nồi gạo, phải tuyệt đối tuân lịnh thượng cấp trong việc bảo mật.

Hơn nữa, người thạo việc đều biết rằng trong mọi cơ quan Cảnh sát, nhất cũng như lớn, đều có một bộ phận «An ninh nội bộ» để người cảnh sát tỏm chứng lẫn nhau.

Bởi sợ chịt chết đó đã bao vây người Cảnh sát trong vòng rào lúc chờ SỢ. Trên thì sợ thượng cấp, dưới thì sợ lẫn nhau. Sự đến nỗi khi C.T. phanh phui một vài vụ trăng qua, thượng cấp có lịnh tìm thủ phạm đã thạt tin thì có mấy ông cảnh sát chưởi thề những thằng nào đã «ban anh em».

Đến đây, mới phát hiện vấn đề lương tâm của người cảnh sát. Với những người chỉ biết có cảnh sát, chỉ biết cấp bực và địa vị, với những người triệt để cầu an để bảo vệ quyền lợi và ưu thế (vì trong tình thần cố hữu từ 1945 đều gọi ngành cảnh sát là ưu thế tuyệt đối)với những người cho báo thủ quan niệm rằng Cảnh sát là ngành TRỪNG TRỊ (tính thần thừa hưởng từ chế độ Pháp),Trời sanh ông cảnh sát để cầm quyền không đuật tuyệt đối không ai được quyền phê vừa, dân nào lớ kẹt vào tăng chịu, thì vấn đề Lương tâm khiếu đặt ra vì họ không cần mà cũng không cho phép ai nói đến.

Số người này không phải là không có, mà không phải là thiểu số ! Xin miễn bàn đến họ, bàn đến chỉ sanh mích lòng vô ích.

Bên cạnh đó, có những người chọn sắc phục Cảnh sát không phải thụ hưởng ưu thế tuyệt đối của thành phần thống trị, để có dịp quơ quào hống lộc một cách khanh chống và trắng trợn (như nhiều người đã và Cảm đang làm phày phày ra đó !) Hạng người này chọn sắc phục cảnh sát vì mấy lý do sau đây :

(Xem tiếp trang 2)

Thiên cơ bất khả lậu

của BÁY BỐP

MÁ (MÈO) CHO BÚ TÍ

Mấy ông Hạ viện thảo luận vụ tăng thuế ăn ảo và lận xà nội chăng khác nào chợ... Câu Mười nhập thêm Trần quốc Toản.

Các cha nội «đầu gió» đổi lập mần nội các tơi bời là liều ra rớt cách hoa.

Rồi mấy cha nội thì đua đề nghị nhằm mục tiêu gài hàng cái «lá phiếu» của cử tri cho nó khoái tăng tăng. Kỳ thật thì đếch có lẽ nghị nào có thể mang ra áp dụng được.

Chỉ có vừa đàn biểu Trần ngọc Châu là con người hai chơn đinh đâu, thực tế đúng 72 phần đâu... Saled oil.

D.B. Châu đăng đàn điền thuyết, thao thao bất tuyệt, nhà đã giáp, phùng mang trợn trạo, mũa mèn [illegible] lung tung xả một chập, rồi thở phào mà [illegible] bằng lỗ thông ngân sách.

— Chánh phủ có thể kêu gọi Huê Kỳ giúp thêm vốn trị [illegible] ép nit quá...

— Má Mèo ơi ! Cho Châu bú tí !

Bây Bốp tưi không phải thở ác ôn ăn nói sỉ và người ta lận mặt như cái thằng V.L. bần cố nông vậy.

Tui chỉ nhỏ nhẹ rằng tuy có thực tế đó, nhưng DB Bảy... su cận thị hơi nặng mà... thiếu kiếng.

(XEM TIẾP TRANG 8)

CƯỜI NHƯ MÈU

của VỊT LƯỜC

CHÚNG CON ĐỨNG SAU LƯNG CỤ

VL vừa nhận được bức thư một số đồng bào Khánh Hội nhờ chuyển lên Cụ Thủ tướng, xin đăng tải như sau :

Thưa Cụ,

Chúng con một số dân lao động kính trình Cụ như sau :

Nguyện mấy bức ngày đọc báo thấy Quốc Hội tế Cụ và đã biết tin nhiệm Cụ đớt quá, chúng con đâm lo cho Cụ. Nhưng sau đó nghe Tổng thống tuyên bố ủng hộ Cụ chúng lại bớt lý áp lực tức đâm tới, chúng con lại mừng cho Cụ. Rồi lại đọc báo thấy Cụ tuyên bố «Quốc Hội quyết định sao Chánh Phủ phải nghe theo vậy vì Chánh Phủ luôn luôn tôn trọng Hiến Pháp» chúng con lại buồn, vì cũng có thể chuyện gì ai sẽ tiếp tục ra cứu dân cứu nước đây !

Nhưng rồi lại sui vui Cụ vì đọc báo lại thấy họ cắt nghĩa sức mạnh mà Quốc Hội họ được Cụ vì muốn vậy phải có 2/3 của ông bầu nghị sĩ bắt tín nhiệm.

Nhưng từ trước đến nay chưa có khi nào Quốc hội họp được đủ số người ấn định đó bao giờ. Vậy thì Cụ phân chân rằng sức giả chéo chung con thuyền quốc gia lâu lắm.

Chúng con biết Cụ xuất thân trong giáo[illegible] giới, đã từng lao nhiêu người nâng chén «nhân, nghĩa, lễ, trí, tín», cho nên Cụ đã giữ chữ TÍN

(XEM TIẾP TRANG 8)

Từ Nhà kho Quán Ven Đường (chủ quán Huỳnh Chiếu Đẳng)

Cấp tiến
TỔ QUỐC ★ TỰ DO ★ TIẾN BỘ
Tòa-soạn và Trị-sự : 173 Phạm-ngũ-Lão — Saigon

Báo chí ngoại quốc nhận định :
B.V NGOAN CỐ TẠI HỘI ĐÀM BA-LÊ

SAIGON 21-6 (VTX).— Thái độ biểu chiến của BV làm cản trở sự thực hiện hòa bình và BV là ngoan cố tại cuộc hội đàm Ba Lê vì bọ chỉ là công cụ của Trung Cộng muốn đặt nền thống trị ở khắp bắc đẩu Đông Dương.

Dư luận báo chí Miến đã nhận định như trên đối với chính sách biểu chiến của Cộng Sản Bắc Việt qua lời tuyên bố của HồChí Minh và những đề nghị phi lý của Cộng Sản tại cuộc hội đàm Ba Lê.

Tờ «Hangoon Daily» trong số ra hôi Thương tuần tháng 6 đã viết : «Thế giới đang theo dõi những biện chuyển khá dữ dưa đến chấm dứt chiến tranh. Cả hai bên thảo luận những điều kiện có thể chấp nhận được và nếu có thể đi đến thỏa hiệp mà chúng thì chiến tranh sẽ chấm dứt.

Tuy nhiên, mới đây Tân hoa xã đã truyền thanh bài điểu văn của HồChíMinh. Bài điểu văn này đáng là luận điểu làm tan vỡ các cuộc hội đàm».

Báo này viết tiếp : «..... Nếu Bắc Việt có thể đánh bại tất cả quân đội Mỹ ra khỏi Việt Nam và đặt Miền Nam Việt Nam dưới ảnh hưởng trị của Cộng Sản thì đó là một chiến thắng lớn đối với Trung Cộng Nhân Trung Cộng sẽ không ngừng lại đây, mà cố sức xây dực các bộ

XEM TIẾP 4 TRANG 7

Báo Đức tán thành đề nghị của VNCH và Hoa Kỳ về

XEM TIẾP 7 TRANG 7

phiên Cộng khác nữa lên đã Trung Cộng có thể đạt được chiến thắng ở khắp Đông Dương».

Vì sao tại Saigon-Giađịnh thỉnh thoảng có vài vùng bị cúp điện?

Ký-sự HỒ-Tân-Phát, Tổng Giám-Đốc Saigon Điện-Lực Công-Ty viết cho biết, sở đã thành thoảng có vài vùng ở Saigon, Chợ lớn, Gia Định không có điện là vì các lý-do sau đây :

1/- Mặt vải trên mưa lớn dầu mùa, cành cây gãy làm đứt dây cáp.

2/- Mặt số đường dây đã qua cũ, thành thoảng cáp bị nổ gây hỏa hoạn và mất điện.

3) — Trong chương trình canh tân điện lực, đúng ra Saigon Điện Lực Công ty phải đồng loạt tạm ngưng cung cấp điện nhiều vùng hoặc tăng cường điện ba thứ, trung thế hoặc tăng cường hạ thế, dây cáp để đáp ứng với nhu cầu của đồng bào.

4/- Mặt số đông bào cố điện bừa bãi, dây bọc chưa, nhà bọc bị cháy. Hơn nữa, một số nhà bơm cũ nên đã cung cấp cho một khu, một xóm nào đó, nhưng công bào đã cho các điện nhiều qua lâu cho nhà bơm không thể chịu nổi nữa, do đó nhà bơi bị cháy hoặc điện sẽ khó gỡ cũng đã xảy ra nhiều chuyện mất số bao chi đã đã lắc cho Bộ Công

XEM TIẾP 9 TRANG 7

TIN TÒA ÁN
Năm Râu chỉ huy
KHÔNG BỐ ÁM SÁT BÍ CHUNG THÂN KHÔ SAI

SAIGON, 21-6-69.— Tại Bạch-Đằng ngày hôm qua, trong phiên nhóm tiếp tha án quân sự mặt trận lưu động vùng 3 chiến thuật đã tuyên phạt tử hình ông VC, Nguyễn-v. Tây tự Năm Thăng, tự Năm Râu và Tăm-trung Thanh tự Lâm Hoàng chưa thân khoái vì tội phản nghịch và toàn cố sát vô mục đích xâm phạm an ninh Quốc-Gia. Cùng liên can trong vụ này cho 9 cán bộ khác cũng bị lên án từ 2 năm tù ở đến 10 năm khổ sai.

Theo sự thẩm nhận của Nguyễn-v. Tây, thì y tham gia hoạt động cho Việt Minh từ năm 1947 và được kết nạp vào đảng C.S năm 1951.

Năm 1952, y đã bị bắt ở tù 2 năm, sau đó được trao đổi về hoàn và trở về quyền quản số Thái-Hòa hoạt động năm vùng. Năm 1955 y giữ chức vụ Bí-Thư Xã Thới-Hòa (Bình-Dương). Tháng 7 năm 1956 y giữ chức vụ Huyện-Ủy Viên Bến Cát, đến năm 1961 y được đề bạc lên bí-thư Huyện Ủy V.C Bến Cát.

XEM TIẾP 4 TRANG 7

Cộng quân toan chiếm THÀNH PHỐ TÂY - NINH

(tiếp theo trang 1)

Cộng quân tấn công nhiều mặt vào T.N.

Trong đêm 18-19 và 20 đích mở nhiều cuộc phác kích vào nhiều vị trí đóng quân của ta tại Cao Xá, Tân Sơn, Gò Nổi, Long Hưng và cũng thời mở những cuộc tấn công vào ấp Suối đá, Bàu Đồn, Nhà Đen, Tà Xet, Tà Ni, Tà Ni, Tà Xet, Tà Ni, Tà Xet, Tà Ni, Tà Xet

Cấp Tiến

TỰ DO — DÂN CHỦ — TIẾN BỘ

● SỐ 59 ●

Tòa soạn và Trị sự 175, Phạm-ngũ-Lão — Saigon Đ.T. 21.505

THÁNG NĂM (thiếu) — JUIN (6)

Kiến : Canh Ngọ
Tiết : Hạ chí

7 — SAMEDI

Ngày Đinh Mão — 21 — THỨ BẢY

KHẮC TUỔI : Tân Dậu—Quý Dậu
Hành Hỏa—Sao NỮ—Trực Thâu
Ngọc đường—Thiên ân—Mãu thương
NÊN : Cúng tế
Tam mương, Vàng vong, Đao chiêm, Trùng tang
CỮ : Mai táng, đốt cất lê, đào ao

Giờ KIẾT : Dần—Ngọ—Mão
TRUNG : Dậu

PHÓNG SỰ ĐỀN CỦA TAM PHONG

Cái chết của một tên du đãng

«Bây» tụi bay..

Tiếng người quen tiếng gọi liền phóng như gió theo các ngõ ngách của con hẻm khá to. Cô chú quán là bái bái, nhưng cô ai tiếp vẻ cả. Trong quán, một người tóc bạng,mũ ra đồ cả chiếc áo trắng.

Hai thanh niên khác ngồi cạp trên mặt đất, lưn cho người đây, đầu thanh niên đã rượt ra khỏi Quán, mặc cho những tiếng hăn tiếc xôn xao của lối xóm. Hy thiếu nào làm sao.Một chiếc xe Taxi ngừ đỗ lại. Cả bọn đưa nhau lên xe. Anh tài xế run lẩy bẩy hỏi :

— Trời ơi, sao thế này.

— Chạy đi Đền nhà thương sau gần nhất.

Anh tài cho xe vọt lên, hỏi :

— Sao mà ra nông nỗi nầy ? Bộ bị đam hả ?

— Đ.M.,chạy đi, hỏi lôi thôi hoài... Không thấy sao, bộ đui à ?

Thanh niên kia bảo Thanh niên

— Đ.M. Tụi nó lẹ như chớp. Tao không ngờ lại bị cái vụ bỏ chuồi. Cần thăng Trung ngồi nhậu tính khỏi.

Thanh niên bị đâm khá khá :

— Tao một quả. Nhỏ cho vợ tao biết... cho tao lành rồi sẽ tính... không ngờ, thằng «Hoàng Gân» nầy bị con nít chơi.

Anh thở khá nặng, nhưng cho tính tào lâm. Anh tài xế tasi hỏi tiếp :

— Anh bị ai đâm đó ?

— Đ.M. Đã nói biết gì mà hỏi. Cứ lôi thôi.

Anh thanh niên ngồi bên trái cộc chưởi. Thanh niên kia giọng mệt mỏi :

— Cô ăn nhập gì mà mầy chưởi người ta. Thầy như vậy, ai không tò mò ?

— Đ.M. Bực quá. Em đi thăng Trung Cây Điệp. Biết chưa ?

Anh tài xế lắc đầu :

— Dạ, tui đâu có biết.

Xem trang 5 :
HẠNH PHÚC BUỒN
của THANH NAM

— Đ.M... vậy mà cũng bồi.

Cả bọn im lặm. Đến nhà thương, họ đưa Hoàng Gân xuống. Một anh mặc tiếp trả. Anh tasi thương hại, từ chối :

— Dạ, tui không lấy tiền đâu! Chớ đình mà...

— Tụi nầy không thể thiếu ký ni kiết

Nói song anh kia quăng tờ giấy xấm mướt vào ghế trước, rồi theo vào nhà thương.

Anh tài xế cười khẩy, lắm bẩm cho xe chạy.

— Đ.M... cho tụi nầy chết cha. Anh cho xe một mạch đến bến tàu Lãng Tử, đậu xe sát lề đường, nơi vắng người, đoạn thăng về chỗ bán thức nhậu trên những chiếc đòn, trên chiếc cầu bắc hàng ngũ. Thấy anh đến, Năm người đang nhậu lave ainh anh nhao mất. Một tên hỏi :

— Sao, anh Mọt. Tụi nó thế nào ?

Anh Mọt Taxi ngồi phệch xuống, đáp :

— Hoàng Gân bị khá nặng, nhưng không đến đổi tử. Thằng Hùng Sớt bị quách... Cần cắc bắt Nhiều thì không gì hết... Bộ suy rồi bà Trung ?

Anh Mọt taxi quay sang hỏi anh có gương mặt dỗ lẻ, mốm, khi thấy anh không gật gù nốc một bơi cạn ly là vẻ thì bợt. Trung nốc cạn ly, đã xuống, rồi thêm vào, không đáp mà câu hỏi của anh Mọt Taxi. Cả bọn nhích mỏi cười, Anh Mọt Taxi nhìn máy nhìn Trung khá lâu. Trung nói vớn đỡ nghe ;

— Anh chưa nói hết Cô phải rụi nó không phục vẻ việc tui đỡ cho tụi thằng Giáo chơi nó không ?

Mọt taxi khoan khoái, xoa bai tay vào nhau đáp

— Đúng ! Đúng ! Lâm như mầy là thiên lý ahỉ không hàng

Thằng Hoàng Gân thua phiền là không ngờ bị tụi con nít bẹ...

Cả mang tên Giáo nổi nóng, vẫng tục :

— Đ.M. tụi nó. Như vầy mà con nít à ? Biết cho lave vẻ đầu, cho hoặt lê vô bụng tụi nó thì là cha mẹ nó chế con nít cái con cả C.

Trung cười :

— Ngu hơn bò như tụi nó làm sao mà vững được. Giang hồ gây giờ không phải cái thời Năm Lửa, Bảy Viễn đương hiệu. Phải có mưu có trí chớ. Tụi nó chết cũng đáng quá rồi. Đâu chơi mà đến biết thiên.

(CÒN NỮA)

QUA NHỮNG LÀNG CÔ NHI CHIẾN TRANH

✯ ✯ Phóng sự của VƯƠNG LIÊM

TRƯỚC KHI VÀO «LÀNG»

Chiến tranh Việt Nam đã kéo dài trên hai mươi năm.

Chúng ta cảm thấy khỏi đau khi nhìn thấy đồng bào ruột thịt đã hy sinh, đã ngã gục lẫng cách nay hay cách khác trong khuôn khổ chiến tranh. Hy đã hy sinh chết, ấy đã đành, chỉ vì cha những người ở lại, phải tạo ra cết vương,trở thành một thứ nạn nhân của chiến tranh !

Đã là thân nhân rượt thịt của những người ra đi và ngã xuống sinh viên, đặc biệt là những cô nhi và quả phụ. Những người đàn bà đã có đau khổ mất chồng nhưng cũng cha có thể tự sinh sống và lấy lại cuộc đời. Nhưng có một điều chắc chắn những trẻ em bé bỏng chưa hiểu đời là gì đã phải mang tại trong chân thể hay mất cha mất mẹ và xa cung người thân thuộc.

Những em nầy, được các anh hào tâm, từ thiện, nhân ái chịu khó chịu cực mang về sân sóc, nuôi dưỡng ở một nơi gọi là : CÔ NHI VIỆN, nếu nhỏ hơn và LÀNG CÔ NHI CHIẾN TRANH nếu đã điểm rộng lớn, nhân số đông đảo.

Các nhi cá thể là những đóa rụi rỏ không cha cha mẹ trong tại sự chiến tranh hay bị cha mẹ bỏ rơi trong một hoàn cảnh... cũng có tính cách chiến tranh. Các em không có tình thương của cha mẹ từ lúc ra chào đời hay đang vội vã cha mẹ mất bỗng khác lạ.

Mặc dù đang sống an lành tại những nơi có đầy đủ tiện nghi vật chất, có bạn bè và cô người lớn hết lòng nuôi dưỡng, chăm sóc và bảo bọc như cha mẹ, nhưng anh em những các em vẫn chưa thể thu nhận được trọn vẹn một tình thương ruột thịt, mặn mà, nồng nàn. Các em vẫn mang một mặc cảm đối với xã hội. Có em cho nhà chưa điều tả được nỗi niềm nhưng cũng là bước lưu luyến hiện rõ trên gương mặt, trong lời nói và qua cử chỉ. Có em đã khôn lớn, đã trí suy nghĩ thì bộc lộ tâm tư chân kín của anh và đau nhói nhìn về tương lai đầy lo ngại...

Chúng tôi đã thăm các em để tại những làng có nhi đã tiếp nhận tâm trang của các em. Qua những câu hỏi của chúng tôi, các em thành thật bày tỏ cảm nghĩ của mình... Chúng tôi muốn đến các nơi chôn nạn nhân trực tiếp của chiến tranh nối lên hậu quả bi đát của chiến tranh, để đánh thức lương tâm con người và nhân loại.

Có lẽ các em không đã khả năng để nói tất cả, nhưng vẫn lời lẽ mộc mạc, thơ ngây hay với sắc thái, ngôn ngữ « Ép cũng cho ta hiểu được phần nào sự thật.

Thiên phóng sự nầy không lên án mà chỉ trình bày.

Quý bạn đọc hiểu cho như vậy thì chúng tôi mới đến đi vào làng có nhi chiến tranh để nói chuyện với các em, và ghi nhận những điều tai nghe mắt thấy ở các em học phước, thật đáu nay.

✯

SOS ! LÀNG THIẾU NHI

Tôi tới thăm «làng» đúng vào lúc 11g 30.

Tôi được nhìn nhân nhân người nhà đã ở, liếc trức giữa đi nhưng đẹp đẽ nằm im lìm trên tên đất rộng lớn cạnh Nghĩa trang Quân Đội.

Nhà cửa theo lối nhà sàn có cầu thang chiều cao, trên 40 cấc. Mái nhà là mái qua dinh. Hiện có 22 gia đình. Tôi cũng được biết, gia đình nhỏ có 9 em có nhi trai lớn gái, tuổi từ vài tháng tới 13, 14 và có một bà mẹ mù sáu. Gia đình lớn có 18 em, một bà mẹ và một bà di.

Mẹ bay Di là người đàn bà đọc tháu đã tư cách làm mẹ, được nước tới nuôi dưỡng và sân sóc các em như một gia đình thật sự người ở lại.

Tôi cho đang lúng túng ở lối vào làng vì chưa biết phải vào thăm gia đình nào trước. Thời may, một cô trong Ban điều hành đi tới. Tôi cho cô ấy biết mình là phóng viên của báo Cấp Tiến muốn thăm làng và gặp các em cô nhi. Cô có thể giúp tôi ?

Cô nhìn vui vẻ đưa tôi lên cầu thang vào gia đình số 19. Trước sân người phụ nữ ở cầu đầu lăng nhỏ để mấy chữ : NHÀ TIẾP KHÁCH. Sau nay, tôi mới biết là mỗi gia đình thay phiên nhau trực, tiếp khách một ngày.

Tôi vừa lên tới sắc cuối cùng thì giật mình vì cả tiếng chào tập thể của các em trong gia đình :

— Chào ông.

Tôi cười :

— Chào các em.

Các em đang chơi giữa lớn thấy chúng tôi vào tới khoanh tay cúi đầu chào, mời khách. Cho các em đang bận lâm công việc thì chúng tôi đứng lên cửa đã ở tại chỗ. Ngay lúc đó bà mẹ đang bận ở trong bếp cũng chạy ra chào khách. Cảm nhà trong hoàng đơn giản nhưng đẹp mắt, sạch sẽ và ngăn nắp.

(CÒN TIẾP)

5 CUỘC ĐẢO CHÁNH — Những bí ẩn chưa hề tiết lộ...

Cuộc đảo chánh 11-11-60 của nhóm Sĩ quan Dù

★ Trả lời bức thơ hăm dọa của 1 số Sĩ quan Dù và Bộ Binh

● ● ● ● ● VÌNH-LỢI

Hôm qua chúng tôi đã đăng tải lá thư cho một nhóm sĩ quan nhảy dù và bộ binh đã tham dự cuộc đảo chánh hồi thánh năm 1960.

Trong thư, số sĩ quan kỳ đã nhắn mạnh không nên nhắc lại vụ 1960, các vị kỳ cựu đọc những bài chúng tôi viết chưng tỏ chưa viết chủ não vì những bí ẩn đằng sau điều tiết cuộc đảo chánh, mà đã vội đoán trước chúng tôi đã cao một cá nhân nào đó và chưa rõ anh em sĩ quan trong thư đó vụ 1960.

● Chi có trình bày «một phần nào» sự thật

Thật ra, khi đự trù viết loạt bài về «5 cuộc đảo chánh» xảy ra ở VN, chúng tôi chỉ muốn trình bày vạch phân nào những bí ẩn, cố ý không trực tiếp hàn hoàng, nhưng mà đã gián tiếp cột buộc cuộc đời đằng bão vào những biến cố ấy.

Dĩ nhiên cũng khó cho chúng tôi đã có thể tìm hiểu hết được những sự thật.

Trước hết, chúng tôi không phải là một sĩ quan, đã sự liệu trang bị đầy đủ để tiến hành cuộc đảo chánh. Sau nữa, tôi mới biết là mỗi gia đình thay phiên nhau trực, tiếp khách một ngày.

Tôi vừa lên tới sắc cuối cùng thì giật mình vì cả tiếng chào tập thể của các em trong gia đình :

— Chào ông.

Tôi cười :

— Chào các em.

Các em đang chơi giữa lớn thấy chúng tôi vào tới khoanh tay cúi đầu chào, mời khách. Cho các em đang bận lâm công việc thì chúng tôi đứng lên cửa đã ở tại chỗ. Ngay lúc đó bà mẹ đang bận ở trong bếp cũng chạy ra chào khách. Cảm nhà trong hoàng đơn giản nhưng đẹp mắt, sạch sẽ và ngăn nắp.

(CÒN TIẾP)

Cạm bẫy Sài-Còn

PHÓNG SỰ CỦA TỪ-CÔNG-THIỆN

Nửa đêm Lệ thoáng tỉnh giấc vì tiếng súng đã loạt nổ dồn. Không dám bật đèn, nàng nghe tiếng phi cơ rầm rộ trên không, tiếng xe tuần tiễu chạy rưn rưn dưới đường phố. Lệ mở mắm đến mở cửa sổ nhìn xuống.

Nàng lẩm bẩm :

— Bao bọ vẽ nữa.

Jacqueline ở phòng bên lẻ cửa nói vọi qua :

— Thức rồi hả Lệ ?

— Rồi. Khiếp quá. Hình như đánh ở Cầu Chữ Y và Chợlon. Phải không Lan ?

Cô-tơ ở miệt đó. Trực thăng bắn nổ ầm ầm. Tao qua bên mấy ngăn Lệ ?

Lệ :

Lệ đến mở cửa và bế nhỏ đã cho Jacqueline lách vào. Lan cáo nhau :

— Lay trời, đường có đánh lớn như Tết vừa rồi... chắc không, tụi mình chết cứng tử. Lần ấn gì được nữa.

— Tao ngăn nó đâu đây, gần lắm.

Jacqueline gật đầu. Lệ quay vào thu cấp vật dụng cần thiết. Nhỏ ấn đã ngủ nằng lần thật gọn gàng. Mớ tư trang đính đưm mấy năm qua sắm trong chiếc vali nhỏ. Chiếc vali lớn thôn quốn áo... Nàng đưa lại cho Jacqueline mọi tiền gửi trước kia, nói :

— Mấy cái giờ, rất có chạy lạc nhau thì cón tiền mà xài. Bây giờ biết đâu mà lường được, đánh nhau tàm lum như thế nầy.

Jacqueline gật đầu nhận lại số tiền bảo :

— Tao cũng vẻ thu đồn mở vật vành để hàm ơn mà chạy.

— Khỏ ghê.

Jacqueline lách người ra khỏi phòng. Lệ lại gom gấp vật dụng và mỗi nhỏ nghe có tiếng nổ lớn liên ngồi thụp xuống, miệng vạn vái cho tai qua nạn khỏi.

Trời sáng dần dần. Phố vẫn ngủ im thành thông một hai chiếc xe GMC tuần tiễu vốt qua gấp rết, nghe rợn người.

Tiếng súng vẫn nổ đùn ở miệt Chợ lớn, Gia định, Cầu Chữ Y... từ phía. Tiếng trực thăng gầm thét vẻ. Những bưng khói cao ngất, đen xít xít lên. Lệ nghĩ đến hai đứa em nhỏ được nàng gởi học trên Đalat và nhỏ là Huy, đưa em trai kế lẽ đang theo đi đường ở Pleiku. Cả lẽ giờ nầy em nàng đang chụm đích.

Jacqueline trở qua với chiếc vali nhỏ.

— Tao cần cố bấy nhiêu là đủ rồi. Mầy xong chưa ?

Lệ gật đầu, mím cười :

— Quảng vẻ gốc nào đó đi. Không lo vớm thì ra ngõ cái quán gì ở đây.

Lisse bảo :

— Mở radio nghe. Mở nhỏ nhỏ thôi.

Lệ nghe lời bạn và hai người chăm chú lắng nghe.

Tiếng súng bây giờ nổ dồ dội hơn, nhất là phía cầu chữ Y. Tiếng vang lên nhỏ thì nhau lắm mọi người đều thăng thốt, nhìn nhau.

Trời đã sáng bảnh. Lệ mở cửa đến thăng lầu nhìn xuống. Ở Balcon trên building đưa nhau ra, nhìn xe hướng đường nhau với lời bàn tán xôn xao.

Phía dưới, quán bà Sáu không mở cửa như thường lệ. Nàng quay vào gọi lấy khăn đi rửa mặt. Lệ nhìn vào kiếng soi. Nàng chép miệng với sắc đẹp trên bao chu, chua chát vì cuộc sống hiện tại.

Chiếc tranh treo trước mặt nàng giống như 3 năm trước đã ấp bay cả gia đình nàng ở trong một quán nhỏ và quảng nàng lên đó thành cùng 3 em trai.

Lan mặt sung. Lệ cũng ra balcon như mọi người. Cho đường Lê Lai vẫng vẻ. Người bộ hành cổ lưng thật nhanh.

Chợ bỏi, chị bỏi, những cô gái ở building bán đồ mọi vẫn để bán bình qua trận đánh lớn nầy. Họ tựm ba, tựm bảy. Lệ nghĩ ngày đến áp lực của phe bên kia trước ngày nghỉ vào bán hợp ở Ba lê sắp nhóm ngày 10-5.

Ai cũng lạc quan khi thấy viên ảnh Hòa bình kể cận bên đó ai cũng than thở đến những trận đánh tại đó thành tiêu hủy hàng ngàn gia đình ở Bình Thới, Bình Tiên, Rạch Ông Chánh Hưng, Chợ lớn...

Lệ bồn chồn khi nghĩ đến cả bạn nhỏ ở bên kia Cầu Chữ Y đang ở Âu đương Lân. Chắc tiêu tan hết rồi. Không biết cả ba em ở Gia định 3 mc con gái, Bà mẹ tảo tần ngoài chợ bán hàng rau muối con ăn học.

Lệ quan cố bế bỉu qua thăm con bạn ở gần nhà. Sự khắc khổ của cô nữ sinh đã nhỏ, của gia đình kỹ lân Lệ thấy thương tâm và tâm thân. Bà Tư bán rau, cả Bích nữ sinh gần nhà mất thói chơi vẻ Vậy mà tử khuya đến giờ Lệ không nhớ đến bạn. Biết lâm thế nào để thăm đây ?

Bỗng nhớ tay đẹp nhẹ lên vai. Lệ quay lại. Lucie cười nói :

— Thiệt, bây giờ đánh đấm ùng tung biết đường đâu mà đi đây. Tụi mình lại sợ nhất thất nghiệp nữa.

Jacqueline ra tới :

— Biết vậy tao đi lấm choSaack Bạc của con mụ Phụng ở Nguyễn Huệ thì hay hơn. Khỏi lo chết đói.

Lucie trề môi :

— Đâu cũng vậy hết... cũng đến ngồi ngáp.

Lệ hỏi :

— Tụi mầy ăn gì chưa ?

Lucie và Lisse lắc đầu. Lệ rủ :

— Tụi mình xuống qua bên kia ăn mi chả chiên đi.

Cả bọn đồng ý. Lệ vào thay khanh bộ quần áo ngủ bằng bộ ba bà trắng tử rồi qua phòng Lucie nói :

— Bảo mụ mốc đã hiểu hiểm nghe tụi bây. Nhỏ đem theo giấy tờ, không thì về nằm bốt, ăn quýt đó.

(CÒN TIẾP)

CHUYỆN KINH DỊ CỦA TRẦN VĂN DÍNH

Người chết đuối bí mật !

● MỘT TAI NẠN THẬT SỰ HAY MỘT GIÀN CẢNH ĐỂ TRỐN PHÁP LUẬT ?

● TRƯỜNG HỢP NÀO NGƯỜI CHẾT ĐUỐI ĐÊN DỰ ĐÁ TIỆC ?

(TIẾP THEO)

— Tôi không buồn ngủ. Tôi muốn biết ta sẽ nói chuyện gì với ông bạn ở bàng đuốc... cái anh Qing ta nói tiếng Anh được không ? Hay chúng ta phải ngồi im suốt bữa ăn ?

Philip giải thích : « Cô lẽ lão đã biết rồi. Tôi nói tiếng Anh như người ngoại quốc khác, nhưng Jackson không rõ ; ông nầy chỉ biết có 1 bức thư nói rằng lão có thể giữ cho ta thấy những đồn đãi và thăng cảnh mà do khách thường không biết được.

Dickie phân ân :

— Ôi Cô nhiều vật mà do khách thường đã thấy rồi. Anh nên khuyên lão đừng cần thăng ta xem những gì quan.

— Hãa cô sẽ như 1 người vật quan thuộc, có thể bán là một kỳ quan.

Dickie gật giọng : «Nếu anh nói thăng quí để là một kỳ quan thì đã là một điều hết sức ngạc nhiên ?

Philip hỉnh tính nói :

— Rất tiếc, Dickie, nhưng tôi phải đến nơi bọn. Không thể bỏ qua bữa thứ ấy được. Giờ đây anh nên đừng lên thường thư, phòng anh ngoại mạt nầy Rồi anh chỉ một hòn đảo nhỏ bên mặt và hỏi người chèo thuyền : «Người nhà gì trên đó ? »

Người ấy miễn cưỡng đáp : «Nhà thương lớn» Dickie cao cả : «Tôi không thích người anh nói những chuyện như thế! Philip chẳng ý bạn : «Vậy thì anh hãy nhìn những chiếc tàu cả kia ? Sở thích của anh đó !»

Dickie tươi mặt lên và nhìn lại Hull, 1 chiếc tàu cũ của anh

Trong lúc anh nhìn qua cái ống 2 chiếc tàu kia, thì người chèo thuyền bảo «ông Dickie, hãy nhìn kia! Một luồng sáng nhỏ tàm ngọ chiếc đò đang vội Dickie tế mình ngồi ghế, ấy con chỉ vật gì ấy hiện trên mặt nước.

Philip nói ngay : «Đó là vật gì và hoàn bảo đó là một chiếc giầy cũ. Những người chèo mái bắt đầu nói đó là 1 xác sinh vật. Rồi 2 người chèo thuyền nhìn nhau như ngăn thầm trong khách qua xuống thuyền đưa các khách lên đảo thăng con với thăng tan». Philip nhìn cười «Như vậy, sẽ có 4 người trong bữa ăn.

Phải không ? Nhưng tôi chắc ông bà trước kia đã nhìn người bạn quen hơn là chế chuyện.

Dickie cố vẻ nghĩ ngợi «Vẫy là thật ! Có thể đó là 1 người thuộc gia đình vong tế.

Thường khi những người giữ cô trở nên» Anh nói với Philip «Giờ đây ta nên bắt nang bắt ăn mang thông điệp của ta cho đến bên ta và trở về với phúc đáp. Cũng tác nay không mất trên 10 phút».

(CÒN NỮA)

XEM TRANG 5
ĐÊM ĐEN
Kỷ Niệm Hồng
của NGHIÊM-LÊ-QUÂN

NHỮNG VẤN ĐỀ CỦA CHÚNG TA do một nhóm NHÀ VĂN phụ trách

CÔNG DÂN

● Quyền lợi và Nghĩa vụ của người dân

Sống trong một quốc gia độc lập, tự do, dân chủ thì bất cứ người công dân nào cũng có những quyền lợi do Hiến Pháp hay Luật pháp qui định.

Đó là những quyền lợi chính đáng như quyền tự do sống, tự do tín ngưỡng, tự do ngôn luận, tự do tư tưởng, tự do đi lại, tự do tư hữu, tự do nghề nghệp vv...

Tuy nhiên có một số quyền bị giới hạn ở trong thời kỳ chiến tranh. Người dân phải hiểu rõ điều đó để khỏi đòi hỏi sai lầm và quá đáng.

Ngược lại, chính quyền cũng không nên lợi dụng tình trạng chiến tranh, khẩn trương mà bóp nghẹt sự tự do của dân chúng và giới hạn quá mức hoặc áp dụng sai lạc, có tính cách vi hiến và coi thường luật pháp.

Người dân có quyền đòi hỏi thy hưởng thụ công phẩm thi hành nghĩa vụ đầu tiên mức gia. Như nghĩa vụ đóng thuế, đi quân binh, thy sinh cho tổ quốc vv...

PHỔNG TỤC

Cô Vân Ngọc hỏi: Xin ông cho biết tại sao gọi là phép vua thua lệ làng ?

ĐÁP : Hồi xưa, dưới chế độ quân chủ nên hành chánh hay việc can trị trong xước tổ chức cần lũng lẻo, thô sơ. Mặt khác, phương tiện thông tin chậm chạp, sự đi lại khó khăn. Cho nên việc áp dụng luật lệ, thi hành chỉ thị của Trung ương không được thống nhất.

Lệnh của vua ban ra, thường bị nước mất khi truyền đạt tới địa phương các cơ sở hạ tầng như thôn, ấp, xã.

Hơn nữa, vì trung ương ít liên lạc, hiểu biết địa phương nên những «Tổng thống» của xã ấp hành động tự tiện theo ý muốn, thói quen của mình bất chấp luật pháp.

Mới làng xã đều có những tập quán phong tục riêng gọi là «lệ» do những «tổng thống» ấy quản giữ. Họ cai trị dân theo những thứ ấy (lệ thường được đặt ra luôn) mà không đi ra xét vụ «phép» của vua (chỉ luật pháp). cả khi cho thi hành trái ngược nữa là đúng khác.

Áp dụng sai nhưng họ ý có quyền thế bắt dân phải theo. Rồi họ đặt ra lệ «nhập gia tùy tục». Lâu ngày chấp thói dân chỉ biết có họ và tục lệ của họ, có thể là bạo cường hão ác ha.

Ngày nay, ở thôn đâu chủ, chắc chắn không có lệ làng hơn phép vua được.

TÌM HIỂU TÌM BIẾT

● Ông Trần lệ Dân (dg.Hai Bà Trưng)

Chiến tranh đã tàn phá nhân loại khá nhiều rồi, nhưng có ai biết sự thiệt hại nhân mạng của loài người từ xưa đến nay là bao nhiêu không?

Kể đại chiến thế giới lần thứ hai có bao nhiêu người bỏ mạng. Trận giặc Đông Dương vừa qua số thiệt hại nhân mạng các quân đội viễn chinh Pháp là bao nhiêu ?

Xin ông vui lòng cho biết nếu có thể thành thật cảm ơn ông.

ĐÁP : Theo tài liệu của « TB chức Y tế thế giới » (1962) thì có khi loài người có lịch sử, chiến tranh đã cướp mất của nhân loại hơn ba tỷ người thiên mạng. Từ thế kỷ sau sang thế kỷ khác, sự thiệt hại nhân mạng do chiến tranh tăng gia một cách nặng nề đáng sợ. Chỉ từ thế kỷ sau nầy ta thấy vào thế kỷ 18 có 5 triệu người nhân mạng bỏ mình trong chiến tranh. Đến thế kỷ 19 thì số thiệt hại vì chiến cuộc có đến 16 triệu người và thế mới tính trong cuộc thế giới đại chiến lần thứ hai thì số người chết đã có đến 60 triệu rồi.

Vì vậy chiến Đông Dương theo tài liệu của Công báo(Journal officiel) ngày 12-1-1955 thì đội quân viễn chinh thương trực Pháp thiệt hại 27.700 người chết và 21.200 người bị thương. Quân đội Pháp chính quốc : 20.700 người chết và 22.000 bị thương. Quân đội đồng minh của Pháp thiệt hại 17.600 chết và 12.000 bị thương.

Dân Phi Châu và Bắc Phi : 15.200 người chết và 13.900 bị thương. Đội quân cầu tử : 3.000 chết và 7.200 bị thương. Tổng cộng vừa chết và bị thương có cả thảy 169.200 người.

QUÂN ĐỘI

● Trợ cấp tử tuất và mất tích của quân nhân

Theo tinh thần huấn thị số 03761-QLTCTT/HC I/A ngày 26/3/1965 quy định thể thức thanh toán tiền trợ cấp tử tuất và trợ cấp mất tích cho quân nhân và gia đình quân nhân trong QLVNCH. Chủ trương quân, địa phương quân và Nghĩa quân, thì trợ cấp tử tuất và mất tích quy trách cấng vụ là 12 tháng lương.

Tử tuất trái nay, ở các Tiểu bộ chỉ có hai loại trường : Trường sơ cấp (gồm ba lớp tiểu nhất là lớp năm, tư, ba) và trường tiểu học (gồm năm lớp là lớp năm, tư, ba, nhì, nhất).

Kể từ năm 1957, bậc Tiểu học có thêm sự hiệu điện của loại trường mệnh danh là trường tiểu học cộng đồng hay trường cộng đồng. Trường này áp dụng trong lối giáo học cộng đồng nên gọi tên trường như vậy để phân biệt với loại trường cũ theo đường lối phổ thông.

Đường lối GIÁO DỤC PHỔ THÔNG chú trọng công việc giảng dạy thuần về KIẾN THỨC PHỔ THÔNG, gồm tất cả bộ môn có tính cách nâng cao tinh đó văn học của đời trẻ. Lối GIÁO DỤC CHUYÊN NGHIỆP, nhằm hướng nghiệp và dạy nghề cho đứa trẻ vào những năm cuối cùng của bậc Tiểu học.

GIÁO DỤC CỘNG ĐỒNG lúc lúc đầu bị hiểu lầm là giáo dục chuyên nghiệp. Thực ra, đường lối giáo dục này không khác hẳn lối công không phổ biến giáo dục phổ thông hay giáo dục chuyên nghiệp.

Giáo dục Cộng đồng dích thực là một đường lối giáo dục mới vẫn lấy trường đời để dạy học sinh ở đó».

cũng lấy kiến thức phổ thông làm căn bản và cộng thêm một phần hướng nghiệp cần thiết cho đời sống.

Giáo dục cộng đồng chủ trương vừa dạy để đưa trẻ ở trong lớp học hàng thu cần của địa phương vừa hướng dẫn đàn chúng cải tiến điều kiện sinh sống liên quan tới nhu cầu đó.

Như vậy, giáo dục cộng đồng cho có nghĩa là dạy để trẻ con và hướng dẫn người lớn trong một CỘNG ĐỒNG (Khu vực có đông dân cư như xã, phường, ấp) để cải tiến cộng đồng tùy theo nhu cầu, hoàn cảnh và khả năng địa phương.

Cho nên, trường tiểu học cộng đồng phải thể hiện đường lối vừa nêu thì mới khác với trường tiểu học phổ thông (thường), cho gọi là cố truyền.

Y HỌC

● Tủ thuốc gia đình

Tủ thuốc gia đình lập ra nhằm mục đích phòng khi cần cấp những tai nạn rủi ro như đứt tay chân, rắn cắn, bị thương trong những khi đau ốm và thông thường như cảm, cảm, nhức đầu, đau bụng, chưa cần đi đến bệnh viện hay y sĩ ngay.

Mỗi gia đình nên có một tủ thuốc khả là điều cần thiết.

Tủ thuốc là một tủ nhỏ có khóa, đặt chỗ cao, khỏi rơi đồ thuốc khỏi hư và trẻ con không sờ mó tới. Tủ thuốc phải để chỗ lớn bày đầu thập đề ở ngoài.

Tủ thuốc cần có những loại sau đây :

1— ĐỒ DỤNG BĂNG BÓ :

— Gòn thấm nước

— Gòn không thấm nước

— Gạc y tế băng

— Băng dính

— Thuốc nhỏ mắt

— Permanganate

— Thuốc đỏ

— Alcool 90o

— Ether 1 chai 200 cc

— 1 kéo

— 1 ống cặp thấy

— 1 kim Kocher.

— Thuốc tiêm Teinture d'iode.

2.— Thuốc để uống :

— Aspirine (không quá 20 viên)

— Bicarbonate de soude

— Sulfaguanidine (không quá 20 viên)

— Kỳ ninh (không quá 10 viên)

— Thuốc giải độc.

— Thuốc chống dịch tả.

Tranh tiếu CHO DÂN

XIN BỒI THƯỜNG THIỆT HẠI VỀ CHIẾN TRANH DO CÁNH ĐỘI MỸ GÂY RA...

L.T.S.— Chúng tôi vừa nhận được là đơn sau đây xin đăng tải nguyên văn và chuyển đến Phòng Cứu Xét Bồi Thường ngoại quốc, phòng 44 thương xá Tax Saigon.

Trảng Bàng ngày 17-5-1969

Kính gởi ông Trưởng Phòng Cứu xét Bồi Thường Ngoại Quốc tại Saigon.

Kính Ông,

Tôi, Nguyễn Đình Đăng, thẻ căn cước số 00504451 cấp tại Trảng Bàng ngày 14-10-68, vợ là Nguyễn thị Bạc cấn cước số 134488 cấp tại Tây Ninh ngày 28-4-64. Hiện cư trú tại số 384 B5, Ấp Bà Điểm xã Trước, Trảng Bàng Hậu Nghĩa, địa chỉ Liên lạc tại Saigon số Lot 42/1 bến Phan Đình Phùng chợ Vườn Chuối, Saigon.

Kính nhờ Ông vui lòng can thiệp cho tôi về việc như sau :

Nguyên vào lúc 15 giờ ngày 09 tháng 10 năm 1966 Quân Đội Hoa Kỳ thả xuống đồn 25 Đìu, COC 2/12, Đồng tại Cầu Trường Chùa, xã Gia Lộc, quận Trảng Bàng, Hậu Nghĩa đem chất nổ cho ở nhà vợ con tôi đang sống tại đó bằng địa một cái nhà ở của tôi có một từng lầu gồm 3 cửa đóc bề rộng cỡ sắt thước dài 28 thước, ngang 10 thước, tọa lạc tại số : A 315 quốc lộ số 1 Ấp An Bình xã An Tịnh quận Trảng Bàng, tỉnh Hậu Nghĩa. Tôi có hỏi ý do thì người Hoa kỳ ấy cho rằng sẽ bồi thường cho tôi.

Quân sự Hoa Kỳ gần đây và bắn tôi làm đơn xin cấp tiền bồi thường.

Nhà tôi đang ở có 3 con đã thôi, 1 chi Dinam, 2 giường ngủ, 3 tủ kiếng đựng áo quần và sách vở học sinh đồ bếp nước đã viện ngăn đã trên 30 người đó.

Ngày 15 tháng 10-60 tôi có nạp 1 đơn xin bồi thường có kèm theo 2 tấm bình mật tiền của ngân hàng Thương Tín Tài Chính Thiên Tà Cổ Vân Hoa Kỳ nhờ vợ chuyển giao cho Thiếu Tá Quận Trưởng Trảng Bàng, nhưng đến nay chưa được cứu xét.

Theo thông cáo hồm 5-5 của đoàn tôi nộp thêm đây 1 đơn cứ và 1 tấm bình mật tiền trong trên, 1 tấm bình mật liên trong đó, 5 tấm thuộc ba mặt tên khi bị tàn phá.

Vậy tôi thỉ kính đề đơn này xin ông vui lòng cho phép tôi vì mà hồi xét một 2 năm một ngày đang được 1 sự nghiệp như thế. Với cái nhà nói trên trị giá là 1.500.0004 bạc Việt Nam.

Trong khi chờ đợi xin ông nhận nơi đây lòng thành kính biết ơn của tôi.

Nay kính :

NGUYỄN ĐÌNH ĐĂNG

CHÁNH TRỊ

DÀNH-TỪ
và Chiến thuật đả điểu

Bàn về việc dùng từ ngữ trong triết học, tôn giáo và chánh trị, triết gia Auguste Comte từng vạch rõ rằng lâm khi, trong mục đích xuyên tạc, đả kích bề lý đối phương người ấy ý thường gán dại cho danh từ đã dùng một ý nghĩa tầy theo tư kiến của mình.

Thế dụ không thiếu :

— Một tên giáo muốn đặc tôn thường gán cho mọi tín ngưỡng khác hai tiếng DỊ ĐOAN với một ý nghĩa xấu xa lạc hậu ngu đốt. Nhưng kỳ thật hai tiếng dị đoan chỉ có nghĩa là «có mối tin tưởng khác» chớ có gì là xấu xa đâu ! Nhưng dùng mai quen đi, hai tiếng dị đoan tự nhiên người quen chúng chấp nhận cái ý nghĩa sấu xa mà chính nó không có bao giờ.

— Anh CS, đơn phương phiến diện tiến xưng chánh nghĩa, đã lạm dụng hai tiếng PHẢN ĐỘNG và gán cho nó cái nghĩa xuyên tạc là «cố tội lớn đối với nhơn dân». Kỳ thật tự nơi nó danh từ phản động chỉ có nghĩa vẫn tắt là «làm ngược lại» và một khi ông CS phản động lại một tên ăn trộm thì xấu chỗ nào ?

Thế nhưng dầu muốn đầu không, chúng ta cũng phải nhìn nhận rằng CS có kỷ thuật trong việc dùng danh từ để tránh né hay xuyên tạc và kỷ thuật đó thường sẹt gồm được quần chúng biểu biết chánh trị giới hạn :

Năm 1945 họ lâm bộ «giải tiến» Đảng CS để CS có cơ hội lăm mưa lâm gió sau lưng chiêu bài kháng chiến

Rồi họ thành lập Đảng Lao Động VN để tránh nỗ hai tiếng CS (mặc dầu con nít lên ba cũng biết họ là CS) để lâm «không giờ» cái thế chánh trị của người chống Cộng.

● Năm 1960, CS thành lập MTGPMN để gạt thế giới rằng chính nhơn dân yêu nước (nghĩa là quốc gia) tự động đứng lên chống «ngụy quyền», Hà nội và CS không dính dấp gì vào đó. Nhưng kỳ thật có CS hay không có Hà Nội hay không con nít cũng đư biết.

● Năm nay, từ MTGPMN, CS khai sanh một tổ chức mới lấy tên là «Chánh phủ Cách mạng Lâm thời» để gián tiếp lâm cho thế giới thấy rằng VNCH đã phải nói chuyện với một «Chánh Phủ» của MTGP.

Tóm tắt lại :

Kỷ thuật xử dụng danh từ để tránh né và xuyên tục cũng có hiệu quả riêng biệt của nó và biết cách lâm thì cũng đạt được kết quả.

Và chúng ta phải đủ bình tĩnh, sáng suốt và công tâm mà ghi nhận rằng tới đây CS đã tương đối thành công trong việc đó, nhưt là với dư luận các nước xa xôi, thiếu hiểu biết cận kề về vấn đề VNCH phức tạp nầy.

●

NGƯỜI THỜI CUỘC

THỰC-TRẠNG XÂY-DỰNG
VÀ BÌNH ĐỊNH TẠI CÁC TỈNH MIỀN CAO NGUYÊN

● BÀI CỦA NGUYỄN-VĂN-TÁ ●

Công cuộc Bình định và xây dựng nông thôn đã được Chính quyền tiến vị phát động từ năm 1965. Nhưng đến nay nhìn lại thực trạng ở các Tỉnh miền Cao Nguyên chúng ta không khỏi sốt ruột mà nhìn nâng. Công tác Bình định xây dựng nông Thôn vùng nầy đã không mang lại một kết quả mong muốn. Nên không muốn nói là không đi đến đâu.

Nguyên nhân làm cho công việc không thu được kết quả thì đã nhiều nhưng với khuôn khổ bài nầy chúng tôi xin nêu lên mấy nguyên nhân chính đã làm trở ngại rất nhiều cho công cuộc Bình định và xây dựng của miền Cao nguyên.

I. Tình-trạng cần bộ.

a) CÁN BỘ QUÁ TRẺ.

Các tỉnh miền cao nguyên phần đông đân số là Đồng bào Thượng nên Tài nguyên nhân lực đề cung cấp cho nghành cán bộ rất hiếm. Phần lớn Thanh niên nam trong bao tuổi phải thi hành nghĩa vụ quân sự, vì vậy khi tuyển dụng CBXDNT Chính quyền đã không có người đủ đề so sánh và chọn lựa khả năng nên phần nhiều cán bộ mới chúng ta đã tuyển dụng 18, 19 tuổi, học sinh mới rời nhà trường chưa hiểu biết nhiều về sinh hoạt quân chúng.

b/ CÁN BỘ CON NHÀ GIÀU

Người thành phần cán bộ quá trẻ nên tiếu chưa có kinh nghiệm. Còn một số cán bộ là con đang nầy, bà cọ, quen biết lớn, gốt gần vào nghành XDNT để khai phá đi quân dịch. Thành phần nầy đa số là giáo cơ, có khả đến lên người viên bạc-lít-cách ăn chơi lêu lổng. Mà xây dựngNT lại đo sự giỏi giắn nên luôn luôn mang tinh thần Ý lại, và trách nhiệm nghề chăng không ai lâm gì nổi. Vào thôn ấp ăn nói hòa hải mất lòng dân. Chọc giận, bắn súng bỏ đoàn rồng mất.Cán bộ đoàn Trường nói không nghe, mà dùng kỷ luật mạnh sự dụng chạm đến quan lớn Công cụ chiến của bộ Đoàn Trường cũng vẫn nhưng Cấp Tỉnh đoàn lại không bằng lòng tìm cách thay thế hoặc khó dễ đã điều.

II. Phong tục tập quán thực phẩm

1) TẬP TỤC :

Phải thành thật nhìn nhận rằng hiểu rõ tập tục của đồng bào Thượng là cả một sự khó khăn vô cùng, vì đồng bào Thượng chia rất nhiều sắc dân ở từng miền khác nhau mà mỗi sắc dân nói một thứ tiếng khác nhau. Vì lẽ đó nên cả khi dùng một từ cách đối xử nhưng đối với sắc dân khác lại rất độ kỵ, đã vậy một Tỉnh không phải chỉ có một sắc dân mà rất nhiều sắc dân khác nhau nữa. Điển hình là Tỉnh Kontum : Đồng bào Thượng Vùng Dakto-Dakrot Thuộc sắc dân SEDANG. Tại vùng rạnh giới PleiKu vào đến thác Yaly Thuộc sắc dân Djrai. Dọc theo sông bờ nữa đến ngã ba Việt Lào Miên lại nói Tiếng RHADC mà cứ mỗi sắc dân thì có một tập tục rất khác biệt nhau.

2) THỰC PHẨM :

Ngoài việc bắt đồng ngăn rạch và tập tục đã gây rất nhiều trở ngại trong việc truyền truyền lái kéo và hướng dẫn chăng tác của cán bộ và đề thực phẩm tiếp tế cho các bộ chăng là đề ăn quen giải. Thường khi cán bộ lên đường công tác chỉ mang theo được có 10 ngày ăn nên sau 10 ngày là lâm vào tình trạng khốn khổ về ăn uống, có nhiều ăn sa đường sá không ăn nhìn không thể cho cán bộ vì lấy thực phẩm là rất được trong việc truyền truyền lái kéo và đề thực phẩm tiếp tế cho cán bộ là đề dân quen giải. Thường khi cán bộ lên đường công tác chỉ mang theo được có 10 ngày ăn nên sau 10 ngày là lâm vào tình trạng khốn khổ về ăn uống, có nhiều ăn sa đường sá không ăn nhìn không thể cho cán bộ vì lấy thực phẩm là rất được trong việc

QUÁI NHÂN THẤT CHI

Tác giả : TRẦN-THANH-VÂN

Dịch giả : HÀN-GIANG-NHÂN

(60) HỒI 93

BẰNG MÔN TAM BẢO LỌT VÀO TAY TIỂU LINH TỬ

Hai người không thu nhiều Tiểu Linh Tử nữa liền thẳng đường tiến về phía trước.

Nhắc lại Tiểu Linh Tử tiu mình cười mu Hắc Dạ Phi-Tuyết xuyên vào trong rừng thì gặp chuyện quái lạ, khiến cho Vạn Đại Thành cùng Mã Phương Châu tay tiếu vào rừng nguy mà chết chẳng con nguy chết, cho Tiểu Linh Tử không biết lọc lồng nơi đâu.

Nguyên Tiểu Linh Tử giật cương cho ngựa chạy vào rừng liền nghĩ thầy một người áo đen đang từ trong rừng nhảy xổ ra.

Người áo đen này thân hình rất to bèo nhưng nhẹ bít kín mà động tác cực kỳ mau lẹ, nên nàng không nhìn rõ mặt và không biết người đó là ai ?

Tiểu Linh Tử vừa thấy người áo đen đã chấn động tâm thần.

Nàng nhớ tới câu chuyện Ngũ Long cốc là thì người chết ở trong Ngũ Long cốc là Đinh Tam Lang. Đinh Tam Lang thường cỡi ngựa đen mặt áo đen.

Tiểu Linh Tử đã đoán chắc ngay là sư phụ Vạn Đại Thành cải trang làm Đinh Tam Lang từ trong Ngũ Long cốc chạy ra. Bây giờ nàng thấy người áo đen này đi nhiên nghĩ ngay liền.

Tiểu Linh Tử xoay chuyển ý nghĩ rất mau, chẳng mở miệng toan la nhưng vừa mở miệng thì đột nhiên con thấy có người nàng tới lập tức đưng thẳng lên như người.

Người áo đen cũng đường bước đứng sững lại ngay. Bỗng thấy hắn đưa hai tay ôm lấy một cành cây khô rồi nhẩy hẳn rất mạnh một cái

Mấy tiếng xắc rắc vang lên. Một cành cây khô lớn liền bị gãy ngay. Một đầu cành cây đưng ngang vào bụng ngựa.

Con ngựa này tuy là giống thần tuấn nhưng không chịu nổi vết thương quá nặng. Nó hí lên một tiếng thê thảm.

Tiếng hí này đã lọt vào tai Vạn Đại Thành và Mã Phương Châu đang ở ngoài rừng. Hai người nghe tiếng ngựa hí lập tức chạy vào như đã cởi ở hết trước.

Trong khoảng thời gian ngắn ngủi đó, trong rừng đã xảy ra nhiều diễn biến.

Bụng con ngựa bị đâm thẳng, Tiểu Linh Tử đang ngồi trên lưng ngựa vội nhẩy vọt lên.

Lúc nhẩy con ngựa lăn lộn dưới đất, nàng chẳng đâm đầu mà Tiểu Linh Tử người cho lo lắng trên không. Nàng nhẩy xổ xuống người áo đen. Nàng tất chắc người áo đen kia là ai, sức mình có địch nổi đối phương hay không cũng cứ nhẩy xổ ny hiệp.

Người áo đen vội xoay mình chạy trốn.

Tiểu Linh Tử thấy người áo đen bỗ trốn thì hăng hái lên rất nhiều. Nàng liền hạ mình xuống rồi ra sức đuổi theo. Người áo đen tăng gia cước lực chạy thật nhanh.

Tiểu Linh Tử chẳng thì triển thân pháp đến tột độ vượt theo. Lúc này tay nàng nghe rõ tiếng Vạn Đại Thành chàng Mã Phương Châu là gọi nhưng mặt là nàng đang tức giận, hơi là nàng coi việc vượt theo người áo đen là trọng, nên không lên tiếng ! chậm lại một chút thì khó mà đuổi theo kịp được đối phương.

Chỉ trong chớp mắt hai người đã vượt qua khu rừng. Tiểu Linh Tử thấy vượt người áo đen mà lúc một gần. Nàng liền đưa năm đầu ngón tay khuỷu khoắn như mốc của chụp tới.

Lúc nãy nàng cách người áo đen không đầy ba bước. Khi nàng vươn tay ra chụp, người nàng xô về phía trước. Cô bé người thì nhẹ chụp nay nhẹ : định phải tới đối phương.

Nhưng giữa lúc nàng đưa năm ngón tay chụp tới nhằm vào vai đối phương, người áo đen vội sẽ sang một bên.

Người áo đen sẽ tránh thật là kỳ diệu, Tiểu Linh Tử chụp nhằm vào quãng không.

Kỳ hoặc nữa người áo đen sẽ mình đi rất lẹo ngược về phía sau.

Tiểu Linh Tử thấy thế giật nẩy mình lên vội co người lại. Người áo đen vẫn mặt cái lướt qua bên mình nàng.

Lúc người ấy đen lướt qua liền vung cước đá một cái. Đúng nói Tiểu Linh Tử mà là tay cao thủ vẫn chẳng thể chống chân không thể tránh khỏi.

Bỗng nghe đánh «bình» một tiếng ! Tiểu Linh Tử bị đá trúng vào lưng.

Người kia gặp cơ hội tốt nhẩy, giở tỷ bản đã cho Tiểu Linh Tử miệng phun máu tươi chết ngay đương trường thì lại không phải là một chuyện tỷ lệ.

Nhưng lưng lực đạo đá ra rất miễn cưỡng chỉ thiên cho Tiểu Linh Tử bắn đi ba bước.

Tiểu Linh Tử trong lòng vẫn kinh hãi vẫn mừng thầm. Nàng thầng tự chủ được thế lên bằng bộc.

Nàng bị phát đá nầy đi nhiên khá phi thường, nhưng trong lúc thẳng thốt nàng không người tôi thân phép người áo đen sau lại thấy kỳ đến thế ! Đây nhất định là bộ pháp «Tây tiên bát quái bộ» và nhân khích chẳng thần kỳ nầy là tuyệt kỹ duy nhất của Tây Tiên Tử.

Nàng lẩm bẩm :

— Lão áo đen nầy chẳng phải là Tây Tiên Tử thì cho là ai nữa ?

Tiểu Linh Tử phăng định người áo đen là Tây Tiên Tử và nàng đã đoán từ trước bản cũng là sư phụ Vạn Đại Thành. Bao nhiêu chi tiết nàng đã phanh phui ra được rồi.

Tiểu Linh Tử vừa thở lên không hẳn vừa xoay mình lại.

Nhưng Tây Tiên Tử sau khi đã Tiểu Linh Tử một cước liền vớ gót chạy trốn. Lúc nàng xoay mình thì lão đã chạy xa người nầm, sân trượng.

Tiểu Linh Tử biết kinh công của Tây Tiên Tử sẽ cao mình. Ngày trước Hắc Lực Bảo lão cũng Phàng phu nhân chạy trốn mà không một ai đuổi kịp thì bây giờ nàng có đuổi lão cũng chẳng by vọng gì.

Nhưng nàng lại nghĩ thầm :

— Vừa rồi Tây Tiên Tử chẳng đã bị mình đuổi kịp đấy ư ? Xem chừng mười mấy năm lão ở Ngũ Long cốc không chịu tiếp khinh công trước mặt Vạn Hải Thăng, lão ngày không luyện thì nhất định lão thua kém mình. Nếu không thế chẳng khó nào mình đuổi kịp được.

Tiểu Linh nghĩ vậy, lòng tin tăng lên gấp bội. Nàng liền đi khí hăng hăng rượt theo. Nhưng thân pháp Tây Tiên Tử vẫn cho mau lẹ vô cùng. Chớp mắt đã mất hết.

Tiểu Linh Tử vẫn chưa cam tâm, nhảy cao đuổi nữa, vừa đuổi vừa la.

— Tây Tiên Tử ! Lão bất phải lần trành lâu chi. Ta đã biết rõ lai lịch rồi thì trốn lánh cũng vô ích.

Lúc Tiểu Linh Tử gào thét trong khu rừng nầy, Mã Phương Châu cùng Vạn Đại Thành đã vào sơn động rồi, nếu không thì hai người đã chẳng thấy nàng tất cũng nghe thanh âm mà tìm đến.

Tiểu Linh Tử tìm kiếm chẳng một giờ vẫn chẳng trông thấy tăng tích Tây Tiên Tử đâu hết. Nàng không cho by vọng gì nữa nên ngồi thở xuống phiến đá lớn. Trong lòng vẫn cứu tức giận.

Ngày đầu giữa lúc ky bằng nàng nghe phúc sau tăng đã lâm cả tiếng người thở hổn hển vọng lại. Tiểu Linh Tử không tin là mình lại may đến thế được, nhưng vẫn thấy bên kia tăng đã có người cũng lần mò lại xem sao.

Nàng giu lặng lẽ thật khẽ trước tăng đã cho khỏi phát ra tiếng động rồi nhìn xuống thì quả thấy Tây Tiên Tử vẫn mặc áo đen, nhưng lần khăn đen che mặt đã trễ xuống, thò mặng ra mà thở. Sắc mặt lão xám ngắt coi rất đáng sợ. Sắc mặt nầy chẳng giống người sống chút nào, trường chẳng chỉ dùng vào một cái là đa thật vẻ phải nằt rốt xuống đất ngay.

Tiểu Linh Tử vừa coi sắc diện đối phương trong lòng đã sự hãi đến cực điểm. Nhưng rồi nàng nghĩ tốt khi Tây Tiên Tử ở Ngũ Long Cốc bao nhiêu năm trời vẫn đeo mặt đồng mặt sự thế sắc diện đã đi khiến chẳng thể giống người thường được.

Tiểu Linh Tử vẫn là mình trên tăng đã lại đi chuyển thân hình thêm mấy thước. Bỗng nàng quát lên một tiếng thật to vẫn nhẩy xuống.

Tiểu Linh Tử chẳng khác một vị tướng xông xự trên trời hay xuống trần. Tây tiên Tử đang trên vào tăng đã để nghỉ phải giật mình kinh hãi, bật tiếng la hoảng. Đột nhiên lão nghiêng người ở phía trước nửa bước. Nhưng Tiểu Linh Tử ba thế công mau lẹ vô cùng. Lão vừa nghiêng người liền bị phát chưởng của Tiểu Linh Tử đánh trúng bả vai.

Tây Tiên Tử loạng choạng người đi một cái. Tiểu Linh Tử đã nhân chụp vào trước ngực lão. Lão vội đưa tay lên gạt. Tiểu Linh Tử liền trương tay ra nắm được tay áo lão. Nàng cả mừng la lên :

— Đã bắn chẳng khoái thoát được mà !

Vì nàng con hứng quá nên ý một chút, Tây tiên Tử la lên một tiếng quái gở rồi rụt tay về.

Bỗng nghe đánh «rọt» một tiếng. Người lão đã lui lại phía sau. Trong tay Tiểu Linh Tử vẫn còn nắm chặt một chiếc tay áo.

Tiểu Linh Tử vừa kinh hãi vừa mừng thầm. Nàng lại thấy Tây Tiên Tử chạy về phía trước liền đuổi theo ngay.

★ ★ CÒN NỮA

CUỒNG KIẾM CA

— Tiểu thuyết KIM DUNG

— Bản dịch HUYỀN PHONG

(TIẾP THEO)

Nhựt Nguyệt Đồng tử

— Được, hãy giờ ta hỏi tiếp : tại sao các người biết trả lời như vậy mà lại bảo lại đi tuân lịnh của đại Tỷ Tỷ đã đuổi theo cản trở ta ?

Mụ A Bình cùng Đoan Công, Đoan Ngôn ngẩn người ra nhìn nhau. Hồi lâu, cảm thấy mình bị đuổi lý. Mụ A Bình liền thở dài một tiếng rồi nói :

— Thái được, chẳng tôi xin cô Giao tha cho lỗi đã đám lâm hình động đến cô Giao ! Cô bực chẳng tôi thật là đã...

Giao Giao khoát tay một cái, nũng nịu nói :

— Khỉ cha phải đa sự, các người về đi thôi !

Nàng vừa nói dứt lời thì thân hình của nàng cũng đã vọt đi như một mũi tên bắn. Lần này thì bà biết với những lần cái nàng đưa tánh dưới ánh nắng đã biến ra đi trước mặt nàng. Giao Giao ngăn lên một hơi dài, tấm mình nàng dưới chân nàng lướt là trên mặt nước, chẳng chỉ bỗng chẳng nước trượng, nàng liền tung mình nhẩy vọt tiếp bờ. Hai bên chân thon thon, của nàng vẫn chạm vào bờ cát. Chẳng để bước như hay biến về phía những rặng tây tùng xanh ươn.

Giao Giao nách Tử nguyên Minh ngang nách, vẫn chạy vào quan tài độc thế. Nàng thầm nghĩ trong lòng, xem tình thế nầy thì thế nào mụ A Bình cũng sẽ được lệnh đuổi theo nàng mà lên gần, chỉ bằng hãy tìm chỗ ẩn thân trước. Tìm một chỗ nào kín đáo là hay hơn !

Trong tâm trí mình nàng của nàng vụt loé ra một ý nghĩ : lúc nầy nếu mụ A Bình có đuổi đến đây, thì sẽ nào cũng sẽ chạy thẳng một mạch về phía rừng rậng nầy. Chỉ bằng mình hãy nép lén ngay cũng của một cây tùng, hễ vừa mụ sẽ không ngờ mình đâm lộng hiện quanh quẩn đâu đây, có như vậy mới mong thoát khỏi mụ gái quái ác nầy.

Nghĩ là làm liền, Giao Giao đảo mắt quan sát, nàng chọn một ngọn tùng thật um tùm rậm rạp nhất rồi lẹ làng phóng mình lên ẩn thân vào một đám lá xanh.

Giao Giao mặc áo xanh, giờ lại ẩn mình vào lá cây xanh, thật là hợp tình hợp cảnh. Nàng để Tử nguyên Minh nằm lên vào một chạy cây, kéo những cành rừng xung quanh phủ lên người chàng ta. Ngay trang vị trí xong xuôi, nàng liền đảo mắt nhìn ra phía bờ biển.

Trông ngược của Đoan Giao Giao vụ, đập thình thịch khi thấy giữa mặt biển bao la, lô xô mấy chiếc bong nhập nhô đang vọt về phía bờ biển, rõ ràng là những người nầy đuổi theo nàng tất gấp, chẳ không biết đó ở là những người nào đó thôi.

Thế rồi một tiếng nói oai nghiêm đập vào màng tai nàng làm rừng động cả tâm thần :

— Giao Giao mi đâu rồi ?

Cũng đồng thời một câu «Giao Giao mi đi đâu rồi» mà hồi hồm qua, Giao Giao nghe với đầy vẻ âu yếm giờ đây, nàng lại nghe với đầy vẻ khiếp sợ ! Vẻ của nó đó, không ai khác hơn là của Đại Tỷ Tỷ của nàng.

Tiếp theo đó tiếng nói của Đại Tỷ Tỷ của nàng vẫn tiếp tục đập vào màng tai của nàng Giao Giao :

— Giao Giao mi không bẩm thì trở về ngay, ta sẽ cho chờ đó !

Giờ đây, thì Giao Giao đã nhận ra quyền mặt giảo dữ của người mà nàng gọi là Đại Tỷ Tỷ. Mặc dầu bà ta đang nói lực truyền tiếng nói đi hết nơi đó gọi nàng. Giao Giao vẫn ngồi im đơn hơi thở bất động !

Giao Giao thấy Đại Tỷ Tỷ của nàng tới đây mà bỗng lướt đến, vào đột chân lên bãi cát là bà ta đã phóng mình lên ngọn một cây tùng, đảo cặp mắt sáng quắc nơi mỗi nhìn khắp nơi. Cả bà ta nghi Giao Giao đang chuyển mình chạy trốn trên những ngọn cây tùng hoặc bà ta định đứng trên cao quan sát phương hướng xem nàng chạy về phía phương nào chăng ?

Vì những ngọn cây khác che khuất, hơn nữa Giao Giao không dám khinh suất, cô ngồi thu mình bất động xem thấy Đại Tỷ Tỷ nầy. Hồi lâu, nàng nghe thấy tiếng bà ta nói gọn, giọng đầy vẻ bực bội :

— Ủa con bé nầy nó có chạy hay sao kia ?

Sự kiến nầy cho Giao Giao biết đại Tỷ Tỷ mình đang cách chỗ nàng ẩn mình không xa.

Giao Giao cố nép mình vào cành lá, nàng nghe thấy tiếng Đại Tỷ Tỷ quát tháo :

— A Bình, hãy nầy mụ thấy nó chạy về hướng nào ?

GiaoGiao giật mình vội liếc mắt về phía bà cái biển đã thấy mụ A Bình và các con nữ tỳ Công, Dung, Ngôn, Hạnh đứng lập tức dưới tán cây tùng tự bao giờ !

— Thưa Trang Ly Tỷ ! cô Giao Giao vừa mới chạy vào đây thì Tỷ Tỷ vừa vào tới.

Trong khi bao người đồn đáp thì con nữ tỳ Công, Dung Ngôn, Hạnh, cùng rập khuôn một lượt kêu lên :

★ ★ CÒN NỮA

TRUYỆN DÀI

HẠNH PHÚC BUỒN

(60) ● của THANH NAM

Thím Sáu thở dài :

— Chớ ở ngoài cuộc, chứ thành tính như vậy được chớ cho tôi thì, nói thật với chú tôi chỉ muốn cho con mợ trận rồi đi tới đâu thì đi mà thôi !

Tư Hoành lại nói ra nhà như trên lưng thím Sáu :

— Rằng nhận đi, chị. Tôi ở ngoài nầy, đợi chị. Nếu thấy ông Sáu có hành động gì tân nhân với chị, tôi sẽ vào can thiệp. Tôi chỉ lo cho chị chuyện đó mà thôi. Cha con mụ kia, nếu chỉ dùng gây ở với nó mà chỉ đúng lời lẽ ngọt ngào thì tôi bảo đảm với chị là nó không dám làm gì chú đâu !

Thím Sáu thấy Tư Hoành lo lắng cho mình như vậy, không khỏi cảm động :

— Chú đợi tôi ở ngoài nầy hả ?

Tư Hoành gật đầu :

— Tôi ngồi trong quán nầy đợi chị.

Thím Sáu vừa lại đầu tóc, áo quần rồi xuống khỏi xe. Tư Hoành tìm chỗ kín đáo đậu xe rồi trở vào quán nước, ngồi đợi.

Thím Sáu vẫn bước đi tới trước cửa nhà lầu hai tầng. Mặt bước tới gần cửa nhà đó, thím Sáu lại nghe tim mình đập mạnh thêm. Thím phải lấy hết can đảm mới lên tiếng gọi cửa nhà.

Một cô gái trạc tuổi Trâm ra mở cửa cho thím. Vì là gặp nghề bán hàng nên mọi cửa đều đóng kín và cần nhà vắng ngắt. Thím Sáu càng thấy hãi hập hơn.

— Bà hiếu ai ?

Cô gái lên tiếng hỏi.

Thím Sáu lấy giọng lanh lảng :

— Tôi muốn gặp bà chủ.

Cô gái nhìn thím Sáu từ đầu đến chân.

— Bà kiếm bà chủ tôi có chuyện gì ?

Thím Sáu đáp :

— Tôi kiếm có việc cần.

Cô gái cau mày :

— Bà chủ tôi bận nhiều công chuyện lắm, không có thời giờ tiếp khách nếu không có hẹn trước.

Thím Sáu nói bảo :

— Tôi có hẹn với bà chủ rồi. Cô cứ để tôi lên lầu gặp bà.

Thím nói vậy là vì thím đinh sinh tăng thế Sáu lúc nầy đang ở trên lầu với tình nhân.

Nhưng cô gái đưa tay ngăn lại :

— Xin lỗi. Bà chủ tôi không cho một ai từ trên lên cả. Nếu bà muốn gặp bà chủ tôi, thì xin bà cho biết bà muốn gặp cô chuyện gì, tôi lên trình lại với bà trước đã...

Thím Sáu cho đang lúng túng chưa biết trả lời sao với cô gái nầy thì từ trong một thoác nữ khác lên bảo rằng :

— Chuyện gì mà bà sai cô ngăn cản vậy ?

Tiếng thiếu nữ nầy có vẻ độc đoán, có gai đang tiếp chuyện với thím, thím Sáu cảm thấy bớt ngán trong lòng nhưng vẫn lâm mặt cứng rắn.

— Bà chủ ở trên lầu, phải không, em ?

Thiếu nữ mới đi ra tuy thua tuổi thím Sáu, nhưng nhưng không thèm trả lời, hất hàm bảo con bạn :

— Cô vậy, mầy ?

— Bà nầy muốn gặp bà chủ.

Cô gái chỉ thím Sáu, nói :

Thiếu nữ nhướng mày :

— Hỏi có chuyện gì ?

— Không biết !

— Nếu vậy thì bà ta người mà đợi cho đúng trong, nhà lầm lên lên ai ...

Thiếu nữ nói mà vẫn thờm thờm Sáu, rồi chẳng thèm khi gì cả đó.

Nghe các giọng lẫn vào chiều cô thím Sáu giận hết sức.

Nhưng lâm thế nào được ? Thím đang ở trong một cảnh bao toàn những cản trở bung dịc, độc ác nên thím mà tỏ một cử chỉ gì xô xuất trong lúc nầy thì khó xuất sắc không thể nào mà nói được. Thím muốn bàn ngồi ngay bà bà ra gặp.

— Nhờ các cô lên nói với bà chủ là thím có gặp bà chủ có chuyện.

Cô gái vẫn ra mặt cứng lắc đầu cố vẻ từ tế hơn thiếu nữ vẫn vẫng vẻ mặt nhà thím lắc đầu.

— Bà không biết ở đây bà chủ tôi khó tánh lắm. Chưa có lệnh lầm trong bà chủ. Thì xin bà cho biết bà muốn gặp bà chủ tôi thì tôi sẽ xem bà trước.

— Sao lại buồn tiếu ?

Thím Sáu ngạc nhiên hỏi lại.

Cô gái nhỏ giọng trả lời :

Vì bây giờ bà chủ tôi ở trên lầu. Bà chủ tôi có lệnh là không một ai được phép lên nếu không có gọi của bà chủ tôi. Đêm qua, bà thực khuya sự gọi nay bà bắt đầu ngủ.

Thím Sáu vẫn :

— Không, tôi bà chưa ngủ đâu. Tôi vừa thấy bà vẫn ngồi đàm đàu ông nào to nói đường vào đây mà !

Cô nhỏ của thím Sáu nhìn nhau hai cô gái trở lại tình thần cảnh gần. Ta hai đưa mắt nhìn nhau. Rồi thấy sự tức giận hăng

Mã Kim Hoa vẫn vẫn kinh ngạc.

Không biết Lãnh nói gì mà bỗng đại, nhưng cô trách hơn cay đắng...

— Lãnh ! Em nói gì vậy ? Em nói gì cô hồng hiểu gì hết. Em trách hơn ai vậy ?

Trong Đức hiểu Lãnh hơn ai hết. Chẳng biết vì sao nàng có giọng nói đay nghiến, tại vì chàng ở kế sanh bên Mã Kim Hoa, một nhân sắc mặn mà quyến rũ mà chàng nghĩ lại thân phận của nàng mà buồn tiếi rồi không sánh được với Mã Kim Hoa...

Trong Đức e ngại Lãnh nói ra sự thật mà khó lấy cho chàng. Vì những nỗi bằng gió kia chẳng thể nào lọt tai cô, sẽ làm cho Mã Kim Hoa bên khoan nghi ngờ và đoan hiểu được sự thật. Trong Đức vội lên tiếng ngăn chặn, giọng nói của chàng thật êm dịu như muốn nhỏ nhẹ trong vui Lãnh...

— Chị Lãnh ! Chị đừng hiểu lầm em mà cản trách như vậy. Tốt bao giờ cũng [illegible] vô cùng ! Nhưc có chị giúp đỡ tận tình mà em [illegible] được công ơn viện lầm... Nhưc không có chị em cũng đã phải vất vả lắm sao cho em đẹp. Ơn của chị, em ghi như hoài !

Chẳng mình là chị em với nhau, em có lỗi xin chị hãy lỗi cho em ! Cho chị đừng giận hờn tội nghiệp em ! Em biết, chị thương em nhiều lắm nên chị mới chịu cực chịu khổ như vậy. Lắm cho chị buồn, em cũng đau lòng lắm ! Nhưng xin chị hiểu giùm cho hoàn cảnh của em... Em ra đi theo cô chủ gặp rủi quá, chưa kịp nói với chị lời nào. Nhưc là những lời hiểu của chị !

Nghe Trong Đức nhỏ to nói nỉ, Lãnh cũng người ngoài tức dạ, nàng thấy hả hê được phần nào, nét mặt cũng dịu lại và nhìn Trong Đức chan chứa cảm tình. Nàng nhỏ lời :

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM XÃ HỘI

KIẾP LẦM THAN

(60) ● của AN KHÊ

CHƯƠNG BỐN

TRÁCH CHI CÁI SỐ ĐÀO HOA !

— Ai vậy em ?

— Em nghe in như là... tiếng của chị Lãnh... Chị bà con của em...

— Ở...! giống quá.

Mã Kim Hoa chẳng tay ngồi dậy và với tay mở cửa, nàng mở to mắt nhìn ra mặt đêm tối và có nhiều bóng tối. Nàng nhìn thấy mặt bóng người chạy dưới theo rất nhanh và chạy lớp xớp trên bờ kinh. Trong Đức nhìn kỹ vội nói :

— Chị Lãnh, cô ơi !

— Vậy hả ! Vậy... kêu ghe ngừng lại.

Mã Kim Hoa trở vào trong khoang thuyền gọi mấy người bạn ghe cho ghe cập bờ...

Ghe tam bản từ từ cập sát bờ kinh. Lãnh cũng tết tuổi chạy tới, nàng thở hổng hộc và mặt mày tóc tai bơ phờ.

Mã Kim Hoa và Trọng Đức đứng ở mũi ghe. Lãnh ở trên bờ vừa thở mà nói :

— Tuổi ơi ! Tôi chạy theo muốn chết... Thở muốn hụt hơi... mói đuổi theo kịp... ghe của cô.

— Ai biểu chạy chi rồi thở

— Hồng chạy làm sao theo kịp ghe của cô. Phận gái thì lại ở [illegible] mà vẫn bắt sức ! Vừa chạy vừa la hai bài mà bằng ai nghe hết trơn. Tiếng la bị gió dạnh ai đi mất. Phần trời tối lắt, tôi chạy bạn sống bạn chết mấy lần trường đâu chết nhào xuống rạch rồi. Ôi da ! Bị vướng mấy tế cây đâm khóc vô bằng cái mà [illegible]. Chân chẳng bị trầy hết ...

Nghe Lãnh kể lể, Trọng Đức đứng sưởi chưm chưm. Lãnh ngẩt mũi, cau có gắt :

— Cười nữa hả ? Vui lắm hả ? Thấy người ta như vầy mà cười hả em sao ? Tại vì ai mà người ta phải chịu đau đớn như vầy ? Cha đứng cười... ông gan bằng ? Hồng biết nói một lời cho người ta mát dạ. Người gì mà...

Mã Kim Hoa tiếp lời :

— Ai vậy em ?

— Cô nghĩ coi... như vậy có tức không ?

— Cô biết rồi...

Nàng quay qua nói với Trọng Đức :

— Cô con nhỏ nầy nữa. Thấy chị như vậy... Vui lắm hả ? Thấy chị như như thế phải thương chị nhiều. Sao lại cười ! Chị em kỳ quá !

Trọng Đức cứ mặt đắp nhỏ :

— Dạ... Em thấy chị em... em thương lắm chớ. Chị em bị trầy chân trầy tay... em đau lòng xót dạ lắm !

Lãnh hờ mặt tiếng :

— Thương... [illegible] lòng xót dạ... mà đứng nhăn răng cười. Thương... mà thương như vậy đó ? Biết hết rồi... Mình chịu cực chịu khổ vì người ta chớ... người ta đâu hề biết nghĩ tới mình. Người ta được sung sướng rồi người ta vội quên. Người ta bỏ rơi... người ta chạy theo... Người ta lại để cho mình buồn mình khổ một mình ! Người ta hồng thèm ngó tới...

Mã Kim Hoa vẫn vẫn kinh ngạc.

Không biết Lãnh nói gì mà bỗng đại, nhưng cô trách hơn cay đắng...

— Lãnh ! Em nói gì vậy ? Em nói gì cô hồng hiểu gì hết. Em trách hơn ai vậy ?

Trọng Đức hiểu Lãnh hơn ai hết. Chẳng biết vì sao nàng có giọng nói đay nghiến, tại vì chàng ở kế sanh bên Mã Kim Hoa, một nhân sắc mặn mà quyến rũ mà chàng nghĩ lại thân phận của nàng mà buồn tiếi rồi không sánh được với Mã Kim Hoa...

Trọng Đức e ngại Lãnh nói ra sự thật mà khó lấy cho chàng. Vì những nỗi bằng gió kia chẳng thể nào lọt tai cô, sẽ làm cho Mã Kim Hoa bên khoan nghi ngờ và đoan hiểu được sự thật. Trọng Đức vội lên tiếng ngăn chặn, giọng nói của chàng thật êm dịu như muốn nhỏ nhẹ trong vui Lãnh...

— Chị Lãnh ! Chị đừng hiểu lầm em mà cản trách như vậy. Tốt bao giờ cũng [illegible] vô cùng ! Nhưc có chị giúp đỡ tận tình mà em [illegible] được công ơn viện lầm... Nhưc không có chị em cũng đã phải vất vả lắm sao cho em đẹp. Ơn của chị, em ghi như hoài !

Chẳng mình là chị em với nhau, em có lỗi xin chị hãy lỗi cho em ! Cho chị đừng giận hờn tội nghiệp em ! Em biết, chị thương em nhiều lắm nên chị mới chịu cực chịu khổ như vậy. Lắm cho chị buồn, em cũng đau lòng lắm ! Nhưng xin chị hiểu giùm cho hoàn cảnh của em... Em ra đi theo cô chủ gặp rủi quá, chưa kịp nói với chị lời nào. Nhưc là những lời hiểu của chị !

Nghe Trọng Đức nhỏ to nói nỉ, Lãnh cũng người ngoài tức dạ, nàng thấy hả hê được phần nào, nét mặt cũng dịu lại và nhìn Trọng Đức chan chứa cảm tình. Nàng nhỏ lời :

★ ★ CÒN NỮA

TIỂU THUYẾT TÌNH CẢM

ĐÊM ĐEN Gió mưa không

(60)

★ của NGHIÊM LỆ QUÂN ★

CHƯƠNG II

Hồng cắn khẩn chặn mặt, đoạn đứng lên cái dân :

— Thái, Hồng vẫn đã trả sự yêu lặng lại cho anh. Mình rồi, sau Cốc. Hãy nhớ, Cốc đứng trao thư tín gì cho mình nên hết nha. Khi nào cô nhớ đến mình, thì Cốc cứ xuống nhà gặp mình, nhé.

Mình khiu Cốc, bảo nhỏ :

— Giờ Hồng lại cho anh.

Vàng lời anh. Cốc nói tay bạn lại :

— Chuyện gì mà sinh gian hàm nữa vậy hả ?

Hồng lắc đầu :

— Không có gì hết, mình có giận ai đâu.

Mình đóng chặn trước mặt Hồng :

— Chưa chắt nầy, anh sẽ đưa Hồng, về trên nhà. Rồi sự việc trăng đen ra sao, anh đối với Hồng như thế nào. Hồng sẽ rõ. Hồng đừng vội hiểu lầm... mà oán trách anh.

Nàng gật phăng :

— Hồng không đi đâu hết. Bây giờ phô phàng đã diễn ra trước mặt Hồng, cần gì phải đi tìm đâu mới biết, mới hiểu.

Cốc vạn lơn :

— Khoan vẽ đã mà. Hồng hãy ở lại chơi với mình. để mình nói chuyện cho Hồng nghe...

Hồng gỡ tay bạn :

— Đầu đó mình hãy chuông vàng khó chịu lắm, mình không thể ngồi lâu hơn nữa được. Cốc nên để cho mình về. Nếu có chuyện gì cần nói với mình, chiều mai Cốc xuống mình chơi, mình sẽ ở nhà đợi.

Dặt lời, Hồng chào Minh lần nữa, đoạn thoát thoát đi ra khỏi cửa giữa tiếp bão lòng cuồn xuống tới tả hoa mộng trang tim của hai người mới đưa nhau đến đầu cau đường tình !

Cốc chán chường thở dài :

— Nàng đang nói gì bên bên chỉ đúng mong nói gì cho nàng nghe.

Minh thiếu nào tác lưỡi

— Lạ lùng, khó hiểu quá ! Bỗng đương lại có nhân vật xen Lida nhất hiện vào từ cách là... vự sắp cưới của mình, rồi bức thư mình viết cho Hồng chẳng cách mà bay biến mất.

Cốc gan hỏi :

— Anh có biết ai mai mối con Liêu cho anh hay không ?

— Không ! Ai ?

— Em không biết nên em mới hỏi anh. Cho bức thư bị mất, anh có nghi ngờ ai lấy hay không ?

Minh lắm hàm :

— Em cết trong ngăn khóa, không lẽ con Hà, con Vân lấy được ma chăng nó vậy là thư đã lấm gì.

Cốc vạn lạ, :

— Vậy chắc anh nghi cho ai ?

— Anh không nghi ngờ ai hết.

— Anh có nghĩ rằng, sự biến đổi của con Liêu vừa rồi cả... liên quan đến cô uyên là thư bị mất cắp hay không ?

Minh nói nhanh :

— Không phải em nghi con Liêu đánh cắp bức thư, mà em phải suy nghĩ rất nhiều về hai sự việc xảy ra cùng một lúc... Anh hiểu sao ?

Minh phát cười đã bên, hết ghê :

— Anh không hiểu gì hết. Anh đang rất tri quá đây. Anh đã cắt đứt mọi liên hệ với anh rồi đó. Hai đứa chưa mừng vui sum họp, lại phải buồn đau vì sớm ly tan !

Giọng Cốc quả quyết :

— Cô em, tình anh không thể ly tan được. Để rồi em sẽ gặp Hồng, em tìm cách thăm gỡ hết gặt rối cho anh.

— Chắc chắn là phải có một bàn tay bí mật cố khuấy phá làm cho anh với Hồng xa nhau.

Cốc bước lại gần mân trước hề anh bên trong, thấy không có ai, nàng quay ra sẵn gượng nói với Minh :

— Em sẽ phăng đến ra manh mối...

MAI TIẾP

TRUYỆN DÀI CHO LÍNH

khuôn mặt sau lưng

(60)

★ của TRẦN THANH

CHƯƠNG IV

— Nếu không có sự lừa dối bẩn thỉu của hai kẻ kia thì tôi đy Hoàng chưa chết và thân chủ tôi đã lại điều rõ bì sinh cả sự nghiệp và tương lai đã bị tiêu tan. Nhưn chính những gì cao cả của con người tôi xin quý vị hãy phán xét vụ án nầy một cách sáng suốt để đáng thật là công bình. Xin quý vị hãy thả bằng cho thân chủ tôi sớm trở về với hàng ngũ chiến đấu.

Rồi ông bênh vực người chánh thẩm của :

— Tôi xin lỗi đã làm mất nhiều thì giờ của quý vị, nhưng tôi hy vọng quý vị sẽ sáng suốt để mọi người thấy rõ sự công bình của cán công lý.

Rồi ông ngừng hẳn lời, bước về chỗ cũ. Cả thảo yên lặng, vị chánh thẩm lên tiếng :

— Bị can còn lời nào muốn nói không ?

Vẻ lắc đầu. Đại tá chánh án tuyên bố :

— Tòa tạm dinh để nghị án.

★

Trong phòng nghị án, vị chánh thẩm nhìn qua một vòng các phụ thẩm đang ngồi im lặng, đầy vẻ suy nghĩ. Ông khẽ hỏi :

— Thưa quý vị, quý vị nghĩ sao ?

Phòng nghị án im lặng. Giây lát, một vị phụ thẩm cất vẻ đến đa giây lát rồi nói :

— Vẫn để tôi ấy làm thêm tôi nên phạt khổ sai hoặc hạn tù vừa. Vẻ lý thì hết gỡ, nhưng tôi cũng nên xét qua tình chết đinh.

Vị đại tá chánh thẩm hỏi tiếp :

— Còn các vị khác ? Quý vị nghĩ sao ?

Một người khác lên tiếng :

— Mấy bằm rây những vụ án mạng, giết người, cướp của xảy ra liên tiếp. Tôi e nếu không xử mạnh bạo đúng mức thì sự hãn loạn con xảy ra nhiều. Vì lẽ, nếu khổ sai thì chưa phải cải tội đanh.

Một người nữa nói thêm vào :

— Tử hình tuy cũng nặng. Nhưng rồi nghĩ ra Sát chất nhân vạn nhân cứu ? Vả lại, mình tuyên án tử hình chưng chắc đương sự cũng được tu sửa phẩm xuống khổ sai chung thân. Đã là lẽ thì phải của cứ theo Luật mới bảo đảm được an ninh. Thông án cứng cùng cho tình cảm nó, như sự ôm con đoạn phải đi đọa người xin tiền, rồi ra thân chủ lại là lên án phải giết.

Chẳng ta không là nghĩ, nếu nó có một triệu bạc trong tay thì nó sẽ không làm thế mà thông nó hay sao ? Vự nặng cũng như thế.

Lời nói của vị phụ thẩm nầy được nhiều tán thành. Sau một hồi thảo luận, vị chánh thẩm đề nghị bỏ phiếu bên hữu. Một người đều đồng ý.

★

Trong khi tòa nghị án thì Dung đứng lên hướng tới chỗ can phạm để trao cho Vũ bịch thuốc và chưa kịp nói gì thì người cảnh lại đến lệ đó mới nàng đi.

Vũ tiếp bịch thuốc trong tay Dung và nhìn nàng với vẻ thắc mắc.

Dung gấp ngăng mặt chớt rồi quay trở lại chỗ ngồi kế mẹ.

Vũ rút một điếu thuốc ra châm hút. Chẳng đưa gói thuốc mời hai phụm nhân bên cạnh.

Luật sư của Vũ bước đi bước lại đây vẻ bồn chồn, ông n

THƯ CHỊ DUYÊN

Các em thân mến.

Sau nhiều ngày nóng bức kinh khủng, hôm nay Sàigòn mưa rồi. Sàigòn mưa mát như trên vùng cao Đà Lạt cũng vậy. Rạch giá cũng mưa, Huế và Quảng Trị, khắp nơi đều mưa. Ngày nhỏ, khi còn ở làng, mưa là chỉ đợi mọi chạy ra sân tắm mưa, chơi tung tăng, tay hứng những giọt nước rồi xuống từ mái nhà. Lớn dần mới thấy nhọc đến, nhỉ mọ gọi hoài không vào, mẹ phải chúm ăn đi mưa, chạy ra sân bắt lại.

Bây giờ, các em nhỏ của chị, cũng có nhiều em đang ở tuổi tắm mưa, vui thích và bị mẹ dọa đánh như ngày xưa, khi chị còn bé. Riêng chị, đôn mưa đầu tiên với một nỗi hân hoan khác, rộng lớn hơn và cũng bình tĩnh hơn, người lớn hơn... Nhì hân hoan được ngồi lâm chủ xóm tuổi vàng này, tính ra xóm nhỏ này với các em.

Các em chưa biết chị Duyên là ai, người ngưn ra sao nhưng ngược lại, chị Duyên biết hết những tâm hồn thơ ngây mà chị kiêu hãnh được nhâm sóc và yêu thương.

Hãn các em đồng biết, xóm chúng ta được thành lập trong các khó khăn thật lớn mà người chịu trách nhiệm chỉ có một mình. Khó khăn vì những lao xao của thời cuộc, của các biến cố lịch sử đã ảnh hưởng sâu sa vào ý thức chúng ta. Khó khăn vì muốn làm một công việc hoàn toàn chân thật, không lâm bộ, lâm tịch nên biết trước sẽ được tiếp nhận bằng ý thờ ơ, dệ dửt.

Với những khó khăn đó và nhiệt thành đã giúp vượt qua được, chị xin trình bày ngay trong lá thư đầu tiên những dịp tính của chị.

Xóm tuổi vàng là của các em. Ở đây, chúng ta gặp gỡ nhau, có thể chơi đùa và học hành, có thể viết văn, làm thơ. Viết lại những mẩu chuyện có thật lâm mảnh giấy, những thương yêu, hân khoăn về một người anh lớn đi lính xa nhà, một đứa chú có nhiều tật xấu. Và khuôn mặt hiền từ của bà ngoại, cây gậy tre của ông nội. Vẽ Bà, vẽ mẹ, vẽ làng diềng của chúng ta v...v...

Các em đã thử lâm thơ tuổi vàng bao giờ chưa? Các em đã có lân nào nhìn chăm chú một người lăng diềng thân yêu của chúng ta chưa? Nếu chưa, các em hãy chạy đi tìm xem, ông nội đang lâm gì đó sau vườn. Bà ngoại đang ngồi lâm gì ở thềm trước. Và sau chú nhỏ của em có phải đang ăn xem nhiều gì của em đó không?

Trong sổ... lăng diềng của chị, đang ngồi cạnh chị dưới gốc cây mận đào nay có một cậu bé mười tuổi, học lớp nhất. Mắt Quốc Việt to đen, lông mi thật dài. Quốc Việt học giỏi và ngoan kinh không. Quốc Việt cũng có nhiều bạn rất thân, chỉ xin giới thiệu ra đây, cô bé Bạch Mai 8 tuổi, học lớp ba, khá nhỏ, tóc cột thành 2 bím nhỏ hai tai thả ngọc xinh đẹp. Cậu bé Trung Văn, đi giầy « sân đá », dáp xe đạp, miệng hay ngâm hoa đâm bụt.

5 người bạn của chị cùng là bạn của các em đó. Các em vào đây, ký mang theo lăng diềng của các em ngha. Chị đợi các em Quốc Việt, Trung Văn và Bạch Mai đợi các em...

Thân mến.

Phương Duyên

THƯ TỪ BÀI VỞ GỞI VỀ Chị PHƯƠNG-DUYÊN

VƯỜN THƠ

Những bài thơ bập bẹ đầu tiên xuất hiện trên Tuần báo Ngàn Khơi trước đây đã gieo một ý thức mới về gây bồi thành phương trào cho những tâm hồn bé nhỏ, trong trắng nói lên niềm thao thức, bân khoăn của bạn. Chị Duyên không biết lâm thơ bập bẹ nên hầu hết những bài thơ chị phổ đọc đọc đó chị đều chấp lại bằng mực tím, vào một tập giấy học trò. Nhiều năm qua rồi, những giòng chữ thơ dại đã nhòa nhạt, quyện tập đã vàng ấu nhưng nhiều khi đọc lại, chị vẫn thấy xúc động bồi hồi như thao thức đầu tiên. Xin trình bày cùng thơ bập bẹ.

Hôm nay, sau khi xin phép ông chủ nhiệm Tuần báo Ngàn Khơi, chị gởi đến các em, để các em cùng đọc với chị. Không phải các em chỉ đọc thơ bập bẹ thôi, các em của phải lâm thơ bập bẹ gởi về lâm đẹp cho xóm tuổi vàng nữa nghe không!

Trước hết, chị giới thiệu với các em thi ca Mông và bài thơ :

NƯỚC TRONG NGUỒN

Con lớn lên trong nguồn thơm tức mẹ
Nguồn yêu thương đầm ngát nước mưa trong
Ơi suối nào thơm ngọn nước trong lòng
Mẹ sắp ủ với linh hồn bằng ngọc
Mẹ ấu yếm khi con vừa chợt khóc
Và mỉm cười khi thoáng bóng con vui
Những tối con đau mẹ thức suốt đêm dài
Ơi đôi mắt mẹ sao buồn vời ất!
Con vừa lớn lên thì mẹ hiền đi mất.
Lòng vất vả sau lưng đó lm thân côi
Mẹ bỏ đi, dâng suối chảy lên bờ
Ơi dòng suối thơm ngon con buồn khao khát.
Mẹ bỏ đi rồi hồn con lưu lạc
Trên gian đây nhòng bóng tối đi hoang
Đường cùng dài thêm, nắng nhỏ thôi vàng
Con lách thách đi tìm đâm mẹ khóc
Con lách thách đi tìm đâm mẹ khóc
Chiều lênh đênh lửa bóng tối đi lang thang
Chiều lênh đênh lửa bóng tối đi lang thang

MÔNG

VUI CƯỜI

Đời tàn rồi

Một người đến phòng Bác sĩ xem mạch cơ còn sống lâu hay không. Bác sĩ nói :

— Sống khoẻ của bác nữa khi quan. Bác cho biết mấy ngày bác bắt đầu thuốc lá ?

— Da thưa, thì không biết bắt thuốc lá.

— Bác có biết uống rượu hay không, ?

— Cũng thỉnh ý ốt.

— Bác có con hay chưa ?

— Thưa chưa.

— Vậy thôi bác khỏi cần nữa. bác cho sống lâu làm chi nữa ! Không con làm sao biết được «tuổi vàng» của nó.

Khó !

Cuối niên học, trò A đem học bạ về cho bà nó xem.

Giờ ra, ông thầy.

Địa lý : 0 điểm

Vật lý : 0 điểm

Toán : 0 điểm

Sử ký : 0 điểm

Ngoc nhiên, bà nổ hỏi :

— Tại sao mấy môn đó mấy cũng bị ở tố hết vậy ?

Trả A đáp :

— Chư ba nghĩ coi, con chỉ khá mỗi một môn ấy thì biết làm sao ? Ba trả A ?

TRUNG HIẾU

TRUNG-VĂN TRẢ LỜI QUỐC-VIỆT : Đừng, Mầu sẽ đến thăm Quốc Việt sẽ nghỉ ngơi ở đó. Việt chỉ đi chơi một vòng. Không phải Văn thuyền Việt đâu. Cô gì mà buồn, Văn nói thêm, chỉ vì Văn cố gắng nhiều mà bạng lên quá, mà mang suốt buổi chiều nên Văn thì thào đó thôi. Ba đi vắt và mà cũng ngài lại nên Văn phải ở lại Văn một chiều kem chiều thứ bảy tuần rồi.

Chú Văn đi bao cũ mấy bao ở Hoa kỳ mới về, mua cho Văn một món quà rất đẹp. Việt đã đoán ra chưa ? Nếu chưa thì nhâm mắt lại nghe. Văn bảo nhỏ : Một cái lồng bồ dô !

Mà không đúng ? cho Văn đeo, bẹ nâm tới, khi lên học đề thấy kia. Việt ơi, một năm lâu quá phải không ? Hẹn Chủ nhật nghe Việt.

BÁCH MAI NHÂN QUỐC VIỆT : Nhà mai có nhiều sách mới lâm nghe. Anh Trung Văn đang Mai một lô các chuyện cổ tích, thần thoại Hy lạp mới bằng chữ Pháp. Mai không biết đọc nên ba phải đọc cho nghe. Mai tiếc cảng ba quá đi nên nhờ Việt tới tìm anh Trung đến cùng đọc nghe ba đọc truyện cho vui.

Hôm qua, Mai có thấy anh anh Văn trên vườn Quốc tuổi Vàng của chị Duyên nhờ Mai cũng bài chước. Mai cũng bao giờ thèm viết thư dài. Anh có bài gặp ở đâu ra anh Văn thì bảo Mai mới cả bài nhảy lô cô đến nghe.

CHỊ PHƯƠNG QUYÊN NHẮN NHỦNG NGƯỜI BẠN LÁNG DIỀNG CHƯA QUEN : Quan chị Duyên đã thương nhung thật nghĩa, chỉ có ba người bạn nhỏ lâm chuyện nghĩ tử đầu hôm đến đón mai. Các bạn lăng diềng đã đã quen hay chưa quen cũng phé qua một chút, hãi thâm nhâm một chút nghe không ? Cũng quán vào mà như cứu vào sóm tuổi vàng. Các em không tới được với chị cũng gởi thư tới cho chị PHƯƠNG DUYÊN.

Quốc Việt gởi Trung Văn một bài thơ mới lâm

MỘT CÂU CHUYỆN

— Trẻ con ngồi trong giường
— Người lớn cần thức với những câu chuyện thâm kín
— Xe điện chạy qua một chiếc cầu bằng rêu
— Người già buồn ấu nhìn theo bàn tay kết sinh dưa lên tờ biệt :
— Tôi đi lên trời.
— Lão hành khất mù đong dưa chiếc nón.
— Giờ nay không có ai cho tiền.
— Trẻ con đang ngủ trong giường
— Người lớn cần thức nhưng đã có những câu chuyện riêng của họ.
— Sao thế nào được ?
— Chỉ con bà mẹ khác bên mồ đứng cơn mới chết.
— Trên mặt đám mây, cô tiên nhỏ miệng ngâm bông hoa màu tím cũng khác.
— Nước mắt rơi xuống làm gà con phải che nón ra đường.
— Trẻ con thức giấc. Đêm là phần đang sợ của người.
— Câu chuyện chỉ có thế.

VỰA CƯỜI

(TIẾP THEO)

Nếu mặt khi có kẻ mạch tâm toàn xâm chiếm lăng mình chẳng bên cạnh lưu thành niên trai trăng trong lâng, rồi chưc thành toán, thành đôi, tạo luyện vẻ nghệ, sẽ xây cung tên thi giới, thay điều cho thuần thục.

Dan lăng tứ đó an tâm lo lâm ăn, không lo sự chi nữa và đặt hết trọng ở sự che chở, bảo vệ của viên tù trưởng tài ba cao đảm, lo che đâu yên ổn, tế chức nhóng Không ai quy luật chặc chẽ, đoán kết khít khao.

Bân tính của Krou rất là cương thực, cũng bình, vì vậy vẻ đẩu suy nghĩ chính chắn, nên đã tiên liệu là phải điều hay, cũng như đường chánh nên tà, Chẳng chẳng chịu bỏ qua một việc gì còn tăng ăn chưa ra lẽ trắng đen.

Chẳng có xét xem, suy luận nói bộ óc sáng suốt vẻ tư đề tâc lẽ phải và anh sáng của mọi sự việc cũng như mọi hiện tượng bí ẩn huyền bước. Không ai quy một thanh niên thượng sống ở thượng du không ăn học, lại vào thời cổ lỗ mà sự kỳ mà Krou đã có một thiên tư, đã xét và tài tổ chức như một nhà khoa học vân minh.

(TIẾP THEO)

Chẳng mái bân khoăn suy nghĩ vẻ sự bí mật của khu rừng Châu Không Prung. Bỗ nhiều phen, Krou đem nghĩ mước khám phá sự bí mật của khu rừng kỳ bân cùng đân lăng Pa-li-neo. Nhưng lân nào chẳng công thất vọng, vì đân lăng lo sợ mà không dám dân thân mạo hiểm vào chỗ mà bao chiếu quyền trước đã đi nhưng không trở về nữa.

Sau đó ít lâu, Krou cưới vợ — sống Phương My — một cô gái xinh đẹp vừa đâm đang vẻ đẹp tuổi thanh xuân trong lăng. Rồi năng sanh con, một đứa con trai giống cha như khuôn đúc, sự chẳng chăng đại tên đứa trẻ là Kha Ni.

Quả như sự đoán trước của Krou, một hôm, cô một giống đân khác ở miền Buôn Pa Ha đến xin lăng xa lâm, một giống đân gọi là Lê Lô, kẻ đến đanh chiếm lăng Pa li neo sung tức nay.

Krou liền đứng ra cân đấu, chỉ bay trong binh tự vẻ của lăng, chẳng cự lại bọn Lê lô xâm bước.

Hai bên đánh nhau suốt ngày liết. Tài xa thắb bạch phát bạch trúng của Krou và niên trang chiến đấu của chúng rất can đảm và thông chiến, đã đánh đuổi được bọn kia sau năm sau ngày liên chống cự. Bọn kia tạp chết lớp chạy, chỉ toàn tan xác, viên tù hay cầu bọn chúng bị trong thương, chạy mang luôn cả mũi tên có tẩm thuốc độc của Krou đã cần phép rào vượt.

Sau khi đẹp xong bọn người bân chiến Krou hội họp đân lăng, bân cáo sự đắc thắng và kiểm điểm sự bao hiêu của số tử trang nơi chiến đấu của mình, và cho hay, chúng sẽ cho tái chiến để trả thù, và cũng nên cũng cố sự lượng để phòng vệ.

(CÒN NỮA)

Chuyện dài phiêu lưu

LẠC GIỮA RỪNG HOANG

● của LƯU YẾN NGỌC

(TIẾP THEO)

Nếu mặt khi có kẻ mạch tâm toàn xâm chiếm lăng mình chẳng bên cạnh lưu thành niên trai trăng trong lâng, rồi chưc thành toán, thành đôi, tạo luyện vẻ nghệ, sẽ xây cung tên thi giới, thay điều cho thuần thục.

Dan lăng tứ đó an tâm lo lâm ăn, không lo sự chi nữa và đặt hết trọng ở sự che chở, bảo vệ của viên tù trưởng tài ba cao đảm, lo che đâu yên ổn, tế chức nhóng Không ai quy luật chặc chẽ, đoán kết khít khao.

Bân tính của Krou rất là cương thực, cũng bình, vì vậy vẻ đẩu suy nghĩ chính chắn, nên đã tiên liệu là phải điều hay, cũng như đường chánh nên tà, Chẳng chẳng chịu bỏ qua một việc gì còn tăng ăn chưa ra lẽ trắng đen.

Chẳng có xét xem, suy luận nói bộ óc sáng suốt vẻ tư đề tâc lẽ phải và anh sáng của mọi sự việc cũng như mọi hiện tượng bí ẩn huyền bước. Không ai quy một thanh niên thượng sống ở thượng du không ăn học, lại vào thời cổ lỗ mà sự kỳ mà Krou đã có một thiên tư, đã xét và tài tổ chức như một nhà khoa học vân minh.

(TIẾP THEO)

Trăng nhìn bạn thông cảm :

— Mình cũng biết vậy. Nhưng đâu sao cũng coi chừng «bụi» nó buồn.

— Tui mình nói bây cho vui chớ bạ cô ! Đâc 2 ông sao mà ngài. Mình mà đắc «tẹp» thì gai là chuyện không trường.

— Trong trường mình ! bỗ rồi người ta biết mình chung tình đâu. Đề phòng bên đang đó nữa thì thành gái hai đây ba nơi ! Gần ba mươi rồi cô gì.

Đờ mình thật tiếp ông bỗ của mình ! Cho Hoa nghe nhé Rồi, không đề Hoa kịp tra lời. Trăng tiếp :

— Ông bỗ của mình nói vậy chiếc xe buýt chỉ có công đường đưa mình đi, rước mình Người ta, không gái quyền cho mình thoát cảnh tăng thiếu...

Cô người yêu mình là người có tâm hồn. Trăng biết lại cô gì như thương lại phải chăc xẻ nỗi vui buồn với mình. Cùng với mình đôi phó lại mọi khó khăn trong đời sống hằng ngày.

Như vậy «người yêu» chỉ đã dành riêng cho người mình yêu chớ không được «làm phát» dành tớ cho một ai khác, hay đùng cho bất cứ một xự việc gì.

Ở bà Anh ta cũng có lý nhưng Hoa thấy «bà» của bà khó làm đây. Mình không phải nhận lý luận gắc ấy. Thực tế xe buýt quản đội nó cũng giải quyết tì tì cho người khác gia đình mình chớ. Người vên của mình vẻ chiếu sau cũng như bỗ ơn nghĩa là người duy nhứt lo lắng bao cho cho mình đã mọi thứ. Ai cũng biết vậy.

Nhưng gì thì gì, ông Xã chưa đã là liều tính khó khăn đây. Hoa nói ông khó chấp nhận đặng tích ý, bà đừng vội chống chế, bân chính «người yêu» của bà đó mà. Chuyện người ta nói chơi mà cũng không chịu là quá khó chăc ông gì !

— Thôi đibê «Người ta» không lăng lông thì mình bỗ lập tức đừng làm vậy hoài. Mình đã đối xử như vậy là đm đẹp nhất.

— Chưa chi mà bỗ đã «thô ông» rồi.

— Đừng nói bậy ! Đâu Hoa thô ông xã trong lại một lần cho biết.

Hoa cười :

— Nói chuyện bà chơi chớ ai đụng gì cho tăng xã gấm. Mà sự thật lâm sao mình «nói» cái xe buýt quản đội cho được, phải bân bỗ ? — Mà cái giống gì mà nói mà «nói» không. Xa chỉ giải quyết được tiêu xe. Trong hội giả sinh hoạt thì sao cũng mắc «vạng nhiều».

Lương bổng mỗi tháng bao 2 ngàn bạc không thấm vào đâu hết. Tớ Tết Mậu Thân đây nay mình không đâu ka 1 tô phở không phải mình bỗ tiền nhưng là thân lương mình lành không đủ đâu vào đâu lâm gì có đủ được 5, 3, chục mà ăn quả sang, sang ba cơm nhà hoặc chào trăng với riêng đường tân thế, thế là xong bữa.

Xét ka 10 đồng không đủ sao. Nhưng nếu mình tăng tốn 15 đồng thì mất hết 400 một tháng.

Với số lương 2.800 mà quả gần đến 400 thì cô gì mà ăn gì mặc, nước mắm sao, Mặt ngày 200 đồng tiền chợ. Một tháng cũng mất 6.000 đồng trong khi mình lành không tới 3.000 đồng.

Mình đang thu nghệ khác đề sinh đồng đây Chẳc chắn sơ-muộn gì mình cũng «nâng» cái ăn bát bạc quá rồi đó.

(CÒN NỮA)

THỰC VIÊN 5 — 6 — 7 — 8

NẮNG BUỔI SÁNG

TRUYỆN DÀI

« Cuối thăng chủ lên Saigon mua hạt giống.
« chủ sẽ ghé lại đón Ly về đưới nây đánh
« đôn Ly cho vui. Cũng như năm ngoái. Ly
« sẽ ở lại suốt mùa hè với những người bạn
« mới của Ly. Chú cũng có công việc quan
« trọng nhỏ Ly nữa. Hẹn ít hôm sớm nghe.

Chú Thanh

« VIẾT THÊM : Đừng có nói với ba mẹ
« nghe chuyện vui có Hậu nghe. Bí mật !
Vừa đọc tới hàng chữ : Chú cũng có công việc quan trọng nhỏ đến Ly, lại thêm bí mật ở cuối thư, Ly xếp nhanh là thư bỏ vào túi chạy một mạch ra nhà sau tìm mẹ. Lòng những nuốn giữ bí mật cho chú Thanh, kẻ cả là thư vừa nhận được nhưng chú Thanh tâm Ly vui thích quá, nên mật Ly như một con bướm bẻ đang cười. Trông thấy Ly, mẹ hỏi ngay :

— Chuyện gì vậy ?

Ly không giữ nổi được nữa cũng không thể giữ kín là thư. Ly đưa cho mẹ xem rồi, tay mô tả thư chỉa ra cho mẹ thấy. Mẹ hỏi :

— Thơ của ai ?

— Chú Thanh.

— Chú ấy nói gì ? Đọc nghe.

Ly lắc đầu, đáp gọn :

— Chú viết riêng cho con. Vẫn bí mật chuyện bí mật.

Mẹ không cần biết chuyện đó, mẹ nhắc lại :

— Đọc cho mẹ nghe.

Chỉ tại tội quỷ đã ngoài đa, Ly vung vẳng toan bỏ là thảo vào túi, mẹ trừng mặt :

— Không đọc mẹ đánh.

Ly tần ngần nhìn lên mẫy hàng chữ rồi đọc nhanh như học trò tả bài phụ Trừ cau : Chú cũng có công việc quan trọng nhỏ Ly xa, đúng cần nói với ba mẹ chuyện của có Hậu Ly sắp tâm giữ bí mật thực.

Suốt ngày hôm nay, Ly chỉ lo trông đến chú Thanh và khu vườn của chú Kiều Bình là Ly quên ly nhớ nhớm vẻn bo mặt hoành sông nhỏ của đông sông Cửu Long. Ly sinh ra ở đó nhưng năm đuổi, ba mẹ đến lâm việc ở Saigon. Ở lại chỉ cho đông bà nội, chú Thanh, cũng là Thanh cũng lên Saigon học, sống chung với gia đình nhỏ của Ly.

Chú Thanh không mình nhưng là chưa thì rồi, lo đã qua được cứu ki Trung học rồi đại được phần một khá vinh quang, chúng chú chú thăng thắy học như vậy để đã sức chắt trợ vẻ chuẩn liên miên ở sân trường.

Xoay qua bọc hội học, bọc âm nhạc được mặn sâm, một bên chú đứng đàng tuyên bố bỗ Khoa cử, cũng đành để vẻ Kiều bình... nuôi gà.

Chú đã nói lâm lí lâm, đêm đó chú thu xếp quần áo vào va li. Ly ngồi bên cạnh xin những sân đã lại; vật của chú vẫn cứ ở mấy lần của Ly. Ly nhớ chú, chú con Ly sẽ cây bút mây rất đẹp của chú sáng hôm sau, chú đã ngắn. Ly đến đã theo xin lại. Chú nói bằng giọng rất ân cần.

(CÒN TIẾP)

Con gà mái ồn ào

QUỐC VIỆT

(TIẾP THEO)

Bất ngờ sau khung cửa, đi Mai nghiêng đầu ra nhìn Chi cười :

— Nó sáp đó, nó đến cho Chi! quà trăng. Ôi trời, Chi khuấy nhau không cần ăn một quà trung đầu có đã được với ấy cả đang đó ra hoa kết nụ.

Tuy nhiên, nếu con gà vô tích sự ấy đề trong cũng là một tin vui. Chỉ nhìn lại gốc cây cạ, viên đất đã lâm con gà chạy mái. Không thấy mặt đi Mai sau cửa sổ. Chi chạy ra vườn sau tìm con gà.

— Mấy day rồi !

Con gà đang đứng cạnh cây nắm rơm, cổ cắt cao, mỏ hơ hé kêu những tiếng buồn rầu. Chi ngồi xuống một góc cây, cho con gà đẻ ra một quả trứng như đi Mai nói nhưng con gà chỉ đi lăng vòng, lông chẳng ra lâm sao cả.

— Mấy đã không ?

(CÒN TIẾP)

NHỮNG KHUÔN MẶT ĐÀN BÀ NGOẠI HẠNG

VERA RENCZI: ĐAO PHỦ THỦ

của những gã đàn ông hào ngọt

(TIẾP THEO)

— Vâng, Vera đáp với giọng đột nhiên thoáng đượm vẻ buồn lo. Tôi nghĩ là nên thì thật ngay với ông rằng anh ấy chính là nhà chứa của tôi, Điều đó, tôi không nói, bắn các ông cũng đã biết rồi.

Anh ấy là nhân viên của thể, cho tôi trên quê. Anh ấy khưa bao giờ cho tôi biết là anh đã có vợ, mà tôi thì không thể nào thích thoát chẳng của kẻ khác. Cho nên khi được biết sự thật, tôi đoạn tuyệt với anh ấy ngay lập tức, và tôi cũng không ngạc nhiên khi được tin anh ấy biết mất hẳn bước vào con đường của những kẻ tuyệt vọng...

Vera bỗ lửng câu nói, như để cho hai viên cảnh binh theo dõi ý nghĩ rằng Villi đã tự sát vì thất tình.

Các cảnh binh không ngờ rằng Vera đã có thể thủ thuận để đang những liên hệ giữa nàng và Villi như thế. Nàng đã tạo nhân những gì mà họ đã biết rồi. Vera có vẻ rất thành thực và cầu chuyện một người đàn ông ít tính bị người yêu bỏ rơi — nhất là một người yêu như Vera- đã chọn con đường quyên sinh, không phải là một câu chuyện đáng lâm cho người ta ngạc nhiên !

Hai người đứng lên, ahi nhận chào cảo biệt cô chủ nhân sau khi đã trấn an rằng nàng không có gì phải lo ngại và bảo đảm rằng danh tánh của nàng sẽ không bị ghi trong hồ sơ vụ mất tích nầy.

Gian hàm định mệnh

Mãi về sau nầy, khi nói về Vera Renczi, một nhà tâm lý học Âu châu nhận đúng cho rằng cô ta là một thứ «gái hồ ly» :

«So sánh một người đàn ông với một người đàn bà cùng có hoàn tâm như nhau, tôi cho là đàn bà bao giờ cũng độc ác hơn».

Trường hợp của Vera Vera Renczi, chỉ nói độc ác không thôi, không đủ. Bởi vì trước hết ở nàng, cô một biện trạng khat khao sinh lý một cách kỳ lạ và bên cạnh đó, một tính ghen tuông khác thường khiến nàng không bao giờ dừng bước trước bất cứ trở lực nào.

Thật ra thì, trong khi hai nhân tiên cùng lực nhân xin lỗi vì đã xâm phạm tới đời tư của người đẹp Vera, thì gã đàn ông đang thương kia, Villi Rosner, đang yên ngủ dưới ba thước đất, bên dưới chân huyền mật chiếc quan tài đóng đệ đã bền, bền cạnh... 34 người đàn ông khác, mỗi người cũng trong một chiếc quan tài trong tự, tất cả đều vẫn một cách mỹ thuật trên nét giam hãm rộng rãi.

Trong số nầy, 31 người là nhân tình cô của Vera Renczi. 2 là chồng cô và 1 là con trai của chính nàng.

Vera Renczi sinh tại Bocarest vào một ngày nào đó của một trong những năm cuối cùng của thế kỷ qua.

Cha nàng là một thương gia giàu có và mẹ nàng đã từ trần từ ngày nàng còn là hề gái thơ dại.

Đến năm 10 tuổi, nàng vẻ đẹp rực rỡ đã thấy hiện rõ ở Vera. 13 tuổi, nàng bắt đầu giao du với bạn trai và tới tuổi trên trăng, Vera có lắc một mình lâm sao động cả một ký tức xá nam sinh.

Kỳ tức xá nầy của thuộc một nhà trường ở ngoại ô Berkerekul, nổi tiếng là đường đâm nhất vùng. Cha Vera lại là một nhân vật nổi khắp vùng ai cũng biết, tiếng, cho nên người liên hệ cố tìm cách đập tắt.

Vẻ sau nầy, trong số những người đâm bắt được bàn hạnh làm vợ của không thành nhà sản thân tử nhà trường nói trên, ít ai biết được trăng ông chồng yêu quý của Vera, trước khi biết bọ, đã đi vào con đường tích ác làm ly với người cơ gái sau nầy trở thành «Gou phụ đen của Berkerekul».

(CÒN TIẾP)

(TIẾP THEO)

Tuy nhiên chẳng phải nhà văn nào cũng nói năng đâm bắt đầu. Chẳng người cũng nói tốt cho chị em chúng mình vậy. Văn sĩ William Shonersatt Maugham lại nói về đức tính của chị em : «Đàn bà đâu lòng hy sinh nếu bạn cho họ cơ hội. Sở trường của họ chính là sự nhường nhịn». Ít ra cũng phải có một người biết được chị em mình cho lắm.

— Chị em mình cho lắm nên bị bắt bớt chưa ? Nếu có bị bắt bớt rồi mới biết được sự cay đắng của tình đời và mới thành được sự hắt hỏi bắt khác lâm cho bọ đau khổ khi vên mình, vì ở đời ... có kẻ đau khổ vì mình biết được nỗi khổ sau của kẻ khác.

Chị Thảy 4, chị con nhỏ Lẹ con ông thầu không Minh không ? Học đề tam B với mình đó.

— A con Lẹ mà mình thường ghẹo là Ba hoàng «Đạo mao» đó phải không ?

Đúng nó rồi đó — Thùy Anh có gặp nó một lần, hãy giờ coi bọ nó giầu đó rồi đấy — Chị có biết chồng nó là ai không ?

— Không ! Tự ngày thôi học, giác giả kéo đi bán mất biết, Thầy có gặp được ai đâu trừ Thùy Anh mà thôi.

— Chồng Lẹ là giám đốc hãng xuất nhập cảng Trường Sơn đấy.

— Ủa, Hãng Trường Sơn nào ? Có phải chồng Lẹ tên là Sơn không ?

— Đúng đấy sao Thùy biết ?

— Chết rồi Thùy Anh ơi !

— Sao, Thùy biết sao vậy ?

— Chồng Lẹ cũng là chồng Thùy nữa đó. Trời Thùy đâu có đi I Giô Thùy biết tính sao đây ! Thùy đã có vợ anh ấy rồi !

— Thùy nói sao lạ lùng — Trước kia Thùy Anh nghe nói có một Bác sĩ nào đó nói Thùy mà I Sao gọi Thùy lại bảo Sao là chồng Thùy ?

— Đúng như thế đấy mà chị biết — Bác sĩ Giáo có đi hỏi Thùy lâm sự, nhưng gần đến ngày cưới anh ấy chết vì tai nạn — Thầy số em quả hâm hiu chị ! Cuộc hôn nhân của em tan vỡ. Em buồn quá tìm việc làm giải khuây — Thế rồi một hôm em vào lâm cho một chân buồn ngang hàng Trường Sơn không biết tên tuổi thế nào em mới lần ra vẻ đều gặp anh Sơn em — Em vẻ Sơn quen nhau qua đâu mà rồi cái cảm — Lần lần Sơn chỉ em vẻ nhà. Thế thật vơi Thùy Anh cũng đều em ngồi nàng Sơn chưa vẻ nên mới yêu chăng, chưng tình yêu sâu đậm, em mới tiết Sơn đã vẻ sao — Khi ấy em đã có thai rồi nhưng em không biết vẻ Sơn là chị Lẹ nữa

Tâm Sự

do THÙY-ANH phụ trách

KIẾP CHỒNG CHUNG

biết trước. Em đã đau khổ em cũng không hề muốn cướp chồng của bạn — I ay Anh biết tánh em mà. Em có bao giờ chịu nổi chồng người khác Tự nhủ em đã thường buộc tội rất nặng nhưng người vợ lẽ — Nhưng biết tại em lại là kẻ phạm tội mà chính em đã bước tội chồng người — Thùy Anh không ? Em bắt mau anh Sơn vẻ cũng khi biết anh ấy đã có vợ — Mác đâu em đã có tha nhưng đã nhiều lần em suy đuổi anh ấy Em cũng xin đuổi, anh ấy cũng bám vẻ, cũng sẵn sàng chấp nhận cho em tới lui tự tiện. Chồng mình là phát yêu. Là những con người nhẹ dạ thì làm sao mà không xúc cảm trước những cử chỉ nồng nàn của chồng — Tự ngày lấy anh ấy, chưa một phút nào em hân nhiên vui vẻ, em luôn luôn vẻ hiền. Tất cả mọi việc đều do anh ấy lo chu toàn hết — Em thấy anh ấy rất thích thú được lo lắng bảo bọc em chị ạ — Em lí thấy có người đàn ông nào lo bọc như anh ấy ! Lúc em gần sanh, chồng đã mua từ tâm tà từ cái bàng nữa. Sơn mua cả bàng nữ bung cho em sửa đó chị. Em thấy anh ấy là một người chồng tốt, chẳng biết sao lại bỏ em mà đi. Em thác mác vô cùng ! Không bao giờ chẳng chịu nói rõ sự thật trong lòng cho em biết — Xét kỹ em cảm thấy mình không xứng đáng với tình yêu của anh ấy em a — Chị đừng lớn ngoài cô lẽ tăng bao em vẫn giả giải đáp hộ em đi.

— Chị Thùy ơ Thật không ngờ hôm nay tình cờ biết được hoàn cảnh khó xử của chị, vẻ tình cảm cô Thùy Anh lại biết được tâm sự của chị Lẹ nữa — Thùy biết tại sao Sơn chào Lẹ đề đeo đuổi Thùy không?

— Có phải Lẹ đối xử tệ với Sơn không ?

— Không phải thế mà là ngược lại đấy — Lẹ rất thu đáo và hoàn toàn nên đã chiếm mất cái quyền cột trụ gia đình của chồng chiếm mất cũng việc trên phủ của người đàn ông là : «Bão vệ chăm sóc phải yêu» Công thêm đó Lẹ có bệnh phen hông ghen gió, có thì ghen đã đành, đang nay không có mà cũng ghen nên em quả nhiều vào đông việc của chồng. Do đó Sơn cảm thấy mình thừa trong gia đình và bị ràng buộc mất cả tự do của con người — Theo Thùy Anh thì đây là nguyên nhân Sơn theo đuổi em mà phân bạc

(TIẾP THEO)

— Cô Dung sắp ra.

Tôi lùng tùng gấp lại. Anh Tuấn tôi gần. Tôi gấp mấy sgas và bắt anh chạy ý đến tôi nhiều, nên lùng tùng là phải. Tôi chưa kịp dạp, thì anh tiếp luôn :

Năm nay Dung nhâm thế nào ? Đã đi lấy chồng rồi.

Cái thắng cha nầy kỳ quá chưa gì mà gọi là Dung nầy, Dung nọ. Tuy nhiên rất cảm gắc lắng tai. Thy thắc lân nhau, cùng sống trộn vơ nhau lâm tôi cũng cả hoàng.

Tay bớt cong cớ đưa lên miệng ngâm. Anh đưng tựa người vào than ghế cái cái dáng rất rõ.

— Anh Sang có ghé nhà Dung thường không ?

Tôi lắc đầu, đáp lí nhí :

— Ít khi lắm.

Rồi tôi ngâm cảm Anh Sang, con Bác Hai tôi, ở ngoài chợ, quen thân với anh Tuấn. Tôi biết anh chàng nầy rất cảm gắc lắng tai, với anh Sang đề co dịp đến nhà tôi. Nhưng mỗi lần anh đến thì tôi lấy lí biết đề nhà anh không một lần chào hỏi, trò chuyện.

Cô lê vì món lớn, nên tôi hay thẹn. Sự kiện nầy đưa đẩn tôi vẻ thể mặc cảm, cộng thêm những bước đi học bị những đóng «trò» con ghẹo đến run cả người.

Đã biết anh Tuấn đã lâm quen cô nhà tôi, thật thân ngoại trừ tôi, tôi vẫn sự vẫn e thẹn.

Hôm nay, chỉ với vài câu mà tôi bộc tuồi, không ngăn lời gì rõ cả, tôi cho đang nghĩ đâu đâu thì anh lên tiếng :

— Hình như Dung không thích tiếp chuyện với Tuấn phải không ? Giọng anh tha thiết, nghe đến độ khẩn cầu. Tôi tự nhiên lắc đầu Anh thở ra nhẹ.

— Mấy lâu đến nhà Dung Tuấn chỉ hy vọng thấy Dung thế mà có thấy gì đâu.

Tôi cảng lùng tùng, ấp ứng đáp :

— Tại Dung bận việc...

Anh xa xôi, buồn buồn :

— Những chuyến đến gặp như thế, Tuấn bớt rất vui cùng.

Nhiều lúc nhìu lòng là không bao giờ đến nhà Dung nữa nhưng nó bớt rứt, bồn chồn và đến hỏi anh Sang lo do đến nữa ...

ĐẦU TẮT, MẶT TỐI

NHỮNG CÔ THƯ KÝ... PHÙ BÔNG

+ PHÓNG SỰ TÂM TÌNH CỦA Ý-MINH +

(TIẾP THEO)

Giọng buồn buồn, Hoa nói :

—

Nguyên tác : KIM DUNG

L.T.S.— Nhựt báo Cấp Tiến bắt đầu từ ngày 25-5-69 đăng tiểu thuyết kiếm hiệp T.N.G.H sớm hơn các báo là nhờ ở sự giúp đỡ hoàn toàn vì cảm tình của nhựt báo Quyền Sống (báo nay hiện đang bị tạm đình bản). Một ngày gần đây khi nhựt báo Quyền Sống tục bản lẽ dĩ nhiên quyền khai thác ưu tiên sẽ trở lại với báo Quyền Sống.

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 27

NHỮNG MỐI ÂN TÌNH

Nhạc phu nhân có mất tình đích

Lâm Bình Chi đáp :

— Đúng thế !

Nhạc Linh San bèn lại :

— Đêm nào cũng thế ?

Doanh Doanh không nghe tiếng Lâm Bình Chi trả lời, Nàng chắc là gã đáp bằng một cái gật đầu.

Lại nghe Nhạc Linh San thở dài nói !

— Người quá là người có nghĩa lắm.

Lâm Bình Chi đáp :

— Đã nông chuyện bao thì thì không thể không được.

Nguyên vụ chồng Nhạc Bất-Quần ở trên ngọn cao nhất nơi Hoa Sơn. Lão lâm phòng ngồi ngay cạnh ngọn Thiên Thanh ở bên vực thẳm sau mười trượng, là một nơi cực kỳ hiểm trở. Người thường chỉ là vợ chồng Nhạc Bất Quần có tính ưa thanh tĩnh để yên tâm luyện võ, thực ra trong lòng lão cho tính chuyện khác.

Tử khi phái Hoa Sơn chia làm hai phe Kiếm Tông và Khí tông. Hai phe mở cuộc quyết đấu, phe Khí tông chu lực gần hết phe Kiếm tông. Sư phụ Nhạc bất Quần ra lâm chưởng môn rồi tous chức lại cho lão.

Nhạc bất Quần vốn bẩm khoáo lo lắng đắc đáng phe Kiếm tông đến đánh lên để bảo thủ, nên lão mới lên ở nơi cực kỳ hiểm trở nầy.

Từ sườn núi lên đến ngọc Thiên Thanh chỉ có một đường rượt đã nhỏ hẹ. Nếu là người khách muốn trèo lên ngọn nầy là việc rất khó. Chỉ có Lâm bình Chi là chẳng vì cầu vợ chồng Nhạc bất Quần, bọn đệ tử Hoa Sơn đều biết rõ, nên ai thấy gã lên ngọn Thiên Thanh cũng không đem lòng ngờ vực.

Bỗng nghe Lâm Bình Chi lại nói ;

— Ta liên tiếp nghe chuyện hai người đã mười mấy đêm mà không thấy gì khác lạ. Một hôm nghe mà mà người nói : «Sư cô ! Cần dạy tiểu muội thấy thân sắc sư cô có vẻ khác lạ. Phải chăng sư cô luyện Tử Hà thần công có chỗ các rồi ? Vậy sư cô đừng cố gắng quá đã sinh phiền não cho mình». Gia gia người cười đáp : «Không phải đâu. Ta vẫn luyện được rất thuận lợi». Mà mà người lại nói : «Sư cô đừng dối tiểu muội. Tại sao giọng nói của sư cô lại biến đổi ? Thanh âm vẫn lẫn cao vẫn lanh lảnh như tiếng đàn bà ?». Gia gia người nói : «Sư muội đừng nói càng. Thanh âm ta bao giờ cũng thế». Ta nghe giọng lão cũng thấy khác lạ. Đương lá giọng nói lanh lảnh của đàn bà con gái.

Gã ngừng lại một chút rồi tiếp :

— Mà mà người lại hỏi ; « Sư cô còn bảo không thay đổi ư ? Suốt đời sư cô chẳng bao giờ nói với tiểu muội như vậy. Sư cô ơi ! Trong lòng sư cô có điều chi nan giải cứ nói cho tiểu muội nghe. Vợ chồng ta ở với nhau đã lâu năm, sao sư cô cứ giấu diếm tiểu muội làm chi ? » Gia gia người đáp : « Có điều chi nan giải đâu ! Hồi ! Cuộc đại hội trên núi Tung Sơn không cần ta nữa. Tả Lãnh Thiền mưu đồ thôn tính cả bốn phái lẽ một điều tế sợ lắm rồi. Ta chỉ phiền lòng vì chuyện đó mà thôi ».

Nhạc Linh San hỏi xen vào :

— Như vậy mà mà ta có tin không ?

Lâm Bình Chi đáp :

— Không. Mà mà người không chịu nói : «Tiểu muội xem ra không phải chỉ có vậy mà thôi». Gia gia người rức quá thết lên : «Sư muội đa nghi quá ! Người vợ đó cho gì nữa đâu ?» Mà mà người nói : «Tiểu muội,

(CÒN NỮA)

TIẾP THEO 5 TRANG 2

quyền tại Nam VN bằng vũ lực. Phái ngăn nhân phái đoàn VNCH nói rằng nếu họ có khả năng lâm việc nầy, họ đã không đến Bali ? »

Theo các giới bình luận lại Ba La thì phe đảng tiêu thuyết kiếm hiệp Quyền Sống tục bản lẽ dĩ nhiên quyền khai thác ưu tiên sẽ trở lại với báo Quyền Sống.

TIẾP THEO 10 TRANG 2

phái đoàn Bộ Nội Vụ ngày 17-6-66 đã đến kinh lý tỉnh Quảng Nam để quan sát công cuộc bầu cử xã ấp trong tháng 6-69.

Sau khi tiếp xúc với các cơ quan liên hệ tại Tha Hành Chánh Quảng Nam, phái đoàn đã đến thăm viếng và quan sát công cuộc bầu cử tại các quận Quế Sơn, Đức Dục Duy Xuyên và Hiếu Đức.

TIN CẦN BIẾT

Viện Đại Học Cần Thơ tuyển dụng 14 nhân viên

SAIGON 20-6 (VTX) — Viện Đại học Cần Thơ vừa ra thông cáo cho biết Viện cần tuyển dụng 14 nhân viên chia ra như sau :

— 3 nhân viên có bằng Cử nhân Giáo khoa Toán học, Văn Vật hay Lý hóa.

— 3 nhân viên có bằng Kỹ sư Nông Khoa hay Sức khoa.

— 2 nhân viên có 2 Chứng chỉ Cao học Luật Khoa.

— 3 nhân viên có bằng Cử nhân Giáo khoa Việt, Anh, Pháp, hay Sử.

— 3 nhân viên có bằng Hoàn sự hoặc Kiến sự Nông Khoa hay Sức khoa.

Thông cáo trên cho biết thêm :

Hồ sơ ứng tuyển gồm có những văn kiện sau đây, mỗi thứ 2 bản :

— Đơn xin gởi Viện Trưởng Viện Đại Học Cần Thơ.

— Khai sanh

— Bản sao văn bằng (xin xuất trình bản chánh khi nộp hồ sơ)

— Bản sao chứng chỉ hợp lệ quân dịch cần hiện lực nếu là nam ứng viên cho trong tuổi thi hành quân dịch (xin xuất trình bản chánh khi nộp hồ sơ).

Thông cáo trên cho biết tiếp :

Hồ sơ ứng tuyển được nhận tại Tòa Viện Trưởng Viện Đại Học Cần Thơ, số 5 Đại lộ Hòa bình Cần Thơ hay tại Văn phòng Liên lạc của ViệnĐạihọcCầnThơ đặt tạiToàViện Trưởng Viện Đại Học Sàigòn, trong những ngày làm việc, kể từ bảm 14-6 cho đến ngày 31-7-1969.

Em Nguyễn văn Đức đi lạc hiện được gởi tại Hội Dục Anh

SAIGON (VTX) 21-6.— Em Nguyễnvăn Đứcđi từ BiênHòa xuống Saigon chơi chưng không biết đường về đã được Tỉ Cảnh Sát Quận Ba gởi tạm em vào Hội Dục Anh số 185 đường Công Quỳnh Saigon để chờ thân nhân đến lĩnh.

Em Nguyễn văn Đức, 13 tuổi cao 1m30, tóc bớt cao, mắt to tai to, có nốt ruồi bên cánh mũi phải, mặc áo màu xanh sọc xanh vàng sẫm, quần đài đen, chân đi dép cao su nâu.

Em cho biết cha em là Nguyễn văn Cự, mẹ là Trần thị Thang, ngụ tại số 505A Ấp B xã Long Bình, tỉnh Xã hội, Tam Hiệp, Biên Hòa.

Xem trang 5 :

KHUÔN MẶT SAU LƯNG

★ Của TRẦN THANH

ĐÃ CÓ ĐẾN 223 vụ vi phạm luật lệ kinh tế tại Saigon

SAIGON 20-6 (VTX).— Tòa Đô Chánh tiêm nhiễm vừa biết đã vụ vi phạm luật lệ kinh tế tại Đô Thành đã bị khám phá trong ngày 19-6 vừa qua.

Bốn trong 18 vụ vi phạm luật lệ kinh tế quan trọng đã bị lập biên bản đưa ra tòa án Mặt trận sết xứ. Kho Thành Đoàn 503 Bến Bình Đông thuộc quận VIII không nên bảng tên trở để tại các kho bảng 2, 3 và 7, E, 9. Nhà thuốc An dược Lê thị Tư 212 Nguyễn thiện Thuật không lập bảng kê khai thuốc tồn tồn. Hàng Kim Liên 1294 Bến Vân Đồn quận IV không khai báo 29 thùng đựng xe Honda, mà thùng ba chiếc vỏ bao bằng cho hàng Hoa Tân tại 236 Bến Vân Đồn số cho tức tại khu ít hơn số khai báo.

Người ra các vụ vi phạm trên hiện đang lập biên bản trình Tòa Đô Chánh.

Như vậy, kể từ 7-6 đến nay 19-6 đã có đến 223 vụ vi phạm luật lệ kinh tế tại Đô Thành.

TIẾP THEO 1 TRANG 2

Bởi lẽ đó, một số nhơn viên CS trong toàn quốc đã liều mạng...chủ, liều ngũ khâm, liều bể mồi gọc để tham gia chiến dịch «ém sát... xả xả bắp cho lương tâm bọ.

Ngày tớ bây giờ bạy trong trong tại bọ sẽ bị phát hiện mà sẽ bị trong phạt . Thường cấp bọ quả quyết như vậy, bọ thừa biết như vậy, mà C.T. chưng tôi cũng biết như vậy.

Nhưng ngành cảnh sát là ngành giới khóa tâm-lý (không giới tâm-lý lâm sao điều tra ? không lẽ việc gì cũng lôi ra mà bắt). Bắt biết chừng trong đời có hai hạng người bay LIỀU. Đó là :

— Những người ai thích.

— Những người bị lương tâm cắn rứt.

— Nhà cầm quyền cảnh sát có thể phát hiện thêm tin vào chân CT để dàng và xuyên qua đó, lôi đầu kẻ giả trách nhiệm «chiến dịch ném sát» nầy ra tòa cho ở tù. Chúng tôi không ngạc nhiên và không phiền trách gì cả.

Anh em quân nhân, cảnh sát vì lâm công tác chống Cộng mà bị thương hay tử trận. Kẻ giả trách nhiệm chiến dịch không đó nên nầy, cho rằng việc lâm của mình chưa là chống Cộng. Mà cũng tức chống Cộng của mình, nếu «bại trận», chỉ bị phía quốc gia bỏ tù tiêu khiển là cùng. Nếu thắt lại mà ở ở Cộng sản thì mới đáng sợ thiệt.

Trước khi về Cảnh sát, ông Trung sĩ Tăn là thâm phán. Ông thêm hiểu rằng mọi tay ác đều có hai yếu tố LÝ và TÌNH và lương tâm của người cầm quyền Tư pháp là KHOÁN GIÚA hai yếu tố nầy thuần đó. Tây thơ nước đệ và giá trị của lương tâm Tư pháp mà cần cân công lý thăng bằng hay chênh lệch.

Vì trong lịch sử Tư pháp loài người, không thể có đạo luật nào áp đụng máy móc được, vì chẳng tài bực trung bậc, đem đưa lạm bàn với ông về lãnh vực chuyên môn chuyên nghiệp của ông ! Ai đâm nên rên qua mất thy đề đôn mặt chánh quyền.

Trước khi lên địa vị ngày nay Đại tá Trần v Hai buổi thiếu thời đã từng là nơn thơn cấp «bậc» Cảnh sát. Chúng tôi tin trưởng tăng Đại tá chỉ thích làm cảnh sát để đưng sự quyền chức vụ mình mà tránh cho bao nhiêu đồng bào khỏi thành nạn nhơn như mình ngày xưa.

Ở ý Tổng trưởng Nội-vụ (thương cấp cảnh-sát) là người hiểu và thăng thắng đến nơi ra giữa buổi họp báo cho biết rằng thêm của cấp trung bậc lâm tức trong việc xin giảm tội xuất ngoại.

Ông Tổng trưởng Tư-pháp là người có nhiệm vụ trông-nom cho cảnh-sát lâm việc đúng tinh thần luật pháp.

Ông Tổng trưởng từng tuyên bố bảo vệ Hiến pháp chống bất cứ áp lực từ đâu đến.

Trong không cảnh đó, vì yêu tố nhơn tâm chống Cộng, vì muốn lâm cho luật pháp được áp dụng đúng đắn tinh thần, vì muốn cho chế độ quốc gia khỏi bị nhơn đưa chống đối, vì muốn Hiến pháp không bị chà đạp hàng ngày, chúng tôi CƯƠNG QUYẾT TIẾP TỤC CHIẾN ĐẤU sẵn sàng. Và chấp chịu mọi nguy hiểm nó mang đến cho chúng tôi.

Lẽ hàng người đối rách, xét thành phần, đăng lẽ phải xu hướng thiên tả cực đoan hay theo hướng CS. Nhưng chúng tôi đã đầu tranh gần 30 năm trời trong hàng ngũ CHỐNG CỘNG và đã có tên trong sổ sách « phải được thanh toán » của VC. (có bằng cớ) từ lâu rồi. Nhưng chúng tôi vẫn một thân một mình « đương Trường bão » cho đến không biết ngày nào...

Chúng tôi là trường hợp vào thế tuyệt trận DIỆN SƠN BỐI THỦY tuyệt trận DIỆN SƠN BỐI THỦY sanh lộ duy nhứt là TỬ CHIẾN.

PHẠM THÁI

TIẾP THEO 4 TRANG 2

Tháng 1-1952 vì nhu cầu công tác ý duy thuyền chuyển lâm bí thư Huyện ủy Lai Thiêu. Lại đây ở đây điều động các đội vũ trang V.C. địa phương đánh phá các xã Thuận Giao An Phú, Bình Hòa. Đầu năm 1963 ý được thăng lâm tỉnh ủy viên tỉnh Bình Dương và đồng thời giữ chức vụ ý đã hoạt động mạnh vệ mọi mặt tuyên truyền xây dựng cơ sở, không bỏ âm sát, bình vận, binh vận. Vẫn hoạt động âm sát, không bỏ, đặc biệt có các vụ sau đây ;

Tháng 1-1968, ý chấp thuận cho chỉ bộ xã Hiệp Hòa âm sát bắt tên Khẻ và Ni. Y chỉ thị cho chỉ bộ ký âm sát tên Và bà Tư, tên Mười Lôi, cảnh sát viên Thạnh và đã tịch thu được Khẩu súng Rocham của Thạnh. Tháng 3-1968, ý chỉ thị cho tỉnh Ủy U.Sâm sát tênNguyễn công Thanh và tên Lâu. Riêng tên Lâu đã nguy nên thoát được. Y đề chấp thuận đề nghị của tên Phương Dung âm sát cảnh sát viên Sửa và chấp thuận cho thị Hai âm— sát ông Lam Liêm đại điện xã Bửu Long. Tháng 4/1968 y chỉ thị cho bộ 2 âm sát tên Ba và tên Thày Đi của Tòa truy Thanh công nhân hoạt động cho VC từ 1966 và khai trong khoảng 1968 y đã được tổ chức tên sát đại điện ủy ban hành chánh xã Bửu Long và Lâu Liêm nhưng bị ông nầy giựt súng nên y chỉ bắn được 3 phát lâm mạn nhân bị trong thương mà thôi. Ngoài ra đề chuyển cho cô nhiệm vụ theo dõi không LS âm sát các cán bộ chánh quyền Quốc Gia. Sau cuộc thăm vấn các bị can y đã lôi được tên Đại Úy ấy viên chính phủ với I lập luận rất nghiêm khắc để yêu cầu lên án tối đa những tên khát máu. Tòa nghị án ra tuyên xử như trên.

TIẾP THEO 11 TRANG 2

những trở ngại thật lớn lao vì ở thứ nhất, một số đân chúng đã bị lôi kéo trong áp vệ bị Cộng quốn đưa ra lâm bia đỡ đạn, thứ hai là phần lớn nhà cửa trong các ấp nầy đều có hàng rào giây thép gai nên mỗi khi tiến chiếm một ngôi nhà là cả một vấn đề. Hơn nữa các chiến sĩ thấy Địch được lính là không được dùng không quân mà phải ép dụng lối đánh trang lính phù nghĩa là chiến lại trong cần nhà, trong bố cả nhân hàng xóm nhà và lựu đạn Nhờ lòng can đảm của toàn thể các binh sĩ đại đội 81 và 63 Nhảy Dù và sự khéo léo của hai sĩ quan đại đội trưởng nên Cộng quân đã bị trực xuất ra khỏi những vị trí chiến đấu của chúng. Trận đánh vẫn đã kéo dài suốt ngày 19 và chấm dứt vào sáng qua sau khi địch phải bỏ các ấp nầy để rút đi.

Một trung đội trưởng VC từng giết 20 người dân bị hạ

Kết quả của trận đánh là 30 VC đã bỏ xác, trong đó có một Trung đội trưởng tên Nguyễn văn Thiết. Tên nầy nguyên là một đu kích quân thuộc D.14 nổi tiếng khét nhất ở vùng Cầu Nhà. Hắn đã hạ sát 20 người bị kết án là «phản động». Danh sách mạn nhân được tên VC nầy ghi trong cuốn sổ tay đã bị các chiến sĩNhảy dù tịch thu khi lục soát xác.

Một vị phối sư cùng nhiều tín đồ Cao Đài bị Việt Cộng bắt giữ

Vẽ thiệt hại vật chất trong các ấp nói trên, có nhà không trên 100 cần nhà bị hiệp hoại và cháy trong lúc giao tranh. Phối sư Thượng Thiện Thanh một chức sắc cao cấp của Tòa Thánh Cao Đài bị VC bắt giam cùng nhiều tín đồ Cao Đài, ngày khi chúng vây đến chiến Ấp Minh Lợi. Theo lời một người dân kể lại thì khi trung sĩng giao tranh bùng nổ, vợ đang lo Cộng quân rối loạn bàng ngũ, vị Phối sư đã cùng các tín đồ trốn ra khỏi ấp nhưng ông đã bị trúng thương.

Cộng quân bắn chết 2 thường dân

Tiếp xúc với Giáo sư Ngô Trung Thanh của Tòa Tổng hành bị kết trong ấp khi Việt cộng rút nhập đã cho biết rằng chỉ một giờ sau khi vào chiếm 3 ấp Ninh Lợi, Ninh Phước và Ninh Thạnh chúng tôi được biết Cộng quân đã bắn chết 2 người dân trong ấp Ninh Phước và bắn chết vị phó trưởng ấp ngay tại nhà.

Cộng quân xách động dân chúng Tây Ninh biểu tình

Ngoài ra vẫn theo lời giáo sư Thanh, Cộng quân đã tập hợp số đông chúng cho bị kẹt lại để tuyên truyền. Trước ngày Việt cộng rút nhập Tây Ninh, chúng đã cho vần bộ nằm vùng rải truyền đơn xách động dân bắn biểu tình, đòi chúng bỏ thị v.v... Tuy nhiên, giáo sư Ngọc Triệu Thanh cho rằng Cộng sản đã lâm vì trường hợp chúng nhân được Hoịnh thanh Mừng là nơn được tha đã Cao đài.(T.V.)

TIẾP THEO 12 TRANG 2

Ông Tổng Trưởng Nội vụ cũng nói rằng vì tình trạng an ninh quốc công mà có một số người phải bị an trí một nơi, đã Tòa án đã xét là bị nó tội đi nữa. Các việc các cơ quan an ninh được lịnh phải bắt VC cho đã số thì đã là vấn đề kỹ thuật của kế hoạch.

Sau một số các câu hỏi và của trường hợp bắt bớ trái phép tương tự mà các đân biểu Hà ngọc Nhuận Trần ngọc Châu, Lê tài Hòa đưa ra, phiên họp tạm ngưng vào lúc 13 giờ và tiếp tục lại vào buổi chiều

Phiên họp buổi chiều

Hòa biết các Dân biểu khi chất vấn hoặc nêu ý kiến với phái đoàn Chính phủ sáng nay đã viện dẫn những trường hợp có tính cách địa phương của họ. Tuy nhiên các thắc mắc ấy cũng đã được quí vị Tổng Bộ Trưởng liên hệ lần lượt giải đáp thỏa đáng.

Có tất cả39 dân biểu ghi tên chất vấn sáng nay nhưng cho đến 16g 30 chỉ có 18 dân biểu lên diễn đàn số cho lại không phát biểu kịp vì đến giờ ký phiếu họp chỉ còn khoảng 30 dân biểu nên ông Chủ tịch Hạ Viện đã tuyên bố bế mạc.

Tường cũng nên biết thêm là phần lớn các Dân biểu chiều nay đã bàn họp với ông Tổng Trưởng Kinh Tế và ông Tổng Trưởng Canh Nông, khi hai vị nầy ra trước Ủy Ban Canh Nông và Kinh Tế Tài chánh Hạ Viện để điều trần về các vấn đề liên hệ.

Phiên họp bàn 20-6 có 95 Dân biểu biểu diễn trong phiên họp buổi sáng và 30 vị còn lại trong phòng họp buổi chiều.

TIẾP THEO 7 TRANG 2

Việc vận hồi hòa bình tại Việt-Nam

SAIGON 21-6 (VTX) — Tổ chức Liên Phòng Đông Nam Á tỏ vẻ cương quyết chận đứng mọi hình thức xâm lăng của Cộng sản. Báo Bonner Rundschau đã nhận định như trên trong số phát hành ngày 22-5-69.

Ngoài ra, sở báo trên cũng đã nhấn mạnh đến các cuộc thăm khảo ý kiến thường xuyên của các Hội viên của tổ chức nhằm đẩy mạnh các công tác trên nhằm lành vực đề chống mọi âm mưu phá hoại của Cộng sản.»

Trong số ấn ngày, tờ báo trên cũng đã nhấn mạnh đến các cuộc thăm khảo ý kiến thường xuyên của các Hội viên của tổ chức nhằm đẩy mạnh các công tác trên nhằm lành vực đề chống mọi âm mưu phá hoại của Cộng sản.»

Trong số ấn ngày, tờ báo đành tiếng Tây Đức Frankfurter Allgemeineing viết: «Hiệp Liên phòng Đông Nam Á đã ta ngại về sự tăng gia hoạt động của Cộng sản tại Lào và tên thành đề nghị của Tổng thống Việt Nam Cộng Hòa Nguyễn văn Thiệu và Tổng thống Hoa kỳ R. Nixon nhằm vãn hồi hòa bình tại Việt Nam».

TIẾP THEO 3 TRANG 2

chính đa liên Diệp văn Hưng đã lâm áp lực với ông để cho bà vợ được thăm mặt mà ông sắp mãng. Ông Tổng trưởng kinh tế cho «tố» hàng xe «H.T.» của đân biểu Diệp « Hưng bán quá giá xe và ông đã bị sở kiểm soát kinh tế lập biên bản để truy tố.

TIẾP THEO 2 TRANG 2

nhiều cho chính nghĩa quốc gia và phục vụ tích cực cho đân chúng Đô thành. Gia đình ông đã thành bạch, gồm vợ và 7 con đã lớn.

Ông Giáp Văn Thắp Phó Chủ Tịch Hội Đồng Đô Thành cho biết hồi cuối ngày viên Văn Diễn Quang sẽ được quan tòa Tòa Đô chánh Saigon xử vào Chủ Nhật 22-6 về sự an tàng tại nghĩa trang Mạc Đĩnh Chi lúc 15 giờ cùng ngày.

TIẾP THEO 9 TRANG 2

xin các nhân là viên nại Đô cung cấp cho đồng bào. Nếu đồng bào chưa kịp tiếp tay với chúng tôi, đưng để cho nạn cầu điên bùa bãi tiếp tục, thì tình trạng nhà hơi bị nổ hoặc điện cháy qua mơ sẽ không cho nhớ.

Đường Triệu Đà (dân Trần quốc Toản) điện nhà thì sáng quá, nhà thì không chạy nổi ngọn Néon

Tiếp dây chúng tôi xin nêu ra vài thắc mắc của bạn đọc ở đường TĐ (đầu Trần quốc Toản) điện bầu hết rất yếu có nhà điện không chạy nổi ngọn đèn néon, nên có điện mà cũng như không, hoặng đèn thường thì chỉ chạy như con đom đóm, mà thành thông lại cúp mất, mỗi tuần ít nhứt cũng bị cúp hai ba lần.

Mạng rắng Saigon Điện-Lực Công Ty cho xem xét lại như xem người đã, và cho đặt trong vùng được thay đổi sang quang đăng của «điện quang» như các khu vực khác.

TIẾP THEO 13 TRANG 2

Cuộc âu đả xảy ra giữa một bên là Cảnh sát viên Nguyễn kim Paul, 35 tuổi trung sự tại sở ngoại kiều, Tổng Nha CSQG và một bên là binh nhì Phạm văn Ut cùng 2 quân nhân khác.

Cảnh sát viên Paul vì bị đánh đau đớn rút súng tay thân bắn lên binh nhì Phạm văn Ut bị thương trầm trọng ở bàng rồi bỏ chạy ! Hay tay, hai quân nhân bạn của Ut bèn rượt đuổi theo Paul tại trước cửa chợ Phạm thế Hiển và nơn vẽ phía Paul một trái lựu đạn

Lựu đạn nổ làm Cảnh sát Paul bị thương cùng với hai thường dân là các ông Nguyễn văn May, 37 tuổi và Nguyễn văn Cang 53 tuổi.

Tại cả những người bị thương đã được đưa vào nhà thương Chợ Rẫy sau cấp. Riêng ông May bị thương nhẹ sau khi được sơ cứu xác đã trở về nhà.

Quân cảnh Tư pháp và Cảnh sát Quận Tân Bình đã cho lập biên bản về điều tra vụ nầy.

TIẾP THEO 8 TRANG 2

Tổng Trưởng Bộ Phủ Thủ Tướng kiêm chủ tịch ủy Ban bài trừ thanh niên trung ương cho biết ; Ủy ban sẽ cho ấn thực vào các cơ đồng Tỉnh Trương Thị Trương Vũng Tàu, Đà Lạt và Nha Trang bao cao xem có bao nhiêu «ống lớn» đã chích ngày hay bằng hình phạm.

Chúng tôi nghĩ, ủy Ban bài trừ thanh niêng nên mở cuộc điều tra xem động đã xét trắn một vài ông «lớn» có uy quyền khi chiếm đất lại «gian lận» hợp thức hóa giấy tờ đã danh lợa kẻ khác và đánh lừa luôn chánh phủ ? Chúng tôi tưởng rằng vị đất Ba Phai bị chiếm cũng sẽ được ủy ban bài trừ tham nhũng trung ương ghé mắt tới và cho điều hành ngay cuộc điều tra để đưa ra ngoài ánh sáng kẻ cố tình gian xảo ỷ thế hiếp người.

Chúng tôi tin tưởng ở sự thực hành tích cực của Ủy Ban bài trừ thanh niêng để tuy vụng tệ trạng nầy phải được chấm dứt.

Nhiệm vụ kẻ «quật mồ» đến đây tạm ngưng. Chúng tôi mười nhường cho nhà đương cuộc làm việc.

— HẾT —

KEM ĐÁNH RĂNG
Hynos
Chăm lo sâu sắc, mà hồng thêm tươi...
Dùng Kem HYNOS, Răng Trắng Như Ngà, Cười Tươi Như Hoa!
Bảo vệ răng ngà
HYNOS PHOSPHATE

BÁ ĐÃ SƠN QUÂN TÁN
Trị Tử cung và Bạch Đái Hạ
VÕ-VĂN-VÂN THỦ-ĐẦU-MỘU
Hỏi các tiệm thuốc Bắc

GLUTASCORBINE
BỔ ÓC và BẮP THỊT
BỔ DƯỠNG ÓC và BẮP THỊT
TĂNG CƯỜNG TRÍ NHỚ
CHỐNG LẠI SỰ MỆT NHỌC

thuốc ho viên
Pectal FORT
loại mới
trị các chứng HO
VIỆN BÀO CHẾ SIFAPR SAIGON

TRICHO MYCIN
DƯỢC PHẨM KHÚT-BẢN FUJISAWA
TRICHO MYCIN
Đánh bay các phép rắn
Trị
BỊNH NGOÀI DA LÁC, TAY NỨT LỠ ĐAU LƯỠI MÔI VẾT MÁU ĐAU RỨT QUAN BUỒN PHỔI THẬN VÀ CÁC BỊNH TIỀN VV...
LOẠI BỊ TRONG BAN NỮ (Vaginal)
CÓ BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

GÂY CÒM - LAO TÂM TỔN TRÍ - YẾU SỨC MỆT MỎI - SUY NHƯỢC THIẾU MÁU - MẤT ĐÓI
Tinh chất tổ
GLYCOFOIE B12
trước mỗi bữa ăn
BỔ GAN - DƯỠNG THAI

NHỰT BÁO CẤP TIẾN

Phiếu tham dự Trưng cầu ý kiến

I.— CÂU HỎI CHÍNH:

Bạn tán thành phương án chấn hưng Đông-Y ?

ĐÁP : Tán Thành — Không
(Gạch bỏ chữ nghịch ý)

II.— CÂU HỎI PHỤ ĐỂ TRÚNG GIẢI :

Có bao nhiêu phiếu đồng ý với bạn ?

ĐÁP : Có ..... phiếu (viết số thật tròn vào)

Tên họ người tham dự
(điền tên đúng theo thẻ căn cước để tiện việc lãnh giải thưởng)

Địa chỉ: .....

CHÚ THÍCH : Gạch bỏ nghịch ý cho ngay, viết số rõ ràng, để dọc
— Ở xa bỏ phiếu vô bao thư gởi về Nhựt báo CẤP TIẾN, 173 Phạm ngũ Lão, Saigon ; người bao thư để rõ « THAM DỰ TRƯNG CẦU Ý KIẾN ».
— Mỗi bao thư đựng ben nhiều phiếu cũng được.
— Ở gần cơ thể mang phiếu tiếu tới tòa báo bổ thăng và thăng phiếu để trước cửa.
— Thời hạn khóa sổ : 20-8-1969.

THIÊN CƠ BẤT KHẢ LẬU

(TIẾP THEO TRANG 1)

Cái lẹt dẹp đ.'.. cho VNCH năm nay chính là chỗ không còn tiếp tục bù tì được nên mới đành sẩy lụy mà tăng tăng đá cho. Cần bỏ tì được hoài thì ai mà tăng tăng làm gì cho đồng bào khốn khổ ?

Baby ơi ! Đâu phải cứ tới giờ, 6-16-ma-tít nhỏ ra dài bỏ là có bù đâu. Thôi đi hoàng kim của năng ngoại tệ, mưa đỏ xanh, đã sắp mòn rồi. Còn tay Ma mà có xớn hay không nữa chớ.

Cứ thao lôi Baby mà trọn đời KHOM LƯNG CHÌA TAY thì rồi dây dẫn tộc ấy, đất nước nầy ở-xô al-lê đây ?

Trường thành nhanh lên rồi khóa sau làm DB mới chứng chạc với người ta. Còn vàng sửa mà lạm bản quốc sự hồi mãi da-ua quá bé.

Phụ đề Việt Ngữ

Một 100 gầm phụ cấp DB không bị thuế nó đích gì hết. Baby còn Guigoz mà, đừng la hoàng, đã bảng xém người ta ngỡ. BB

CƯỜI NHƯ MÉU

(Tiếp theo trang 1

chỗ NHƠN, chỗ LÊ. Thầy quốc gia lâm nguy là Cụ không ngại bỏ sinh ngồi đó để cứu nhơn độ thế, Chúng con cũng biết Cụ không hám chi chức ghế Thủ Tướng, nhưng khi lâm cảnh quyền đã hóa lâm cho người hết ngay thì phải ráng ngồi cho tròn cũng, nếu Quốc Hội đám bắt tín nhiệm thì sẽ đi hướng thứ điều viễn. Lâm thư viết sách để lại cho con cháu đời sau.

Nhưng, thưa Cụ, chúng con thấy Quốc Hội có không khăng lâm tới, chúng con đâm tức. Chúng con nhớt định đứng sau lưng Thủ tướng. Chúng con muốn Cụ lâm như ông gì De Gaulle cho Quốc Hội biết là toàn dân vẫn tin nhiệm ông. Toàn dân sẽ trả lời cho Quốc Hội biết đã bỏ đồng lâm lung tung, phiền nhiễu Cụ mãi.

Trước khi chấm dứt bức thư, chúng con cầ một nguyện vọng là thỉnh cầu Cụ ra lệnh cho mấy ông lớn trong Chánh phủ lâm sao chận đứng vội giả đang leo thang đó quá.

Chúng con khỏi lâm. «An» không đủ mà cho phải là cho đâm con chưa» nữa thì chắc sống không nổi đời. Xin Cụ cứu giúp giùm. Đông nhiều cũng tính Cụ là chăng con nghe nói cho tăng thêm nhiều thứ thuế nữa để đắp vào ngân sách, không biết có thật vậy không ?

Trước đây ngân sách tăng lương, vật giá đã tăng một lần, rồi tăng «phân mãi thêm bằng vật để lại thêm một lần tăng giá. Bây giờ, sắn cho tăng thuế nữa thì giá lại tăng, nhiều quá tôi chịu không nổi nữa.

Cụ là bậc cao minh, vì dân vì nước mà cam nhận lâm Thủ tướng. Vậy xin Cụ có cách nào mà cứu nước cứu dân và chặng con giảm.

Kính chúc Cụ dồi dào sức khỏe để sớm dẹp giặc, lành đạo chúng con qua khỏi cảnh đói khổ nầy.

Một số dân lao động Khánh Hội.

PHỤ CHÚ CỦA VL : VL không đám có ý kiến. Cảnh huống chúng ai cũng thấy tới rồi, khuyên đồng bào tính chữ ăy tăng nuôi cho Cụ mà thôi.

VL

Chia buồn

Hay tin quá trễ :

ÔNG LÊ VĂN AN

thân Phụ Ô. Lê Đức Khải (Bộ Lao Động) từ trần ngày 15-6-69 Văn Phòng Nghiệp Đoàn không tới dự lễ tang nên Bắc đến nơi an nghỉ được.

Xin Chân Bửu cùng gia đình bạn Khải có tâm chức lành bão Bắc được lên cõi Niết Bàn.

T.M. Văn Phòng Nghiệp Đoàn
Công Nhân Thương Cảng và Liên Thuộc
Tổng Thư Ký
NGUYỄN HOÀNG TÂN

Khóc Bạn

Được tin bạn :

TRẦN VĂN SỰNG

vĩnh biệt cõi trần để yên giấc ngàn thu, ngày 15-6-1969 tại Thị Nghề, Gia Định. Tang lễ cử hành tại quê nhà Vĩnh Long.

Toàn thể chúng tôi lấy làm luyến tiếc. Thành thật chia buồn cùng tang quyến, cầu chúc hương hồn bạn Sựng sớm tiêu diêu nơi miền Cực lạc.

CÁC BẠN

Khăng, Chăng, Ngôn, Đẹp, Rom, Xẻ, Tốn, Tuấn, Đạo, Lân, Nam, An, Đẻ, Nhỏ và Nguyễn thiện Kỷ.

Lập trường

(Tiếp theo trang 1)

Kỳ và thái thác sự xác động đó để thâu hoạch thắng lợi đã ra trong cuộc hội họp với Hoa Kỳ.

Mà đã đạt một mục tiêu đồng hồi khi được Mặt Trận Giải Phóng đến dự cuộc hội đàm Bale. Một khi Mặt Trận đã có một trong cuộc hội đàm này thì ta không còn có thể lấy lẽ như nó không có mặt ở miền Nam Việt Nam. Ít nhiều, ta phải xem nó là một « thực tế », như Phó Tổng Thống Nguyễn Cao Kỳ đã tuyên bố. Và trong sự giải quyết vấn đề, ta phải để cho nó có một vai tuồng trong chánh trường miền Nam Việt Nam.

Cộng sản đã có gắng dòi hỏi cho Mặt Trận một vai tuồng quan trọng và những điều kiện giúp cho nó chiến thắng trong cuộc tranh đấu chánh trị sắp tới. Bởi đó, họ phủ nhận khước khổ pháp lý của Dệ Nhị Cộng Hòa Việt Nam, và đòi thành lập ở miền Nam Việt Nam một chánh phủ liên hiệp trong số có người của Mặt Trận tham dự trước khi có cuộc tuyển cử.

Những đòi hỏi trên đây của Cộng sản đi ngược lại chánh sách chung của Việt Nam Cộng Hòa và Đồng Minh. Nguyên tắc căn bản trong giải pháp chánh trị sẽ được áp dụng là sự tự do lựa chọn của nhơn dân miền Nam Việt Nam, qua những cuộc bầu cử trung thực. Ta có thể chấp nhận sự kiểm soát của một cơ quan hữu hiệu để bảo đảm tánh cách trung thực và tự do của cuộc bầu cử, nhưng không thể chấp nhận một Chánh phủ liên hiệp có Cộng sản tham dự, trước khi có cuộc bầu cử 2y.

Hội nghị Midway đã minh xác điều nầy. Vì điều kiện tổ chức cuộc tuyển cử tương lai, hai vị Tổng Thống Việt-Mỹ không nêu ra một lập trường rõ rệt. Thái độ họ làm cho người ta nghĩ rằng cuộc tuyển cử ấy có thể thực hiện ngoài thời hạn và thể thức hiến định.

Điều nầy không khỏi làm cho một số người quốc gia lo ngại. Tuy nhiên, ta không nên quên rằng khuôn khổ pháp lý đặt nền tảng trên Hiến Pháp 1967 đã được xây dựng chính là để chuẩn bị giải pháp chánh trị cho cuộc chiến Việt Nam. Do đó, chắc chắn là phải ta phải có gắng bảo vệ nó đến mức tối đa. Việc không chấp nhận chánh phủ liên hiệp có Cộng sản tham dự trước khi có cuộc bầu cử hàm ý rằng các cơ cấu chánh quyền hiện tại sẽ được duy trì trong dại cương, và phía chúng ta chỉ chấp nhận những tu chánh thứ yếu trong Hiến Pháp mà thôi.

Về quyết định hồi hương 25.000 binh sĩ Huế Kỳ đã cho quân lực Việt Nam Cộng Hòa thay thế, nó chứng tỏ rằng phía ta đã nắm vững tình hình quân sự và quân lực Việt Nam Cộng Hòa đã lớn mạnh hơn trước. Một mặt khác, nó biểu lộ thiện chí hòa bình của phía ta.

Điều nầy, thêm vào thái độ uyển chuyển của nhà cầm quyền tối cao Việt-Mỹ chấp nhận nguyên tắc có thể tu chánh Hiến Pháp làm cho Cộng sản không thể tố cáo trước dư luận quốc tế là phía ta hiếu chiến và ngoan cố. Bởi đó, Cộng sản không thể huy động được dư luận quốc tế, nhứt là dư luận Huế Kỳ chống đối chúng ta nữa.

Xét tình thế dưới các khía cạnh trên đây, hội nghị Midway không phải đánh dấu cho một sự nhượng bộ mới, mà nêu rõ giới hạn nhượng bộ mà phía ta có thể chấp nhận. Nó cũng không phải là một sự thất bại của Việt Nam Cộng Hòa. Tuy nhiên, nó cũng đặt ra một số vấn đề mà chúng ta cần phải mổ xẻ và giải quyết nếu chúng ta không muốn bị thất bại trong cuộc tranh đấu với Cộng sản để bảo vệ sự tự do của miền Nam Việt Nam. Chúng tôi sẽ nêu các vấn đề nầy trong số bào tới.

LỚP TOÁN LÝ HÓA **HUỲNH NGỌC TIỂU**

Khai Giảng : 1-7-69 Sáng — Chiều — Tối
THẤT — LỤC — NGŨ — TỨ — TAM AB — NHỊ AB.
Ghi tên giữ chỗ tại :
— 25, Nguyễn Tri Phương (Trường Tân Khoa)
— 196, Trần quang Khải (Trường Tân Thanh)
— 631, Trần quốc Toản Phó Lâm (Trường Quốc Toản)
— 268/1, Lý thái Tổ (gần rạp tiếp cư Pétrus-Ký)

TƯ THỤC **HUỲNH THỊ NGÀ**

90, Tân Nhựt Đạt, Tân Định, Saigon — Đ.T. 24.458.

2-7-69 TỔNG KHAI GIẢNG : SÁNG CHIỀU TỐI

Từ MẪU GIÁO đến ĐỆ NHỊ A.B.C
ĐỆ NHẤT A.B.C (1-9-69)
Ghi tên, đăng học phí, đã giữ chỗ (Nhận nữ sinh Nội trú)

ĐỀ THI VÀO DỰ BỊ
NHA Y DƯỢC

CÁC NĂM 1966 - 1967 - 1968
được phát miễn phí tại :
68, Lê văn Duyệt, Saigon

Lớp Hè 1-7-69

TƯ THỤC MẠNH MẪU

96 Lý Trần Quán Sàigòn. Tân Định (chợ quánh lại)
Sáng lập được 15 năm Trường số công — Phương pháp mới
Dạy tận tâm — Học phí nhẹ

CÓ BÁN TRÚ—NỘI TRÚ—XE ĐƯA RƯỚC

Pháp : Dạy từ Maternelle đến 7 tuổi
Việt : Dạy từ Mẫu-Giáo đến lớp nhất
Anh : Dạy lớp Anh văn các em từ 7 tuổi
Cả dạy Anh Ngữ trong các lớp Tiếu Học Việt. Dạy riêng cho các em học bổn được theo đúng trình độ.

Trung, Tiểu Học Tư Thục **Dân Trí**

59/14 Trần Hưng Đạo Saigon (gần hiệu buôn Huỳnh Đê Nancy)

2-7-69

KHAI GIẢNG CÁC LỚP THẤT LỤC

* Kỹ thuật chặt chẽ : không có học sinh trốn học, áp dụng phiếu nghỉ như trường công.
* Giáo sư tận tâm, nhiều kinh nghiệm, đang dạy ở các trường công lập và các tư thục lớn : Trường Sư Phạm, Pétrus Ký, Les Lauriers, Bắc Ái, Đức Trí, Huỳnh Khương Ninh, Phan Sào Nam, Kiến Thiết, Régina... (xem danh sách tại Văn phòng)
* Học sinh mỗi lớp không quá 70. Ghi tên giữ chỗ trước.

Đỡ mất thời giờ

Quý vị sẽ được thỏa mãn các câu hỏi về vật giá trên thị trường liên hệ đến việc xây cất.

Xin liên lạc với ÔNG ĐÂN
12, Trần khắc Chân TÂN ĐỊNH-SAIGON
Đ.T : 41.441, sáng từ 8 giờ đến 12 giờ

— Có một nhóm thợ lành tay, xây cất, sửa chữa, sơn, quét vôi, ống nước, ống gatne máy lạnh, ông dân hơi đốt Butagaz v.v...

— Có thể hợp tác với các nhà thầu không quen về kỹ thuật xây cất của Mỹ.

BỐ CÁO

Con gái tôi LÊ THỊ XUÂN NGỌ sanh năm 1954, không nghe lời tôi dạy bảo hay bỏ nhà ra đi. Từ nay tôi không chịu những hành động tự nó gây ra nữa.

Ai dụ dỗ và chứa chấp, khi chống nó đi lính vẻ, người đó sẽ chịu trách nhiệm Hay nó làm những điều gì phạm pháp, mong chánh quyền cứ việc trừng trị.

Cha
LÊ KHẮC ĐỊCH

ĐỌC VÀ CỔ ĐỘNG NHỰT BÁO CẤP TIẾN

LỜI MINH XÁC

của Trung Tá
Phan Minh Thọ
nguyên
Tỉnh Trưởng Bình Định

Trên trang minh xác trước đây lược nhớt là đăng báo tỉnh Bình Định được sót.

Cần đăng đó thư tố cáo của 5 vị Dân biểu đơn vị Bình Định về Trung tá Lại đức Nhung Tỉnh Đoàn Trưởng T9 621 Yêu trợ Truyền tin tổ chức công bạc và chiếm đất công sảy cất nhà bất hợp pháp bán lấy tiền được đăng liên tiếp trong ba tuần này trên một nhựt báo.

Tôi trân trọng xin minh xác rằng:

Những sự kiện đăng trên các nhật báo có đính đăng đến tôi là hoàn toàn không đúng sự thật vì theo thư tố cáo của các vị Dân Biểu Bình Định về vụ Trung Tá Lại đức Nhung kể trên không hề đề cập đến tôi trong nội vụ nầy.

Chính tôi cũng đã độ tỉnh Vĩnh Bình đã ngày 18-5-69 đến Tổng Thống VNCH, quý ông Chủ tịch Tối cao Pháp viện, Nhị vị Chủ tịch Quốc hội và các quý vị lãnh đạo cao cấp trong Quân đội và Chính phủ để cầu mong được xem đơn nội vụ ra xét xử.

Tôi cũng xin đoàn kết tăng nếu tôi có liên hệ đến tổ chức công như đính đăng đến tiếp bạc trong những vụ của Trung tá Lại đức Nhung tôi xin chịu tội trước pháp luật và xin được xử tại tỉnh Bình Định.

Để lượt pháp được công minh, kể cả tôi phải được xét xử trừng trị đích đáng và kẻ có tội cần được minh oan và bảo vệ, tôi cũng yêu cầu đồng bào Bình Định hãy tiếp tay với cơ quan công quyền để trong bằng có cụ thể hầu làm sáng tỏ sự vụ.

Trân trọng kính cáo để đồng bào được rõ.

Trung tá PHAN MINH THỌ

(Đăng lần thứ I)

TRUNG HỌC Đệ I và Đệ II Cấp **QUỐC TOẢN** 631, Trần Quốc Toản (gần ngã 6 MinhPhụng)

1-7-69 TỔNG KHAI GIẢNG từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ NHỊ A.B.
ĐẶC BIỆT : 2 NHỊ C.D (dành riêng cho người Việt gốc Hoa
15-7-69 10 Lớp ĐỆ THẤT mới.
Trích danh sách Giáo sư năm khóa 1969—1970 :

NHỊ A,B,C,D

TAM—TỨ

* QUỐC VĂN : Tạ K., Đông Tuy, Vũ Thược,
* TOÁN : Cù an Hưng, Ng. đình Chung Song, Phạm văn Quảng, Bạch Minh Việt
* LÝ HÓA : Phạm văn Đâu, Lê Nguyên, Đinh thế Vinh, Phan huy Tăng
* ANH : Hà đình Mai, Bùi văn Chuyên
* PHÁP : Hoàng Chương Châu Minh VĂN VẬT : Bùi Hữu Lộc
* CÔNG DÂN, SỬ ĐỊA : Hư Chu, Ngô duy Chính, Trịnh Ngọ.

* QUỐC VĂN : Lê Khoa, Lê Linh Thảo, Võ Thược
* TOÁN : Ng. Kim Khoa, Ng. Đích Choát, Huỳnh Tấn Phước
* LÝ HÓA : Ng. văn Nổi, Hh. văn Tâu, Vũ minh Quân, Lê Hiền
* ANH : Ng. quốc Trọng, Hoành nhất Thanh
* PHÁP : Hoàng Chương, Châu Minh, Đặng hồng Vân, Ng. tấn Võ
* VẠN VẬT : Đặng đăng Giai, Lê Hiền, Ng. anh Trường
* CÔNG DÂN, SỬ ĐỊA : Hư Chu, Ngô duy Chính, Trịnh Ngọ, Hh. bá Thụ, Trần Đế.

KHÁCH SẠN — NHÀ HÀNG

Thiên-Thai — Thiên-Nga

56 TA, Nguyễn Tri Phương Vũng Tàu — 49A, Trần hưng Đạo Vũng Tàu

★ NHÀ HÀNG CA VŨ NHẠC
● KHÁCH SẠN ĐẦY ĐỦ TIỆN NGHI
★ THỨC ĂN TÂY, TÀU, VIỆT
● ĐẶC BIỆT GIÁ BÌNH DÂN

Chủ nhân kính mời

SATAKE

Máy xay lúa kỹ công của **NHẬT BẢN**

Gọn, nhỏ, xay 200Kg một giờ. Dầy đủ phụ tùng.

Hỏi **KIM-CHI** Phòng 218, Thương xá **TAX**
135 Nguyễn Huệ, Saigon — Đ.T. 99.357

CÁO THỊ
TU CHỈNH ĐIỀU KIỆN SÁCH

Điều khoản 9 của Điều Kiện Sách đấu thầu số 3516 ngày 20 tháng 5 năm 1969 về việc cung cấp cho thủ và sổ sách cho Tổng Nha Thuế Vụ dự định mở ngày 03-7-1969, hồi 9 giờ chiều được sửa đổi riêng về thể thức cho giá (bách phân tăng giảm trên giá tổng cộng thay vì cho giá đơn vị rồi tổng kết giá chung).

Nơi tham khảo hồ sơ và xem mẫu đơn : Tại Nha Mãi Hóa, Cơ Quan Tiếp Vận Trung Ương, 140 Hồng Thập Tự trong những ngày, giờ làm việc.

Saigon, ngày 17 tháng 6 năm 1969
CƠ QUAN TIẾP VẬN TRUNG ƯƠNG

TIỀN GIANG CÔNG TY (TIGICO)
64, Đại lộ Trần Hưng Đạo—SAIGON

THÔNG BÁO (lần chót)

Trân trọng thông báo cùng quí vị khách hàng có tên sau đây vui lòng đến nhận xe MALAGUTI của quí vị đã đặt mua, kể từ ngày đăng thông báo nầy đến hết ngày 30-6-1969.

Vậy, sau lần thông báo chót nầy, nếu quí vị khách hàng đã mua xe, có tên sau đây chưa đến nhận xe, Công Ty chúng tôi kể như quí vị đơn phương tự ý từ bỏ việc đặt mua xe MALAGUTI và chiếu các điều khoản ký kết trong giao kèo, quí vị phải đương nhiên chịu thiệt về số tiền đặt cọc và Công Ty chúng tôi sẽ thi hành đúng theo thủ tục được Bộ Thương Mại chấp thuận mà quí vị không được khiếu nại.

Danh sách quí vị khách hàng chưa nhận xe "MALAGUTI"

Tên họ	Số giao kèo
— Thái Hi Thanh	034
— Phan Anh	045
— Hồng Hà	047
— Ngô Khôn Quyên	050, 051, 052, 053, 054, 055, 056, 057, 058, 059, 060, 061, 062, 063, 064.
— Thái Kim Thịp	063
— Hồng Tài	091, 092, 093, 086.
— Triệu Quế	000119
— Hồ Chí Đạt	000130
— Tăng Kim Thành	000133
— Lưu Lâm	000134
— Trần Ngọc Rang	000139
— Nguyễn Thị Sáu	000140
— Nguyễn Văn Ngọn	000141
— Bùi Minh Đức	000142
— Huỳnh Hựu	000146
— Trương Hữu Bửu	000147
— Hồng Lương	000148
— Trần Văn Nhơ	000154
— Huỳnh Thị Nghiệp	000157
— Lê Xuân Hoè	000158
— Trần Lợi	000159
— Đoàn văn Tưởng	000172
— Huỳnh Tài	000176
— Triệu thành Xương	000177
— La vi Tình	000180
— Lâm khánh Liêu	000189
— Khương văn Dụ	000192
— Nguyễn thị Tiền	000195
— Huỳnh Quang	000198
— Lâm Khánh Liêu	000203, 000204, 000205, 000207, 000208, 000209, 000210, 000211, 000213.
— Trần thị Nếu	000225
— Nguyễn Minh Chánh	000232
— Lu Ly Kim	000255
— Trương Đạt	000259
— Nghiêm Trọng Luân	000266
— Lưu Lực Thinh	000268
— Trần Đức Long	000269
— Tăng Cường	000275
— Nguyễn Thế Ngọc	000278
— Nguyễn Thiện Thuận	000293
— Nguyễn Hoc	000299
— Lê Văn Lành	000314
— Dương Văn Phát	000323
— Quách Nguyệt Hương	000335

SAIGON, ngày 20 tháng 6-1969

THIỐC CÁM TRUYỀN

chuyên môn trị bào đàm

BỊNH HOA LIỄU

(PHONG TÌNH)

LÂU MỦ, SANG ĐỘC, LỞ LÓI, GIANG MAI, MỒNG GÀ, MẠCH LƯƠN, TRĨ

Biến sanh đau mình, nổi oái, nhọc trong đường tiểu, máy bẩn trong mình. Dương vật có mủ đục, nổi mụt ngứa lở, nước tiểu lựa cạn, nổi hột xoài.

Ai đã bị bịnh kinh niên nói trên đã trị đủ nơi mà không hết, ăn đã phong hoặc uống cayu là uống lại không tuyệt nọc.

Nên đặt tay hàng thuốc gia truyền không có ăn đã phong, uống cayu mà vẫn tuyệt nọc, chắc chắn bảo đảm nhiều năm. Địa chỉ 160 Lê Lợi Saigon.

Sang Độc Mới phát hay kinh niên đáng SUUĐỘC BÀ ỨNG NHÂN «ÔNG TIÊN».

Trên 30 năm danh tiếng. Có bán lẻ ở các tiệm thuốc Bắc. KNĐYT số 15 ngày 6-5-63.

PHONG NGỨA

Ghê chốc lở lói, gái trai đau lan tới đó, không phải thua phết ai sai ngoài đa mà hết, uống GIẢI PHONG SÁI Đặc Hoàn Ông TIÊN. Trên 30 năm danh tiếng, có bán lẻ ở các tiệm thuốc VIỆT HOA, nhà thuốc ÔNG TIÊN PL Chợlớn

Cần đến kinh kỳ, bầu thân đã dưỡng hay là đau bành trướng mà đau bụng, uống LỢI CÔNG HOÀN «ÔNG TIÊN» bổ các tiệm thuốc Việt Hoa. Nhà thuốc ÔNG TIÊN, Phú Lâm Chợlớn — KNĐYT số 4 ngày 20-11-63.

— ĐÔNG Y SĨ —

CAO - CÙ

115 rạp văn - Ngọc, Saigon TRỊ : Bịnh lao tinh niên, phế lỏ, phong ngứa, bạch đái, thận suy, đau lưng, khớc xiu.

HÀNH NGHỀ TẠI CHỢ

TỪ NĂM 1938
Số 1105 BYT cấp ngày 19-3-1965

Cần Bạn tâm giao — Hôn nhân Tìm người lâm — Tìm việc Viết thư hỏi chi tiết xin đề : Cô LỆ CHI BOX 364 Saigon

Giảm 1/2 học phí

Giảm 1/2 học phí suất NK 69-70 từ ĐỆ THẤT đến ĐỆ TỨ Trường số tại khu TÂN ĐỊNH, (Saigon) Khai giảng : 3-7-69 SÁNG CHIỀU. Hỏi chi tiết tại Trụ sở T. BOÀN THANH NIÊN ĐỒNG THIỆN VN số 185B Võ di Nguy (Phú Nhuận) Đ.T. 40.971.

QUÝ ÔNG NÀO CẦN ?

Một sáng chế mới của Bác sĩ SHIMIZU «Chiếc Bơm Tay» tự chữa lấy các bệnh liệt dương, di mộng hoạt tinh, hoặc bế nhỏ và ngắn v.v... chỉ dùng 2 tuần hoặc lâu nhất là 2 tháng kết quả 100% không phải chích, không uống, không thoa thuốc, tôi đã áp dụng thử và kết quả mỹ mãn. Còn dư bán lại giá vốn 1500đ cho quý ông nào cần (Bác sĩ) ai thác mua muốn biết mới là 523 Trần H. Đạo (gần Nancy) ở xa muốn mua gửi Bưu điện C.O.D.(ai) 1500đ đã tên CHÂU THANH NGUYÊN.

KINH SÁCH PHẬT HỌC

Kim Cang Kinh

(Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật Kinh) Hán Việt Phổ thông chú thích rất kỹ lượng rõ ràng. In kỹ nhỏ, cỡ lớn, 140 trang, giá 120đ.

Diệu Pháp Liên Hoa Kinh

(Kinh Pháp Hoa) diễn nghĩa rất kỹ hiểu, trong được nhiều vị Hòa Thượng Thích Trí Tịnh dịch và chú giải. In kỹ ba, cỡ lớn, 258 trang, giá 180đ.

Phật Học Tự Điển

(Hán, Việt, Phạn, Pháp) rất được nhiều hòa và tu viện hoan nghênh. Cỡ lớn, 3 tập, tổng số 2.946 trang, giá 1.010đ.

Những kinh sách trên do dịch giả Đoàn trung Còn biên soạn từ 45 năm ! Phát hành : Phật học Tông Thủy 143 Đề Thám Saigon. Điện thoại : 25.360

DU LỊCH

Saigon, Hongkong, Tokyo, Nikko, Kamakura, Odawara, Tobe, Kyoto, Nara, Tokyo, Hongkong, Saigon

16 ngày là : 131.000đ. Hàng bao ăn, ở, đi ngoài luôn thuế xuất ngoại. Đi ngày 15-8-69. Hàng bao chỗ tạm miễn phí cho du khách. Chương trình nhỉ ghi tên tại SAIGON—TOURS, 50 Công Lý, Tel. 23.372

LỚP VÔ TUYẾN ĐIỆN VÀ TÉLÉVISION

Lớp RÁP SỬA RADIO khóa 158 sẽ khai giảng ngày 1-7-1969. Mãn khóa 2 tháng biết rành 5 loại máy thâu thanh.

— Lớp đặc biệt TRANSISTOR cho các bạn mãn khóa Sơ Cấp.

— Lớp Trường Xưởng VTĐ rộng sửa Amplì HI-FI, Transistor, sửa chữa các loại máy thu thanh và dự bị ...éléviseur.

— Lớp sửa TÉLÉVISION, cho các bạn mãn khóa TRƯỜNG XƯỞNG và thực hành chăng trên TV hiện.

Trường Vô Tuyến Điện TẤN PHÁT

50, Đại lộ Nguyễn Huệ — Saigon

DU LỊCH : SAIGON — HONGKONG — BANGKOK

SAIGON — HONGKONG BANGKOK. Bao ăn ở, du ngoạn, luôn thuế xuất ngoại giá là : 61.000đ. Đi vô 6 ngày. Miễn ở lại thêm tại HONGKONG. 12 ngày tiện cũng được, thêm số số ngày. Nhưng ăn ở do du khách tự túc, thì chỉ lấy 55.000 số 15-8-69. Xin gửi tên tại SAIGON — TOURS 50 Công Lý Saigon Tel : 23.372 Cho Nguyễn Trung Phân Ông NGUYỄN KHOA PHÔN số 2 Phan hông Thái, Đà Lạt.

«Nguyễn - Võ»

Thành công nhất, 40 máy Việt Phép. Anh, hoạt động suốt ngày, 3 năm đã được chiếm giải kỹ thuật Quốc Gia (1962—63—66) có lớp Hàm Thụ.

KỸ TOÁN (CP. 6.500đ) TV/H) do Giáo sư Nguyễn văn Tây đảm nhiệm, áp dụng Pháp Sư, khóc sách, có sẵn tiếng hành lý cũ.

Ở xa học bằng thư : 221, Phan đình Lão — Saigon.

Tổ sư Biệt Phế Khoa

Fondateur d'une phtisiologie distinctive

Trước kia từng trị hết bịnh lao phổi cho nhiều người mà Bác sĩ và Giáo sư Đại học ngoại kiều trị không nổi. Hiện nay tiếp bộ thêm một bước tiến trị vô : lên tim, Di tinh mộng tinh.

Bệnh lao phổi

phổi quá rỉ ... nhanh chóng tiêu nhơn ... Giấy phép số 73 ... I—HCNV 13-3-64

Hãy ông TRẦC Q VINH, Cổ nhân Luật, nguyên Y sĩ Biệt Phế Khoa Cơ ... ăn việc Sáng 9g—12g Chiều : 4g—7g ,Nghỉ Chúa Nhựt. 121/31 Nguyễn tùng Châu Saigon

Du lịch Hongkong

SAIGON — HONGKONG 7 Đêm 8 Ngày bao ăn ở và du ngoạn luôn thuế Xuất ngoại là : 59.000VNđ. Thủ tục miễn phí. Du khách có thể ở thêm 12 ngày nữa nhưng phải trả đủ tiền lấy. Đi ngày 15-8-69 và 16-9-69. Xin gửi tên và chương trình tại số 50 Công Lý SAIGON TOURS, Cho Nguyễn Trung Phân Ông NGUYỄN KHOA PHÔN số 2 Phan Hông Thái Đalạt.

Xin đổ ý !

LỚP DẠY SỬA

Radio-Télévision

Khai giảng ngày 2-7-69. Học phương pháp tân tiến theo ÂU-MỸ. Trường rộng bề trên 200 mét để học đến điện tử và Transistor để học viên thực hành mỗi ngày. Ghi tên : TRƯỜNG CÔNG NGHỆ ĐIỆN và VÔ TUYẾN Số 166-170 đường Lê văn Duyệt ! Saigon. Đ. T. : 41.970.

Hiệu Trưởng
LÊ VĂN KHƯƠNG

Xin chú ý :

Hãng SAIGON—TOURS có máy giặt tối tân, đưa bền nay mai lấy, mưa chăng nữa giá không đổi, lệ không lên, giặt trắng như tuyết, đi hoàng cỡ lạ. GIẶT HẤP KHÔ — sáng đưa chiều lấy 150đ. 1 bộ, nơi nhận đồ 50 Công Lý SAIGON TOURS tel : 23.372 và 12 Hoàng Diệu SAIGON - TƯƠI Khách Hội tel : 90.723 Saigôn.

HÃNG SAIGON-TOURS có máy điện, số tối tân CHỮA BỆNH GIÚM KHÔNG LÂY TIỄN, cho những ai mắc bịnh tế thấp, cần sẵn hại không đi được, kinh hãy không đến mà chậy không đến hàu. Mọi chi tiết hỏi tại SAIGON-TOURS.

XEM TRANG 6

CƯỜNG KIẾM CA
★ của KIM-DUNG

In tại nhà in riêng của CẤP TIẾN
173, Phạm Ngũ Lão — SAIGON
Quản lý : PHẠM-VĂN-BÉ